

M

Machay István, MÁV. felügyelő, h. oszt.-vezető, szül. Kispernye, 1875. Középiskoláit Kalocsán végezte. A műegyetemen gépészmérnöki oklevelet nyert. Tanulmányainak végeztével államszolgálatba lépett. 1907—1920. a fiumei tengerészeti hatóságnál mint referens és hajókazánvizsgálóbiztos működött. 1920—1924. a kereskedelemügyi minisztériumban teljesített szolgálatot. 1924. újból a MÁV. kötelékébe került, ahol főfelügyelői rangot ért el. M. elnöke a hajógépészek vizsgáló bizottságának.

Maecskássy Sámuel, főjegyző, polgármesterhelyettes, szül. Rákoskeresztúr, 1867 szept. 2. Iskolai tanulmányait Selmechányán végezte. Budapesten jegyzői oklevelet nyert. Bírónak mint jegyzőgyakornok kezdte meg működését, majd az 1895. évben Tökön, az 1901. évben Pátyon és az 1914. évben Nagytétényben választották meg vezető jegyzőnek. Az 1924. évben Budafok főjegyzője lett. A községnek várossá való átalakulásában tevékenyen résztvett. A községi szervezetben egy 12 tantermes iskolát, ravatalozóházat, napközi otthon és még számos kultúrintézményt létesített. Főjegyzősége alatt állított fel a hősök emlékszára is. Számos helyi társadalmi egyesület vezetőségének tagja.

Madai Gyula, orsz.-gyűl. képvis., szül. Hajdúhadház, 1881. Középiskoláit Debrecenben, egyetemi tanulmányait Bpsten végezte. Tanári oklevelének megszerzése után a bpesti reform. főgimnázium tanára, később c. tanterületi kir. főigazgató lett. Hosszabb tanulmányutakat tett Európá különböző államaiban. A háború alatt mint tart. főhadnagy harctéri szolgálatot teljesített és több kitüntetésben részesült. Számos kulturális és pedagógiai társaságnak vezetőségi tagja volt, megalapítója a Tanárok nevelőházának és az *Orsz. Középiskolai Tanáregyesület* elnöke. Jelentős szépirodalmi munkásságot fejtett ki és számos önálló műve jelent meg. Tagja a *Petőfi-Társaságnak*. A második nemzetgyűlésen és az országgyűlésen a hajdúnánási kerületet képviselte egységspárti programmal.

Madai Sándor, a Nemzeti Bank igazgatója, szül. Aradon, 1878 márc. 15. Iskoláinak befejezése után bankpályára lépett. 1907. felvetették a magyar képviselőházban az önálló magyar jegybank eszméjét és ekkor M.-t

Wienbe küldötték ki az akkori Osztrák-Magyar Bank központjának tanulmányozására. Az összeomláskor Wienben volt. 1921. az Állami Jegyintézet megnyitásakor Budapestre hívták és a központi könyvelőség, valamint az ellenőrzési osztály megszervezésével bízták meg. E munkája közben alapították a Magyar Nemzeti Bankot, amelynek igazgatójává nevezték ki. E minőségében ellenőrzi az intézet alapszabályszerű működését. M. kiváló érdemeket szerzett a Magyar Nemzeti Bank megalapítása körül a legnagyobb pénzügyi megrázkódtatások idején.

Madaras László, rajzolóművész, szül. Budapesten, 1907. Középiskoláit és az iparművészeti főiskolát Budapesten végezte. Több napilapnak és folyóiratnak lett rajzolója. A „Tiszelt ház” és a „Pesti városháza” karikatúra albumai a szenzáció erejével hatottak. A fiatal rajzolóművészgárda tehetséges tagja.

Madarassy-Beck Gyula (báró, madarasi), pénzügyintézet elnök, szül. Bpest, 1873 aug. 18. Középiskoláinak befejezése után Halleban, Cambridgeben és Bpsten jogi tanulmányokat folytatott és utóbbi helyen jog- és államtudományi doktorátust szerzett. Közgazdasági téren bécsi, párisi és londoni pénzügyintézeteknél képezte tovább magát. Hazatérve a *Magyar Agrár- és Járulékbanknál* működött, majd a *Magyar Jelzálog-Hitelbank* kötelékébe lépett, amelynek vezérigazgatója lett. Jelentős szakirodalmi munkásságot fejtett ki. Főleg közgazdasági kérdésekkel foglalkozik és az egyetemi évei alatt írt *A bankjegyügy elmélete* c. munkája pályadíjat nyert. A városok orsz. kongresszusán kiváló tevékenységet fejtett ki a városok hitelügyének referálásával, amelyet később a *városok hitelügye* c. munkájában fejtett ki részletesen. 1910. nemzeti munkapárti programmal a mezőkászonyi kerületet képviselte. Al-elnöke a Magyar-Olasz Banknak, a III. oszt. Vaskoronarend, a Ferencz József-rend csillagos középkeresztjének és a fehérszalagos német vaskereszt tulajdonosa.

Madarassy Elemér (mezőmadarasi), a jogtudományok doktora, kir. tvszéki bír., kúriai tanácsjegyző, szül. Gortvaposztán (Gömör m.), 1887 dec. 21. Középiskoláit Lonsoncon, egyet. tanulmányait Bpsten végezte.

A Kálvin-téri ref. egyház parókiális tanácsosa. Trianon előtt Gömör vármegye virilis megbízottsági tagja volt.

Madarassy Gábor (ifj., gojzesti és mező-madarasi), orsz.-gyűl. képvis., szül. 1888. Középiskolai tanulmányait Bpsten végezte, ahol jogi és államtudományi doktorátust szerzett. 1911. állami szolgálatba lépett. A háború alatt mint tart. huszárfőhadnagy haretéri szolgálatot teljesített és több kitüntetést nyert. A háború után p. ü. miniszteri titkári rangban nyugalomba vonult. Vezetőségi tagja volt a *Felvidéki Menekülteket Segélyező Egyletnek*. 1925—26. Csongrád vármegye főispánja volt. Jelentős publicisztikai munkásságot fejtett ki. Az országgyűlésen egységpárti programmal a kiskundorozsmai kerületet képviseli.

Madarász Adorján, volt országgyűlési képviselő, szül. Tamási, 1870. Középiskoláinak elvégzése után a bpesti tud. egyetemen jogi doktorátust szerzett. Nagy szerepe volt 1906. a nemzeti ellenállás idején. 1921. Fejér, Veszprém, Komárom és Győr vmegyék kivételes hatalommal felruházott kormánybiztosává nevezték ki. Számos társadalmi egyesület vezetőségében foglal helyet. 1917. rendkívüli érdemei elismerésül a II. o. polg. érdemrenddel tüntették ki. A Vármegyei Tisztviselők Orsz. Egyesülete főszołgabírói szakosztályának hosszú ideig elnöke volt. 1926. az abonyi kerület képviselőjévé választotta, egységpárti programmal, azonban később lemondott mandátumáról.

Madarász Elemér (ifj., felsőpulyai), ny. főszołgabíró, országgyűlési képvis., szül. Szekszárd, 1882. A bpesti egyetem jogi karán tanult. 1904. megyei szolgálatba lépett. A háború kitörésekor az orosz fronton harcolt, ahol 1915. súlyosan megsebesült és ma is ötvenszázalékos rokkant. Vitézségéért az I. o. ezüst vitézségi érmet, a Károly-csapatkeresztet és a sebesülési érmet kapta. 1917. Monoron főszołgabíróvá választották. 1926. a monori választókerület egységpárti programmal képviselőjévé választotta.

Madarász István (felsőpulyai), kir. közjegyző, felsőházi tag, szül. Tamási, 1862. A bpesti egyetemen szerzett jogi doktorátust, majd letette az ügyvédi vizsgát. 1903 óta működik Pécsen, mint közjegyző. 1905. a pécsi Közjegyzői Kamara elnökévé választották. A pécsi társadalmi és kulturális életben előkelő szerepet tölt be. Barany vm. th. bizottságának hosszú ideig tagja. A közjegyzői kamarák választották be a felsőházba.

Madarász István, min. tan., c. apát, pápai t. kamarás, szül. Nagyszombatban, 1884 júl. 10. Középiskoláit szülővárosában, az egyetemet pedig Wienben végezte. 1907. a teológia doktorává avatták. Utána Budapesten hitoktató és segédlelkész volt. 1915. a herceg-

prímási udvarnál a leltáros, jegyző és titkár állását töltötte be, majd 1926. Budapesten lipótvárosi plébánosává lett. 1928. a kormányzó min. tanácsossá nevezte ki a kultuszminisztériumba. M. több természetbölcsészeti és hitvédelmi művet írt. Tagja a Szent István Akadémiának, akvinói Szent Tamás Bölcsészeti Társulatnak és bekebelezett doktora a Pázmány Péter kir. tud. egyetemnek. A kultuszminisztériumban az I. ügyosztály élén rendkívül értékes adminisztratív tevékenységet fejt ki.

Máday István, író, pszichológus, szül. Bpest, 1879 ápr. 5. Államtud. és orvosdoktor, a debreceni egyetemen a psychopathológia magántanára, a M. Individualpsychológiai Egyesület elnöke. Gyermek- és állatlelektani, gyógypedagógiai és gyermekvédelmi kérdésekkel foglalkozik. Főbb művei: *Psychologie des Pferdes* és: *Gibt es denkende Tiere?*

Mády Gyula (literáti), ref. elnök-lelkész, szül. Újpest, 1896 aug. 15. Középiskoláit Újpesten, egyet. tanulmányait Bpsten végezte. Tanulmányainak befejezése után az újpesti gimnázium hitoktatója, 1922. Rákospalotának, majd 1925. Újpesten lelkésze és az egyháztanács elnöke lett. Értékes egyházi működésén kívül, jelentős közéleti és kulturális munkásságot fejt ki. A reálgimnázium *Baráti Szövetségének* elnöke, a *Szülőotthon*, a *Teleia* és a *Stefánia Szövetség* igazgatósági, a *Vakok Egyesületének* választm. tagja. Városi képvis.-test. tag.

Madzsar József, orvos, társadalomtudományi író, szül. 1876. Orvosdoktori oklevelének megszerzése után a szfővárosi könyvtár szolgálatába lépett, amelynek később igazgatója lett. A Károlyi-kormány alatt egészségügyi államtitkár volt. 1919. megvált a fővárosi könyvtártól. Széleskörű irodalmi működést folytat a hazai és külföldi folyóiratokban, valamint a napilapok hasábjain állandóan jelennek meg társadalomtudományi és egészségügyi kérdésekkel foglalkozó közleményei. Nagy szerepet játszott a régi Társadalomtudományi Társaságban is. Önálló művei: *A meddő Budapest*, *A szoptató-dajka-kérdés*, *Az ember származása*, *Darwinizmus és Lamarckizmus*, valamint az *Emberi és állati társadalmak*. Darwin legtöbb művét M. fordította le magyarra.

Magas Mihály, a tatai kegyesrendi reál-gimnázium igazgatója, szül. Kislőd, 1880 szept. 12. Iskolai tanulmányait Veszprémben és Rózsahelyen végezte. 1896. a rend kötelekébe lépett. 1902. kezdett tanítani és 1918. pedagógiai munkásságának elismerésül neveztek ki igazgatónak a tatai kegyesrendi reál-gimnáziumba.

Magassy Dénes (magasi), h. államtitkár, szül. Németújvárott, 1879 máj. 16. Középiskoláit Szombathelyen, jogi tanulmányait a budapesti tud. egyetemen végezte, ahol minden vizsgáját és szigorlatát kitűnő eredmén-

nyel tette le. 1901. szerezte doktori és 1903. ügyvédi oklevelét. 1904. a budapesti büntető-törvényszékhez aljegyzővé nevezték ki és Zsitvay Leó mellett teljesített szolgálatot. 1906. az igazságügyminisztériumba osztották. 1920 óta a börtönügyi osztály főnöke. M. nagy hozzáértéssel tölti be nehéz ügykörét és a legújabb nemzetközi tapasztalatokat alkalmazza a börtönügyi igazgatásban. M. működésének idejére esik a hartai közvetítő intézetnek országos büntető intézettel való átalakítása mezőgazdasági munkára alkalmas elftétek büntetésének végrehajtására, az ő alkotása a szabadban folyó rabmunkáltatás feltételeinek megállapítása; az országos börtönügyi múzeum átszervezése; a tüdőbajos rabok számára a budapesti gyűjtőfogházban elkülönített tüdőbeteg-osztály létesítése. Különös gondot fordított az őrszemélyzet művelésére. Fogházi és fegyőri tanfolyamokat rendszeresített. Kiváló érdeme a börtönügyi Tauffer-könyvtár alapítása. Újabban a szigorított dologházakat szervezte és a váci fegyintézet területén 100 ágyas rabkórházat rendezett be. A forradalmak után nagy szerepe volt a jogrend és társadalmi megnyugvás helyreállításában. Az ország letartóztatási intézeteinek példás rendje, tisztasága és kiténő egészségügyi berendezései teljesen M. körültekintő munkásságának és a modern kor szelleméhez való alkalmazkodásának kiváló eredményei.

Magdics István, pápai prelátnak, székesfehérvári éneklő kanonok, c. prépost, szül. Ráckeve, 1850 dec. 17. Középkorait Bpsten végezte. Pályafutását 1873., mint káplán kezdte meg. 1876. püspöki szertartó és szentszéki jegyző lett, majd 1884-től, mint szentszéki tanácsos és zsinati vizsgáló működött. 1892. esperes-pébánossá és 1902. c. kanonokká nevezték ki Etyeken. 1914. kanonok lett és mint főtanfelügyelő, a székesfehérvári egyházmegye r. k. tanfőegyesület elnöke és az ottani ciszterci főgimn. püspöki biztosa végzett jelentős kulturmunkát. Lelkészi működésével egyidejűleg irodalmi téren is tevékenykedett, főbb munkái: *Diplomatarium Ráczkeviense*, *Primitia beszédei*. Fejér m. törv.-hat. bizottságának tagja, a Szt. Imre r. kat. óvoda védnöke, a martonvásári megyei árvaház igazg. tagja, a városi és megyei múzeum elnöke, a *Conventus Albensis Foed. Americane* dominusa, az iskolán kívüli nevelési bizottság tagja. Háborús lelkesi érdemeiért a II. o. vöröskereszt érdemrenddel tüntették ki.

Mágócsy-Dietz Sándor, nyug. egyet. ny. r. tanár, szül. Ungváron, 1855 dec. 7. Középkorait Eperjesen, egyet. tanulmányait Budapesten végezte. 1883. középkorai tanári és növénytanai doktori oklevelét szerzett. 1879. a selmechányai *Erdészeti Akadémián*, 1880. a bpesti tud. egyetemen tanársegéd, 1888. az áll. felsőbb leányiskola tanára lett. 1889. a növénybiológia és mikológia egyetemi magán-

tanárává avatták. 1893. a VI. ker. áll. fő-reáliskola tanárává és a felsőbb szőlő- és borborsági tanfolyam előadójává nevezték ki. Különböző tudományos társaságok és a kormány megbízásából hosszabb ideig folytatott külföldön kutatásokat. 1897. egyet. rk. tanára és 1901. a növény-, alak- és élettan egyet. r. tanára lett. Nagyszabású szakirodalmi munkásságot fejt ki. Nagyobb munkái: *A növények táplálkozása, tekintettel a gazdasági növényekre, Erdészeti növénytan* első (1891) és második kiadása (1929), *A rügy- és levélkulcs*, *A növények életfolyamatai*, *A növények talajáll. irányának okairól, stb.* *A Természettudományi Társulat* al-elnöke és a növénytan szakosztály tiszteletbeli elnöke, a *M. Tud. Akadémia* rendes tagja, stb. 1928. negyvennyolc évi értékes munkásság után nyugalomba vonult. Az ev. egyházban is tevékenyen munkálkodott.

Magyar Bertalan, rt. elnökigazgató, szül. Bpest, 1884 márc. 24. Iskolai tanulmányainak befejezése után atya üzemében kezdte meg működését. Üzeme a női ruhafeldolgozó nagyipari cégek között európai viszonylatban is tekintélyes helyet foglal el. A Posztókereskedelmi váll. és a Ruhakonfekció Kereskedelmi és Ipari r.-t. szintén M. alapítása. A *Budapesti Kereskedelmi és Ipar-kamara* tagja, az *OMKE* alelnöke, magy. kir. keresk. tanácsos. Közgazdasági és napilapok ismert cikkírója.

Magyar Elek, lapszerkesztő, szül. Bpest, 1875 aug. 14. Már jogi tanulmányai közben lépett az újságírói pályára. 1901. a *Magyarország* c. napilap szerkesztőségének tagja lett. 1917 óta felelős szerkesztője. Számos politikai, esztétikai, várostörténeti és sporttanulmányt írt különböző napilapokba és folyóiratokba. *Pesti históriák* címmel könyve jelent meg.

Magyar István, kúriai tanácselnök, jogi író, a magyar jogászvilág egyik vezérlő egyénisége, szül. Eperjesen, 1864 febr. 3. Középkorait Kiszszebenben és Eperjesen végezte, majd az eperjesi jogakadémián folytatta tanulmányait. 1890. jogtudori, 1894. ügyvédi oklevelét szerzett. 3 évi ügyvédi gyakorlat után a kecskeméti jogakadémián a jogbölcsélet, az anyagi és alaki büntetőjog r. tanárává választották meg. Később Kozma Sándor, akkori budapesti főügyész főlhívására az ügyészség kötelekébe lépett. 20 éven át Kecskeméten, de főként Budapesten ügyészkedett. 1907. a budapesti főügyészséghez nevezték ki helyettes főügyésznek, 1914. Vayrik Béla, akkori kúriai másodelnök kívánására a Kúria bírájává nevezték ki. Itt 10 éven át, a háború és a forradalmak után, a legnehezebb időkben, rendkívüli sikerrel vett részt abban a nehéz munkában, mely átmentette a jövőre a fényes múltú Kúria régi szellemi értékeit. M. minden tudást és bírói erényt próbára tévő odaadással működött

közre a társadalmi konszolidáció újjáteremtésében. 6 év óta a Kúria III. büntetőtanácsának elnöke. Az egyházi életben is élénk munkásságot folytat. Budai Ferences-barátok rendházának évtizedek óta apostoli szindikusa. A forradalmak után megszervezte a budai kat. egyházközséget. A társadalmi, hitéleti és hazafias mozgalmaknak mindig lelkes támogatója volt. A fővárosban és a vidéken évtizedeken át különböző egyházi és nemzeti ünnepélyeken tartott kimagasló ünnepi beszédeket. Szónoklataiban buzgó hit, forró hazafiság, szuggesztív erő és mély bölcsesség szólal meg. Fiatalabb korában egy pár évig hivatásos hírlapíró volt. Irodalmi munkássága igen értékes és termékeny. Jogi szaklapokban, a Magyar Jogászegylet és a Nemzetközi Jogi Egyesület kiadványaiban munkáinak kötetekre menő anyaga látott napvilágot. Két kézikönyve jelent meg a gyakorló jogászok számára. Éveken át a törvény előkészítőbizottság tagja volt. Szépirodalommal is sikeresen foglalkozott. Írt számos hitéleti, hazafias irányú, valláserkölesi és irodalmi cikket, tanulmányt, novellát és regényt. Főbb szakmunkái: *A Magyar Büntetőjog*, *A nyomozás*, *A leánykereskedelemtől, A kerítésről, A javító nevelésről, A német-osztrák-svájci javaslatok büntetési rendszeréről, A Balogh miniszter-féle büntetőjavaslat tervezetéről* Irodalmi művei: *Magyar Képek Szent Ferencről, Senki János élete, Miért vagy Pál? Az amerikai nagybácsi.*

Magyar János, filmszínházigazgató, szül. Kaposvár, 1898 máj. 6. Középiskoláit szülővárosában végezte. Mint hadnagy frontszolgálatot teljesített. Katonai kitüntetései: kieszüst, bronz vitézségi érem és Károly-csapattereszt. Leszerelése után édesapja dombovári gazdaságát vezette. 1921. a kaposvári Uránia filmszínház társtulajdonosa és vezetője. 1928. megalapította az új városi mozgószínházat Kaposváron és megvette a helybeli Apolló-mozit. M. a dunántúli filmkultúra lelkes megalapítója.

Magyar Mannheimer Gusztáv, festőművész, szül. Bpest, 1859 febr. 27. Küzdelmes ifjúsága volt. A reáliskolában rajzból megbukott, pedig ugyanekkor már illusztrálással tartotta fenn magát. A Bucsánszky-féle kiadóvállalatnak ponyvaregényeihez fametszeteket készített. Közben látogatónak volt a mintarajziskola esti tanfolyamának, ahol *Székely Bertalan* és *Greguss János* voltak tanárai. Rajzolt mindent, ami elébe akadt. Vázlatkönyvébe szedte a nyomortanyák furcsa figuráit. Egy fényképész műhelyében retusált, mikor a véletlenül jelenlévő *Zichy Mihály* felismerte tehetségét és Párisba akarta vinni. M. azonban Páris helyett a bécsi akadémiaira iratkozott be, ahol éjszaka illusztrálást vállalt, hogy tandíját fizethesse. A száraz iskolai oktatás azonban nem elégítette ki és mint

fotografus-retusőr az orosz-török háborúban illusztrált. Sok hányódás után hazatérve, az Ország-Világnak, majd a Révai-cégnek dolgozott, később Münchenbe került, ahol Raab Leonhard acélmetszőnél dolgozott. A szigorú mester keze alatt hatolt be a rajzolás igazi titkaiba. Egy év múlva az akadémiaira került, ahonnan *Makart* maga mellé vette. A Makart-féle dekoratív festészet azonban nem elégítette ki és állami ösztöndíjjal Olaszországba ment. Itt készültek a *Pergola, Eka, Holdvilágos nappolyi tér* c. képei. Hazatérve a *New-York-* és a *Bodó-kávéház* kifestését kapta meg, végre 1901. a velencei nemzetközi tárlaton kiállította a *Tavas* c. képét, mely óriási sikert aratott és a velencei modern galéria számára vásárolták meg. A siker most már állandóan melléje szegődött. A Szépművészeti Múzeumban több mint 20 képe van. Itthon és külföldön számos aranyérmel és kitüntetéssel nyert. Technikáját sokszor változtatta, de művészete mindig ugyanaz maradt: egy mozgalmas, szenvedésekkel, de megértéssel tele életnek kivetítése; meleg és muzsikáló líra. Szereti a tobzódó színeket és ezeknek a színeknek leggazdagabb, legvirtuózabb bűvésze. Művészetének értékelésével Malonyai Dezső, számos német munka és a külföldi sajtó foglalkozott.

Magyar Miklós, kereskedő. A kereskedelmi akadémia elvégzése után kereskedelmi pályára lépett. 1906 óta fővárosi bizottsági tag és mint a demokratapárt tagja, tevékeny részt vesz a főváros várospolitikai életében. *A Kisiparosok és Kereskedők Orsz. Szövetségének* hosszú ideig volt elnöke. Több ipari és kereskedelmi érdekképviselet vezetőségében foglal helyet.

Magary Géza, egyetemi tanár, szül. Alsólóc, 1864 szept. 16. Jogi tanulmányai befejezése után a nagyváradai jogakadémián lett jogtanár, majd a bpesti tud. egyetem tanárául hívták meg. 1905. a M. Tud. Akadémia levelező-, 1917. pedig r. tagjává választották. Főbb munkái: *A kiadói ügylet. A cheque, A magyar polgári perrendtartás alaktanai, A magyar polgári perjog nemzetközi vonatkozásai, A perbeli beismerés, Nemzetközi bíráskodás a magyar jogban, Magyar polgári perjog.*

Magary-Kossa Gyula, orvostudor, egyet. rk. tanár. szül. Debrecen, 1865 jan. 8. Tanulmányainak befejezése után 1889—93. a bpesti egyetem gyógyszerzeti tanszékén működött, majd az *Orsz. Művegyészeti* (most Bírósági Vegyész) *Hivatalhoz* nevezték ki. 1894. a bpesti egyetem m.-tanára, 1896. az Állatorvosi Főiskolán a botanika és a gyógyszer-tan ny. r. tanára lett. 1909. az *Orsz. Közegészségügyi Tanács* rk. tagjának nevezték ki, majd 1918. tudományos munkásságának elismerésül a m. kir. udv. tanácsosi címet kapta. 1920. a M. Tud. Akadémia lev.-tagjává választotta. 1921. a Pázmány-egyetem

rk. tanára lett. Jelentősebb munkái: *Gyógy-szerrendelés, Magyar állatorvosi könyvészet, A hazai gyógynövények hatása és orvosi használata, Magyar Orvosi Emlékek* (2 kötet) és nagyszámú kisebb-nagyobb gyógyszer-tani, méregtani, orvostörténeti és nyelvészeti értekezése a hazai és külföldi szakfolyóiratokban.

Magyary Zoltán (kismagyari), min. tanácsos, szül. Tata, 1888 jún. 10. Középiskoláinak elvégzése után megszerezte a jogi és államtudományi doktorátust. Tanulmányainak befejezése után a kultuszminisztérium szolgálatába lépett, ahol fokozatos előléptések után, mint a tudománypolitikai ügyosztály főnökét, min. tanácsossá nevezték ki. A *Magyar Tudományos Társulatok és Intézmények Orsz. Szövetségének* főtitkára. Főbb művei: *A magyar állam költségvetési joga és Das ungarische Budgetrecht. A Budapesti Szemle*ben és más tudományos folyóiratokban jelentek meg közleményei.

Mahr Rezső, MÁV. főfelügyelő. osztályvezető, szül. Pozsony, 1874. Középiskoláit Pozsonyban végezte s 1890. a vasúti tisztképző tanfolyamot hallgatta. 1897. lépett a MÁV. szolgálatába, ahol jelenleg mint osztályvezető főfelügyelő fejt ki értékes közhivatali tevékenységet.

Mailáth György (gróf, székhelyi), nagybirtokos, felsőházi póttag, szül. Zavar, 1883 okt. 30. Tanulmányainak befejezése óta bakócai birtokán gazdálkodik. 1908. cs. és kir. kamarási címet kapott. Tart. huszárhadnagy. Baranya vm. közéletében jelentékeny munkásságot fejt ki. Az örököségi főrendi családok felsőházi póttaggá választották. Baranya vm. törvényhatósági biz. tagja.

Mailáth István Géza (gróf, székhelyi), földbirtokos, szül. Pécs, 1860 jan. 15. Középiskoláit Budán végezte, majd 1878. a Fiumei Tengerészeti Akadémia hallgatója lett. Tanulmányainak befejezése után a haditengerészethez vonult be, ahol korvett-kapitányi rangot ért el. Hűszévi szolgálata alatt számos kitüntetésben részesült. 1905. a szécsényi kerület orsz.-gyűl. képviselője lett. A felsőház örökös tagja. Évek a keresztiül Nógrád vm. főispánja volt. Számos társadalmi, kulturális, gazdasági egyesület vezetője. A balassagyarmati r. k. egyház díszelnöke, Nógrád vm. gazdasági egyesületeinek, takarékpénztárának és múzeumának elnöke, az *Országos Dalegylet* örökös díszelnöke. Beutazta az egész világot. Úti élményei írásban is megjelentek. Az ország egyik legnagyobb bélyeggyűjteményének birtokosa.

Mailáth József (gróf, székhelyi) földbirtokos, v. főrendiházi tag, szül. Pécs, 1858 ápr. 11. Gimnáziumi tanulmányait Budán, Sopronban és Bécsben (Theresianum), jogi tanulmányait Bécsben és Budapesten végezte. Utána önkéntes lett. A háborúban szolgálaton kívüli századossá lépett elő. 1909. első tit-

kos tanácsosi méltóságra emelték. A *Magy. Tud. Akadémia* és a *Szent István-Akadémia* tagja. Szociológiai és agrárpolitikai tanulmányokat folytatott; különböző folyóiratokban számos értekezése és cikke látott napvilágot. Magyar nyelven 67, német nyelven 30, francia nyelven 12, latin nyelven 2 és angol nyelven 8 munkája jelent meg. Főbb művei: *A szocializmus multja, jelene és jövője, A mezőgazdasági munkáskérdés, A magyarországi birtokpolitikai reform előzményeiből. Élményeim és tapasztalataim a háború alatt és az azt követő időben. Studien über die Landarbeiterfrage in Ungarn, Hungaricae res, Erlebnisse und Erfahrungen während des Krieges und nach dem Kriege. La Hongrie rurale, sociale et politique. A vindication of Hungary: A reply to „Scotus Viator and other writers“.* Fialtal korában zeneszerzéssel is foglalkozott. Most legutóbb egy *Ave Maria*-t szerzett énekhangra, zenekarra és orgonára, melyet Budapesten többször adtak elő.

Mailáth Oszkár, h. államtitkár, szül. Arad, 1874 márc. 15. Tanulmányainak befejezése után állami szolgálatba lépett. 1897. a fővárosi adófelügyelőségénél teljesített szolgálatot, ahol 1909. pénzügyi titkárrá nevezték ki. 1911. a pénzügyminisztériumba osztották be, majd rangban fokozatosan emelkedve, 1917. min. osztálytanácsos, 1918. pedig min. tanácsos lett. 1924. h. államtitkári, címet és jelleget nyert, majd 1926. az újonnan szervezett *Központi Illetményhivatal* főnöke lett. Érdeemeinek elismeréséül 1917. a II. oszt. polg. hadiérdemkeresztet kapta.

Mailinger Béla, Orsz. Társ. Bizt. aligazg., szül. Budapesten, 1883. Középiskolai tanulmányait u. i. végezte. Rövidesen elérte az első oszt. főtanácsosi rangot, majd 1929. aligazgatónak nevezték ki és a szociálpolitikai és öregségbiztosítási főosztály helyettes vezetője lett. Tagja az Orsz. Testnevelési Tanácsnak.

Maillott de la Treille Nándor (báró) nagybirtokos, orsz.-gyűl. képvis., szül. Tállya, 1884. A kolozsvári, müncheni és a genfi egyetemek jogi karán végezte tanulmányait. Tanulmányutat tett Európa összes országaiban. 1908 óta Tállya község képvis.-testületének tagja. 1919—21. Zemplén vm. kormánybiztos főispánja volt. A román rekvirálások idején Zemplén és Abaúj megye kormánybiztosává nevezték ki. A *Magyar-Lengyel Kamara* al-elnöke és számos társadalmi, valamint gazdasági egyesület tagja. A második nemzetgyűlésbe a tokaji kerület választotta egységspárti programmal. 1925. a parlamentben nagyarányú mozgalmat indított a magyar bortermelők érdekében. Az új országgyűlésbe ismét régi kerülete küldötte be.

Majics Péter, városi főjegyző, szül. Lőrén, 1881. Középiskoláit Újvidéken és Bpsten végezte, majd jegyzői tanfolyamot hall-

gatott. 1900. közszolgálatba lépett és 1909. Szentendrén aljegyzővé, majd fokozatos előrehaladás után 1926. főjegyzővé választották. Nevéhez fűződik a *Szentendrei Tűzoltóság* megszervezése, amelynek főparancsnoka. A *Szentendrei Takarékpénztár* felügyelőbizottságának tagja.

Major Dezső, filmrendező, szül. Bihar-diászeg, 1886 máj. 2. Középiskoláit Bpsten végezte. Eleinte hírlapírói pályán működött, majd vidéki színházak rendezője lett. Dolgozott a bécsi és berlini filmgyárakban, majd hazatérve, a *Star* filmgyárnál a *Csodadoktor* és *Ferike* c. filmet rendezte. Jelenleg a *Pedagógiai Filmgyár* rendezője.

Major Gyula (maróthi), állami szénbányászati főfelügyelő, szül. Bpest, 1876 máj. 5. Középiskoláit Pécsent és Nagykanizsán végezte, egyetemi tanulmányokat Bpsten folytatott. Tanulmányainak befejezése után a pénzügyminisztérium szolgálatába lépett és fokozatosan előrehaladva, a szénbányászati ügyosztályban vezető szerepet tölt be. A kommun bukása óta foglalkozik aktív politikával és a keresztény irányú pártokban vezető szerepet játszik. Újpesten értékes tevékenységet folytatott a társadalmi béke megalapozásával. A volt „Újpesti Zenekör“ ügyvezető elnöke, az „Újpesti Keresztény Községi Párt“ és a „Keresztény Gazdasági és Szociális Párt“ elnöke, úgyszintén az I. sz. Levente-egyesület és az U. R. A. K. sportegyesület elnöke. Városi képviselőtestületi tag és római katolikus egyháztanácsos. A „Tisztviselők és Munkások Gazdasági Szövetkezete“ és az „Újpesti Mentők“ egyesületének igazgatósági tagja, az „Újpesti Conseruatorium“ és a „Katholikus Kör“, továbbá a „Szülőotthon“ stb. választmányi tagja. A Katolikus Szemlében irodalmi munkásságot folytat.

Majovszky Pál, művészeti író, szül. Besztercebánya, 1871 jún. 22. Tanulmányainak befejezése után a kultuszminisztérium szolgálatába lépett, ahol művészeti ügyekkel foglalkozott. 1913. min. tanácsos lett és a művészeti ügyosztály élére állították. 1914. értékes metszetgyűjteményét a Szépművészeti Múzeumnak ajándékozta. 1917. nyugdíjba helyezték, de továbbra is odaadóan foglalkozott művészeti kérdésekkel. 1925. a *Magyar Művészet* c. szakfolyóirat szerkesztését vette át, ahol hozzáértéséről tanuskodó írásai is megjelennek. Működésével jelentős mértékben lendített a magyar képzőművészet helyzetén.

Majthényi György, író, szül. 1885. ápr. 14. Iskolai tanulmányait Nagybecskereken, Besztercebányán és Szegeden végezte. Tanulmányainak befejezése után a hírlapírói pályára lépett. Jelenleg a *Magyarország* munkatársa. Hírlapírói működése mellett a szépirodalomnak is tevékeny művelője. Önálló művei: *Esteli énekek* (versek), *A jegenye*

alatt (novellák), *Téli szimfóniák* (versek), *Majális* (regény) és *Aladin első szerelme* (regény). Számos nagyszerű ifjúsági műve jelent meg.

Majthényi Miklós (szombatfalvi), OTI igazgató, szül. Bpest, 1881. Középiskoláinak befejezése után Bpsten egyet. tanulmányokat folytatott és jogi doktorátust tett. 1901—1904. szegedi jegyző, 1904—1905. ügyvédjelölt, 1905—1908. vmegyei közigazgatási gyakornok, 1908—1915. vmegyei árvaszéki ülnök, 1915—1922. polgármester volt. 1922. min. osztálytanácsossá nevezték ki és 1928 óta, mint az O. T. I. aligazgatója fejt ki értékes közhivatali tevékenységet.

Majunke Ernő, járásbírói elnök, szül. Szepesremete, 1881 febr. 2. Középiskoláit Lőcsén, egyetemi tanulmányait Kolozsvárott végezte, ahol jog- és államtudományi oklevelet szerzett. 1908. Bpsten bírói vizsgát tett. Eleinte mint jegyző a nyitrai, majd a szegedi törvényszéknél működött. 1911. mint tanácsjegyző a szegedi kir. ítélőtáblához nyert beosztást. 1913. Adonyban járásbírói albiró, 1914. vezető járásbíró, 1923. járásbírói elnök lett. 1926 óta Gödöllőn mint járásbírói elnök működik. A község társadalmi életének jelentékeny tagja. A *Credó* elnöke, a Signum Laudis és a jubileumi érem tulajdonosa.

Makay Attila (zilahi, nagy), magy. kir. rendőrorvos, az O. T. I. orvosa, szül. Mezőbánd, 1885 nov. 7. Középiskoláit Marosvásárhelyen, egyet. tanulmányait pedig Kolozsvárott végezte, ahol orvosi oklevelet szerzett. Működését a kolozsvári egyetem közegészségtani intézetében kezdte meg, mint gyakornok, majd rövidesen tanársegéddé nevezték ki a gyermekgyógyászat tanköréből. A háború alatt a harcúteret szolgált és megkapta a koronás arany érdemkeresztet, a Signum Laudis, valamint a Károlycsapatkeresztet. A háború után Bpstre költözött. Ezidőszert a magy. kir. államrendőrség és az O. T. I. orvosa. Számos társadalmi, orvosi és sportegyesület tevékeny tagja.

Makkai Endre, sebész, kórházi főorvos, szül. Temesvár, 1884 jún. 3. Középiskolai tanulmányait Szegeden végezte, majd a bpesti tud. egyetemen orvosi oklevelet szerzett. Mint első tanársegéd előbb Pertik, majd Dollinger és Herzl egyetemi tanárok mellett működött. A mozgósításkor hadbavonult és frontszolgálatot teljesített. 1917. a bpesti áll. gyermekmenhely sebészfőorvosává nevezték ki. Katonai szolgálatait többször kitérésben részesült. Orvosi gyakorlata mellett irodalmi működést is fejt ki, főleg német szaklapok hasábjain.

Makkai Jenő, ügyészségi alelnök, szül. Nagyenyeden, 1873 aug. 24. Atyja a nagyenyedi ref. kollégium történetnára volt. M. középiskoláit szülővárosában, jogi tanulmá-

nyait Kolozsvárott és Debrecenben végezte. Utána állami szolgálatba lépett. Gyulafehérvárott, Déván, Erzsébetvároson és Kecskeméten ügyészkedett. 1921. helyezték Budapestre, Itt 1926. az utóbbi évek egyik legnagyobb, világraszóló bűnügyének, a frankhamisítási bűnpernek volt előadója. M. elnöke a nagyenyedi Bethlen-kollégium volt diákjai testvéregyesületének, mely az erdélyi magyarság kulturális céljait szolgálja.

Makkay Sándor, ref. püspök, szül. Nagyenyed, máj. 13. A kolozsvári ref. teológián végezte tanulmányait, majd a Ferencz József Tud. Egyetemen bölcsésztdoktorátust szerzett. 1915. Vajdakamarás lelkésze lett, 1917. Sárospatakra, 1918. Kolozsvárra hívták meg teológiai tanárnak. 1922. az erdélyi ref. egyházkerület püspökhelyettes főjegyzővé, 1926. püspökké választotta. Értékes teológiai és szépirodalmi munkásságot fejtett ki. Egy ideig az *Út c.* folyóiratot és a *Református Szemlé*t szerkesztette. Jelentősebb önálló művei: *Vallásos világkép és életfolytatás, A hit problémája, A szekták keletkezésének okai, A lélek élete és javai, Hittem, azért szóltam, A biblia, Őntudatos kávinizmus.* Szépirodalmi alkotásai: *Számadás, Kapu előtt, Az Eszter padja, Élet fejedelme, Ördögsekér, A ref. keresztyénség világnézlete és életessége, Etika.* A háború után nekilendült új erdélyi irodalom egyik vezéralakja.

Maklári Zoltán, színművész, szül. Bpest, 1896 ápr. 16. Középiszkoláit és a színiiskoláit Bpsten végezte. 1920. a *Magyar Színház,* 1922. a *Renaissance Színház* és 1925. a *Víg-színház* tagja lett. Először a *Csodaszarvasban* tűnt fel, ahol kitűnő alakításával egyszeriben országos híre emelkedett. Egyszerű kifejezési eszközei, mélyről jövő emberi humora a legelső színpadművészek sorába emelte.

Makoldy József (ákosi), okl. építész, festőművész, szül. Nagyszeben, 1890 ápr. 15. Középiszkoláinak elvégzése után a bpesti műegyetemen versenyvizsga ösztöndíjjal építész oklevelet szerzett. A szföv. szolgálatában 1921. főmérnökké nevezték ki. Hivatali működése alatt különböző városi ügyosztályokban tevékenykedett mint a városi építkezések vezetője, illetve ellenőrzője. Mint építész számos pályadíjat nyert és több köz- és magán-épület terveit készítette. Mint festőművész önálló gyűjteményes kiállításai voltak a Műcsarnokban és a Nemzeti Szalonban. Kiállított a hágai, amsterdami, stockholmi magyar reprezentatív kiállításokon. Számos képe van a Szépművészeti Múzeumban, valamint a kormányzó és a főváros gyűjteményében. 1919. megkapta a Műcsarnok díját, 1922. a 3000 koronás grafikai díjat, 1923. a Műcsarnok Esterházy vízfestménydíját és 1922. a balatoni kiállítás zsánerképdíját. Főtítkára a Magyar Képzőműv. Egyesületének. Az *Új Nemzedékben* és a *Pesti Hírlapban*

számos szépirodalmi, művészeti cikke és rajza, azonkívül könyvalakban rajz, körrajz és linoleummetszet-sorozatai jelentek meg, melyek közül nevezetesebb: *Amit én láttam.*

Makra Lajos, ügyvéd, szül. 1898 jún. 14. Aracson. Makra Imrénének, a Pesti Hírlap' jó-tollú belső munkatársának fia. A budapesti tud. egyetemen végezte jogi tanulmányait. 1924. ügyvédi oklevelet szerzett. Több esztendő-t töltött *Sándor László* nyug. rendőr-főkapitány, később ügyvéd irodájában. Az utóbbi évek nagyobb bűnügyeiben többször keltett érdeklődést védelmével. A magyar szak- és napilapoknak állandó cikkírója. Elénk részt vesz az ügyvédi pártéletben, egyik alapítója és vezetőségi tagja az *Ügyvédek Létfenntartási Pártjának.*

Makray László, gyógyszerész, szül. Súj-tör, 1873. Középiszkoláit Csurgón, az egyetemet Bpsten végezte, ahol 1896. doktorrá avatták. 1900. Baján gyógyszerterát vett. Tvh. biz. tag, a bajai *Nemzeti Kaszinó* elnöke, az *Orsz. Gyógyszerészegyesület* Bács-megyei kerületének társelnöke. A *Bajai Vadászegylet* választm. tagja, a bajai evang. egyház fel-ügyelője.

Malasits Géza, szöv. cégvezető, országgyűl. képvis., szül. Bpest, 1874. Iskoláinak elvégzése után ipari pályára lépett, majd 1905. a *Magyarországi Vas- és Fémmunkások Szövetsége* titkára lett. Több külföldi országot járt be. Angliában, a Ruskin College hallgatója volt. A háború alatt az *Ipari Munkások Élelmezési Bizottságának* tagja lett. Elénk tevékenységet fejt ki a szocialista munkásmozgalmak és a pártirodalom terén. 1924. Győr II. kerülete választotta be a második nemzetgyűlésbe szociáldemokrata programmal. A Házban főleg gazdaságpolitikai és külpolitikai kérdésekkel foglalkozik. Jelenleg az *Ált. Fogy. Szöv.* cégvezetője. Az új országgyűlésben is régi kerületét képviseli.

Malatinszky Ferenc (alsómalatinai), föld-birtokos, felsőházi tag, szül. Tapolca, 1863. A magyaróvári gazdasági akadémián tanult. Zalamegyei birtokán gazdálkodik és a megyei közéletben vezető szerepet tölt be. Zala vármegye törv.-hat. bizottságának negyven esztendeje tagja és a vármegye állandó választmányának és több társadalmi intézmény elnöke és tagja. Rendkívüli érdemeiért gazdasági főtanácsossá nevezték ki. A felsőházba Zala vármegye törvényhatósági bizottsága küldötte be. A *Keszthelyi Takarékpénztár* elnöke, a *Zalamegyei Takarékpénztár* választmányi tagja és a *Balatoni Szövetség* zalai elnöke.

Mály Kálmán szobrász és iparművész, szül. Selmecbánya, 1885 nov. 25. Középiszkoláit szülővárosában, az Iparművészeti Főiskolát Bpsten végezte, majd állami ösztöndíjjal hosszabb tanulmányutat tett Párisban, Berlinben és Münchenben. Főképen kisplasztikai munkákon dolgozik. Mint iparművész

műtárgyak tervezésével és kivitelezésével foglalkozik. Az *Iparművészeti Társulat* tagja.

Malecky Oszkár, operaénekes, szül. Budapest, 1897 febr. 6. Középiskolai és zeneakadémiai tanulmányait Bpsten végezte. A háborúban tényleges Tőhadnagyként teljesített harctéri szolgálatot. Erdemeit Signum Laudis, kieszüst vitészégi érem, Károly-csapatereszt és sebesülési érem kitüntetésekkel jutalmazták. 1926. a *Zeneakadémián* oklevelet szerzett és a *Városi Színház* tagja lett. 1928. a *M. Kir. Operaház* szerződtette.

Málnai Mihály, leányliceumi igazgató, szül. Bpest, 1860. Középiskoláinak elvégzése után Bpsten és külföldön folytatta tanulmányait, majd tanári oklevelet és filozófiai doktorátust szerzett. 1882. kezdte meg működését, mint gyakorló gimnáziumi tanár. 1885. tanítóképezei tanárrá, majd 1916. felsőleányliceumi igazgatóvá nevezték ki. Az intézet fejlesztése, úgyszintén az ifjúsági önképzőkör, sportegyesület és vöröskereszt-csoport szervezése körül szerzett érdemeket. Számos társadalmi és kulturális egyesület tagja. Pedagógiai vonatkozású cikkei a szaklapokban jelennek meg.

Málnási Ödön, tanár, szül. Brassó, 1898 jún. 28. Egyet. tanulmányait Kolozsvárott és Debrecenben végezte. 1924. bölcsésztdoktorrá avatták. A háborúban résztvett és számos kitüntetést kapott. Mint katonai és történetíró tette nevét ismertté. Nevezetesebb munkái: *Csonka-Magyarország katonai földrajzi helyzete, Az utóddállamok stratégiai helyzete, Magyarország első domborművű néprajzi térképe, Magyarország közoktatásügyi térképe, Gróf Pálffy János nádor, Turenne* c. munkáját a francia Tud. Akadémia kitüntetésben részesítette.

Mály Gerő, színművész, szül. Sikló, 1888. Középisik. tanulmányainak befejezése után a fővárosban a Solymosy színésziskolán folytatta színművészeti tanulmányait. Színészi pályáját a Népszínházban kezdte meg, mint kórlista, majd hosszú ideig különböző vidéki színpadokon működött, egészen a háború kitöréséig. A kommün bukása utáni időkben a Vígszínház felismerve M. főként magyaros zsáner-szerepekben való pompás alakítókétségét, tagjai sorába szerződtette. Játékából kicsillanó őshumor sohasem téveszti el hatását. Egyike a legkedveltebb magyar színészeknek.

Mandler Ottó, orvos, szül. Székelyfalva, 1892 aug. 19. Középisikoláit és egyet. tanulmányait Bpsten végezte. A háború alatt harctéri szolgálatot teljesített és a koronás arany érdemkeresztel tüntették ki. Eleinte a bécsi és drezdai ortopédlinikákon dolgozott, majd 1923. átvette a Kálvin-téri gyógyintézetet, amelynek igazgató-főorvosa lett A *Vöröskereszt* és más egészségügyi egyesületek felkérésére szakelőadásokat tartott. Éveken keresztül főszerkesztője volt az *Egészségvédelem*

c. lapnak. Széleskörű szakirodalmi munkásságot fejt ki. A *Budapesti Hírlap* orvosi rovat-vezetője, a *Jó Egészség* c. lap főszerkesztője, *A család egészsége* és a *Nyitott könyv* c. művek társszerzője. Az *Orsz. Közegészségügyi Egyesület* jegyzője, a *Ferencvárosi Orvostársaság* titkára, a *Budapesti Orvosszövetség* választm. tagja, a *Nyukosz* főorvosa és a lengyel követség orvosa.

Mándoky Sándor (alfalvi, vitéz), ny. tábori főesperes, szül. Marosvásárhelyen, 1864 szept. 7. Középisikoláit Szekesfehérváron, főiskolai tanulmányait Nagyváradon végezte. Schlauch Lőrinc dr., biboros püspök, 1892. szentelte áldozópappá. Nagyváradon 1898-tól székesegyházi sekrestyeigazgató. Ott a Szigligeti Irodalmi Társaság rendes tagjává választotta. 1900. a soproni honvéd főreáliskola, 1903. a pécsi honvéd hadapródiskola lelkésztanára, könyvtárosa, majd tanulmányi felügyelője volt. A háborúban 1915. a budapesti m. kir. 40. honvéd gyaloghadosztály plébánosává nevezték ki és mint tábori lelkész számos ütközetben vett részt. Több kitüntetésben részesült. Megkapta: a III. o. magyar érdemkeresztet, a III. oszt. Ferenc József-rend lovagkeresztjét a hadiékítménnyel, a II. o. hadiékítményes lelkészi érdemkeresztet, a koronás arany érdemkeresztet, a II. hadiékítményes vöröskeresztet, a német lovagrend Marianer keresztjét, a jubileumi emlékkeresztet. 1919. a szerbek kiűzték Pécsről. Pestre került és a Ludovika Akadémián lelkészkedett. A kommunizmus alatt résztvett a ludovikások ellenforradalmi mozgalmaiban, amiért a Margit-körúti dandárbiroság börtönébe hurcolták, de később szabadon bocsátották. Nem sokkal ezután nyugalomba vonult. M. az irodalom terén is működött. Több szépirodalmi folyóirat és napilap munkatársa volt. Több tankönyvet is írt. Megjelent művei: *Elbeszélések* (Nagyvárad, 1899. *Tövískoszorú, Havasi Levelek*, második kiadás), *Római kath. egyháztörténelem, Hittan, Erkölcstan* a *Honvédiszkolák részére*. Nyugalomba vonulása óta minden keresztény társadalmi mozgalom egyik ősmert szerepvivője. A MOVE alelnöke, a TESz és a Júniusi Bajtársak társelnöke és a Magyar Nemzeti Szövetség választmányi tagja. M. a nemzeti újjáéledés egyik lelkes magyarja.

Mándy Lajos (mándi), ny. min. tanácsos, szül. Nagyszekeres, 1858 ápr. 1. Középisikoláit Máramaroszigeten, az egyetemet Budapestben végezte. Tanulmányainak befejezése után mint s.-fogalmazó a kereskedelmi minisztériumban kezdte közhivatali pályáját. 1885. min. titkárrá nevezték ki. 1891. a vasúti díjszabás osztályának főnöke lett. 1895. érdemeinek elismerésül min. tanácsossá nevezték ki. 1903. nyugdíjba vonult, később a *Magy. Tkptárak Közp. Jelzalogbankjának* elnökévé választották. A T. B. B. E. társelnöke,

a P. K. vál. tagja, a *Közlekedési Tanács* tagja, a jub. szolg. érem, a Lipót-rend III. oszt. és a Ferenc József-rend II. o.-nak tulajdonosa. Nemzetgazdasági cikkei szaklapokban jelentek meg.

Mándy Sámuel (kántorjánosi), országgyűl. képviselő, szül. Kántorjánosi (Szatmár megye), 1860. Középiskoláinak elvégzése után a lipcei tud. egyetem hallgatója volt, majd mezőgazdasági doktorátust nyert. Tanulmányainak befejezése után Franciaországban és Angliában tanulmányutakat tett. Hazatérése óta Szatmár, Szabolcs és Baranya megye birtokain mezőgazdasági tevékenységet fejt ki. 1910. szabadelvű programmal a sásdi kerület országgyűlési képviselőjévé választotta. A kommunizmus bukása óta a Házban a dárdai kerületet képviseli. A felsőbaranyai ref. egyházmegye gondnok és az Orsz. Magyar Gazdasági Egyesületnek tagja. Mezőgazdasági szakkérdésekről a fővárosi lapokban számos cikke jelent meg.

Mann Géza, gyógyszerész, szül. Budapest, 1884 jún. 3. A bpesti egyetemen 1906 gyógyszerészi, 1909. doktori oklevelet szerzett. Egy ideig különböző gyógyszerárakban működött. 1912. bérlette ki az Arany Sas-gyógyszertárat, amelynek ma társtulajdonosa. Tagja a székesfővárosi törv.-hat. választmányának. A *Chinoïn* gyógyszerészeti gyár gyógyszerészi választmányának és a Magyarországi Gyógyszerész Egyesület igazg. tagja, a Budapesti Gyógyszerész Testület vál. tagja és könyvtárosa, a *Kőbányai Kaszinó* elnökségének tagja, *Terla r.-t.* igazgatója. Iskolaszéki tag.

Mann Kálmán, O. T. I. aligazgató, szül. Szeged, 1886. Középiskoláinak elvégzése után a bpesti egyetemen jogot tanult, majd államtudományi doktorátust szerzett. Még ugyanabban az évben kinevezték a kereskedelmi minisztériumba segédfogalmazóvá. A háború alatti a harctéren szolgált és többször kitüntette magát. 1923-ig a keresk. minisztérium ipari közigazgatási és törvény-előkészítő osztályain dolgozott és 1923. min. titkári rangban nyugalomba vonult. Később a Társ. Biztosító Intézet c. aligazgatójává nevezték ki és az ált. igazgatási osztály vezetésével bízták meg.

Mansfeld Géza, egyet. ny. r. tanár, szül. Bpest, 1882 febr. 26. Orvosi tanulmányait Budapesten, Berlinben és Londonban végezte. 1910. magántanári képesítést nyert. 1916. rk. tanár, 1918. a pozsonyi (jelenleg pécsi) egyetem gyógyszerhatástani tanszékének ny. r. tanára lett. Tudományos kutatásaiban a narkózis, a zsírvándorlás, a belső szekreciós mirigyek működése, a rendes és kóros hőszabályozás és a szív működés körébe tartozó tanulmányokkal foglalkozott.

Mányal József, festőművész, szül. Székesfehérvár, 1875 márc. 13. Az iparművészeti iskola elvégzése után a bécsi akadémia nő-

vendéke lett, majd Párisban Henri Marthin és Anglada Camara mesterektől tanult. Hazatérve, a Benczur mesteriskola tagja lett. 1911. résztvett a római világi kiállításon, ahol felütést keltett képeivel. A Múcsarnok kiállításainak több ízben zsűritagja volt. Nevezetesebb alkotásai: *Kelkáposzta-csendélet*, *Falusi kocsmá*, *Adaggio*, *Nehéz felelet*, *Toilette*, *Munkásember* c. képe a Szépművészeti Múzeum, *Hollandi tájkép* c. festménye a Székesfővárosi Múzeum tulajdonában van. *Önarckép* c. munkája egy londoni gyűjteményben foglal helyet. Portréi a nagyobb középületeink falait díszítik. Dekoratív csendélet- és portréfestő. Szereti a színes és üde hatásokat.

Mannó Miltiadesz, festőművész, szül. Pancsova, 1879 márc. 3. Középiskoláit szülővárosában, a rajzakadémiát Münchenben végezte. Münchenből hazatérve, mint grafikus a legkitűnőbb sportképrajzolója lett az országnak. 1913. készítette a *Gátfutó* és a *Footballkapus* c. világszerte ismert plakátjait. A háború alatt mint százados harctéri szolgálatot teljesített. 1919. jelentős szerepe volt az ellenforradalomban, 1920. Horthy Miklós fővezért ábrázoló plakátokat készített, majd a labdarúgó hocky- és vívóplakátjait rajzolta meg. 1928. a gradeki lovasroham emléktáblát az ő tervei alapján készítették a Ferenc József-laktanya részére. Művészetét lendületesség, tökéletes rajz és összefoglaló erők jellemzik. Nagyszerű képességeivel a magyar sportéletben is kitűnt. Egymásután lett Magyarország evezős, korszolya- és kerékpárhajnoka. A *Hungária Evezős Egylet* egyik alapítója, később örökös tb. tagja.

Márai Sándor, újságíró, igazi néven márai Grosschmid Sándor, szül. Kassa, 1900 ápr. 11. Bpsten, Lipcsében és Frankfurtban végezte tanulmányait, majd 1924. Párisba ment, ahol újságírói tevékenységet fejtett ki. *Párisi levelei* az *Újság* hasábjain jelentek meg, majd hazatérve a lap belső munkatársa lett és mélyenjáró, európai szellemről tanuskodó írásaival csakhamar a fiatal magyar újságírói és írói gárda legelső sorába jutott. Társadalompolitikai cikkei két kötetben összegyűjtve jelentek meg. *Szépirodalmi művei: Emlékkönyv* (versek), *Emberi hang* (versek), *Panaszkönyv* (elbeszélések), *A mészáros* (bűnügyi regény). *Bébi, vagy az első szerelem* (regény).

Marastoni László, községi főjegyző, szül. Debrecen, 1884 febr. 24. Középiskolai tanulmányai után Bpsten jegyzői tanfolyamot végzett. 1909. Nagytétényben községi adóügyi jegyző lett. A háborúban teljesített szolgálataiért a III. oszt. kat. érdemkeresztet, bronz és ezüst Signum Laudist, Károlycsapatkeresztet kapta meg. 1924. főjegyző lett. Megszervezte Nagytétény villamosvilágítását és nevéhez fűződik a községi és kül-

telki iskolák építése, továbbá a községi tűzoltótestület, tanonciskola és ipartestület megszervezése. Igazgatója az O. K. H. nagytétényi fiókjának és az ottani Hangya Szövetkezetnek. Az általános ipartestület biztosa.

Marczell Mihály, egyet. m.-tanár, a Kath. Tanárképző Intézet és a Szent Imre Kollégium igazgatója, szül. Dunaszerdahely, 1883 aug. 12. Középiskoláit Esztergomban, egyetemi tanulmányait Bpsten és Bécsben végezte. 1906. pappá szentelték. 1908—1909. Bpsten hitoktató, 1909—1918. főgimnáziumi hittanár, 1918—1919. az esztergomi nagyobb papnevelő intézet lelkiigazgatója és teológiai tanára volt. 1919 óta a *Szent Imre Kollégium*, 1929-től a kath. polg. isk. tanárképző igazgatója is. Nevéhez fűződik a soproni bányá- és erdőmérnöki kollégium megépítése, a balatonábrahámhegyi *Szent Imrék üdülőházának* létesítése. 1909. megszervezte az *Orsz. diáknyomorenhitű akciót*. A háború alatt mint tábori lelkész működött és a pro „piis meritis“ érdemjellel tüntették ki. Pápai kamarás, a *Szent Imre Internátus Egyesület* igazgatója, a *Kath. Irók és Hírlapírók Pázmány Egyesület* alelnöke, a *Szent István Társulat*, az *Élet és az Orsz. Hittanár-Égyesületnek* igazg. tagja, az *Orsz. Diákszövetségnek* tanárelnöke, a *Magyar Cserkészek* I. ker. társelnöke, a *Magyar Cserkészszövetség Nagytanácsának*, a *Szent István akadémiának* tagja. A pesti hittudományi kar bekebelezett doktora. Az egyházi irodalom és neveléstudomány munkása. *Fronton és front mögött* címen színdarabot írt. Nevezetesebb egyháztudományi munkái: *Katolikus erkölcstan*, *Krisztus Urunk nyomdokain*, *Esto*, *A katolikus nevelés szelleme*, *A kemény parancs*. Szakeikvei a bel- és külföldi lapokban jelentek meg.

Marczinkó Ferenc, realiskolai igazgató, szül. Síváron, 1880 jan. 2. Középiskoláit Eperjesen, főiskoláit a bpesti tud. egyetem bölcsészeti karán végezte. Ugyanitt szerzett doktori oklevelet. Mint tanárjelölt az Uránia tudományos színház titkára volt. 1903. neveztek ki Budapesten főgimnáziumi tanárrá. A háborút mint hadnagy küzdötte végig és Lemberg elestével orosz fogságba került. Szibériai táborokban négy évet töltött. 1919. a budapesti II. ker. állami realiskola igazgatója lett. Évek óta figyelmet érdemlő munkásságot fejtett ki az Országos Középiskolai Tanáregyesületben, mely alelnökévé és igazgatósági tagjává választotta. Két ízben is szerkesztője volt a Tanáregyesületi Közlönynek. Irodalommal is foglalkozik. Több értékes történelmi tankönyvet és történelmi értekezést írt. Cikkei és híralatai különböző irodalmi folyóiratokban jelentek meg. Önálló műve: *Bertrandon de la Broquière utazása Magyarországon*.

Marczali Henrik, történetíró, egyetemi tanár, szül. Marcali, 1856 ápr. 3. A bpesti,

berlini és párisi egyetemeken folytatta tanulmányait, majd Bpsten bölcsészdoktori és tanári oklevelet szerzett. Előbb a gyakorló főgimnázium tanára volt és ugyanekkor a bpesti egyetemen magántanári képesítést nyert. 1895. nyilv. rend. tanárrá nevezték ki a tud. egyetem magyar történelmi tanszékére. 1893. a M. Tud. Akadémia tagjai sorába választották. 1912 óta az egyetem Történelmi Szemináriumának igazgatója. Az Orsz. Középisk. Tanárvizsgáló Bizottságnak hosszú időn keresztül tagja volt. Számos értékes történelmi munkával gazdagította az oknyomozó történelmet, sok munkája idegen nyelven is megjelent. Legjelentősebb önálló művei: *A magyar történet kútjói az Árpádok korában*, *Magyarország története II. József korában*, *Mária-Terézia, Magyarország története az Árpádok korában*, *A nemzetiség történetéből szempontról*, *Hungary in the eighteenth century*, *Ungarische Verfassungsgeschichte*, *A béke könyve*, *Hogyan készült a nagy háború?*

Marenzi Ferenc Károly (gróf), ny. gy. tábornok, szül. Laibach, 1859 dec. 29. Középiskoláinak elvégzése után a bécsújelyi katonai akadémia hallgatója volt. A boszniai hadjáratban, mint hadnagy teljesített szolgálatot. A hadiiskola elvégzése és két és fél-évi vezérkari működése után vezérkari századossá nevezték ki. 1890. a bukaresti követség katonai attaséja lett. 1892. a 4. huszárezrednél csapatszolgálatot teljesített. Később a lembergi lovashadosztály, majd a przemysli várparancsnokság vezérkari főnökévé nevezték ki. Ezután újabb, a gyalogságnál eltöltött csapatszolgálatot teljesített. 1898. a római követségen, mint katonai attasé működött négy és fél évig, majd Győrbe került, mint ezredparancsnok. 1906. vezérőrnaggyá léptették elő, majd mint altábornagy a kolozsvári honvédkerület élére került. 1913. Budapesten a honvédség h. főparancsnoka volt. 1914. gy. tábornoki kinevezést nyert. 1915. Bpest katonai parancsnoka volt. 1916. negyvenedik szolgálati évének betöltése után, nyugalomba vonult. 1917. újból szolgálattételre rendelték be és mint deznált katonai kormányzó, a délnyugati front parancsnokságán működött. Munkásságának elismerésül számos kitüntetésben részesült. 1918. v. b. t. tanácsosi méltóságra emelkedett. Mint katonai, közgazdasági és természettudományi író tette nevét ismeretessé. *Der Dynamische Trialismus* címen önálló természettudományi műve jelent meg (1927).

Márer György, hírlapíró, szül. Szécsény, 1898 márc. 21. Középiskolái elvégzése után a bpesti egyetem jogi karának volt hallgatója, majd Németországban textilmérnök oklevelet szerzett. Magyarországra visszatérve, különböző folyóiratok, majd a *Ma Este* c. színházi lap szerkesztőségében dolgozott. 1926. a *Budapesti Hírlap* munkatársa

lett, később pedig a lap s.-szerkesztői teendőivel bízták meg. A háborúban zászlósi fangban harcéri szolgálatot teljesített és több ízben megsebesült. Egyideig a Magyarországi Vöröskereszt Egylet sajtóreferense volt. Főképpen politikai cikkeket és riportokat írt. Novelláit különböző napi- és hetilapok közölték.

Márffy Ede, egyet. ny. r. tanár, szül. Budapesten, 1885 máj. 24. Középiskoláit és az egyetemet a fővárosban végezte, ahol sub auspiciis Regis doktorra avatták. Mint pénzügyi fogalmazó kezdte működését. 1903. min. fogalmazóvá, majd 1909. p. ü. titkárrá nevezték ki. 1912. a debreceni tud. egyetem ny. rk. tanára lett és 1914. ny. r. tanárrá nevezték ki. A háború alatt mint százados harcéri szolgálatot teljesített. A III. oszt. kat. érdemkereszt, az ezüst és bronz Signum Laudis tulajdonosa. Leszerelése óta a debreceni tud. egyetemen a közigazgatási és pénzügyi jogot tanítja. Megjelent irodalmi munkái: *A részv. társulatok és szövetségek adója*, *A hadmentességi díj*, *A magy. határvámigazgatás és vámkezelés szabályai*, *A városi adók és illetékek*, *Grill-féle közigazgatási törvénytár pénzügyi jogi kötetet*, *Az állami háztartás szervezete*, *Vám és vámpolitika*, *A porosz Kommunálabgengesetz reformja*, *A magyar városok háztartásának joga*, *Az állam, mint vállalkozó*, *Magy. közig. és pénzügyi jog és a Magy. pénzügyi jog tankönyve*. Ezeket kívül még számos cikke jelent meg a napilapokban és folyóiratokban.

Márffy-Mantuano Rezső (verseghey és lenói) rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, szül. Nagykanizsa 1869 ápr. 23. Miután a bpesti egyetem jogi karán folytatott tanulmányait befejezte, 1892. a keresk. minisztérium szolgálatában kezdte meg pályáját. 1898—1900-ig jogi enciklopédiát adott elő a Keleti Kereskedelmi Akadémián. Később egészen 1906-ig Bukarestben, 1906—1911-ig Rómában volt a kereskedelemügyi minisztérium szaktudósítója. 1911. a Kereskedelmi Múzeum igazgatóhelyettesévé nevezték ki s tevékeny részt vett a millenáris, a brüsszeli és turini világiállítások megrendezésében. 1911. a bpesti egyetemen a közjog magántanárává képesítették. Később diplomáciai szolgálatba került, előbb I. oszt. követségi tanácsossá, 1926. pedig rendkívüli követ és meghatalmazott miniszterre nevezték ki. Főbb önálló munkái: *A magyar törvényhozás*, *A miniszteri felelősség intézménye*, *Ködkép és valóság a Balkánon*, *Külfüggeink közössége Ausztriával*.

Margarits Ede, ügyvéd, nyug. táblabíró, szül. Baján, 1878. Középiskolái után a budapesti egyetemen 1903. szerezte doktori oklevélét. Azután a budapesti törvényszék joggyakornokává nevezték ki. 1911. albíróvá lépett elő és Zsitvay Leó, a büntetőtörvényszék akkori elnöke, maga mellé rendelte a nagy-

szabású esküdtzéki főtárgyalások jegyzőkönyvvezetőjének. Később mint vizsgálóbíró működött. M. volt a Tisza-gyilkosság vizsgálóbírója. 1921. táblabíróvá nevezték ki és utána a fővárosban ügyvédi irodát nyitott. Azóta főként bünygyi gyakorlatot folytat és több országraszóló konzolidációs és egyéb bünygyben látta el a védelmet.

Margó Ede, szobrászművész, szül. Budapest, 1872 máj. 8. Középiskoláinak elvégzése után a bpesti iparművészeti iskolában Mátrai Lajosnál tanult, majd Strobl Alajos mellett folytatta tanulmányait. Később állami ösztöndíjjal a párisi Julian-iskola növendéke volt. Első nagy sikerét a *Hannele c. domborművével* aratta, amely finom plaszticitásával a bpesti Műcsarnok kiállításán, nemkülönben Párisban is nagy feltűnést keltett. Ezen művével Párisban díjat nyert. Nevezetesebb alkotásai: *Polónyi Ilonka* síremléke, az aradi és debreceni *Kossuth-szobor*, a szegedi *Dankó Pista*-emékszobor, *Szigligeti Ede* nagyváradi szobra, *Szacsogy Imre* nagyváradi szobra, valamint több síremlék a Kerepesi temetőben, közöttük nevezetesebb *Gálos Kálmán*, *Vízváry Gyula* és *V. Gyuláné* síremléke. A budapesti Milleniumi emléken M. készítette *Hunyadi János* és *I. Ferdinánd* szobrát.

Margócsy Emil, felsőkeresk. isk. igazg. szül. Aszód, 1883 dec. 11. Középiskolai tanulmányainak befejezése után a budapesti tud. egyetem bölcsészeti karának és a Kereskedelmi Tanárképzőnek halgatója volt. 1905-től a kolozsvári kereskedelmi akadémia, 1907. a debreceni felsőkeresk. iskola tanára lett. 1918. a nyíregyházi felsőkeresk. iskola igazgatójává nevezték ki. A *Kereskedelmi szakoktatás c. folyóiratban* több cikke jelent meg. A *Keresk. Iskolai Tanárok Egyesületének* alelnöke. Tagja a községi iskolaszékek és a leánygimnázium igazg. tanácsának. Helyet foglal a városi képviselőtestületben. A *Magyar Turista Egyesület* titkára.

Márher Aladár, nyug. székesfőv. tanácsnok, a Vásárpénztár igazgatója, szül. Vác-szentlászló, 1871 jan. 12. Középiskoláinak elvégzése után a bpesti jogtudományi egyetemen tanult. Rövid ideig ügyvédi irodában dolgozott. 1893. lépett fővárosi szolgálatba. 1911. tanácsjegyzővé, 1912. tanácsnok-főjegyzővé választották. Ugyanakkor tagja lett a tanácsnak is. A városi középítési bizottságnak évekig előadója volt; résztvett a székesfővárosi közigazgatási reformjavaslat megalkotásában. A központi választmánynak szintén tagja volt. 1920. nyugalomba vonult. 1921. a *Budapesti Takaré- és Vásárpénztár* igazgatójává nevezték ki. 1925. a kormányzó kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki.

Máriássy Barna (márkus- és batizfalvi), nyug. államtitkár, szül. Berzén (Gömör m.), 1860 márc. 11. Tanulmányainak elvégzése után egyideig a belügyminisztérium szolgálatában állott, majd berzétei birtokára vo-

nuft vissza, később, mint fősztolgabíró Gómör vármegye szolgáltába lépett. 1897. ismét a belügyminisztériumba került és 1924. valóságos helyettes államtitkári rangban nyugalomba vonult.

Marinovich Imre, h. államtitkár, ny. kir. kincstári joggyi igazgató, szül. Budapest, 1864 május 9. Középkiskoláit és az egyetemet a fővárosban végezte, ahol jogtudori és ügyvédi oklevelet nyert. Tanulmányainak befejezése után mint fogalmazógyakornok a m. kir. kincstári joggyi igazgatóság kötelekébe lépett. Fokozatos előléptetése után 1918. h. államtitkárrá és m. kir. kincstári joggyi igazgatóvá neveztek ki. 1920 óta a Szalay-utcai pénzügyi székház gondnoka. Kiváló szolgáltaiért a III. oszt. vaskoronarenddel, majd kormányzó elismeréssel tüntették ki. A 25 éves tűzoltói szolgálati kir. díszérem tulajdonosa. Budapest székesfőváros V. kerületének városbírája. A *Magyar Túrta Egyesület* megalapítója és tb. tagja, a *Magyar Országos Tűzoltószövetség* alelnöke és tb. tagja. Cikkei a különböző szaklapokban jelentek meg.

Mariska István, ítélőláblai bír. kir. kúriai tanácsjegyző, szül. Győr, 1869 jún. 7. Középkiskolai tanulmányainak befejezése után Kassán és Budapesten jogot hallgatott. 1894. a bpesti keresk. és váltótszékhöz került, mint joggyakornok. Ugyanezen évben tette le a jogtudományi szigorlatokat és 1895. szeptemberig az államtudományi doktori oklevelet is. 1896. letévén az ügyvédi vizsgát, a bpesti kir. büntető törvényszéken aljegyző lett. 1897. jegyzővé nevezték ki. 1899. a budapesti V. ker. kir. járásbírósnágnál mint al-bíró működött. 1902. a Kúriához tanácsjegyzői szolgálatra rendelték be, ahol 1908. járásbíró lett. 1921. megkapta a kir. ítélőláblai bírói címet. Számos társadalmi egyesület vezetőségének tagja.

Márk Lajos, festőművész, szül. Reiteg, 1867 aug. 25. Középkiskoláit és a mintarajziskolát Bpsten végezte, majd a müncheni festőakadémián, később a párisi Julian-akadémián képezte tovább magát. Fiatalon nagy kitüntetésekben részesült; a *Művészek Egyesületének* zsürije előadójudal választotta. A *Műcsarnok* kiállításain nagyarányú kompozícióival szerepelt. *Sziren jészek*, *Kisértés*, *Barikád*, *Szerződésnélkül* c. képei nagy felhúntést keltek. 1907. kiállítást rendezett, amelyre számos német várost és New-Yorkot is meghívta. E nagyszerű kiállítás után a *New-Yorki National Arts Club* kollektív kiállítás rendezésére hívta meg. A kiállítás páratlan sikerének elismeréséül a klub örökös tagjává választotta. Az Egyesült-Államok területén csakhamar ismertté lett művészete és különböző városokból árasztották el meghívásokkal. 1921. hazatérve, megalapította a *Munkácsi Céhet*, hogy a képzőművészeket és a műgyűjtőket megszervezze és az egyesület

elnöke lett. A milánói díszoklevélnek, a sanfranciskói aranyéremnek, a müncheni nagy aranyéremnek, a párisi ezüst-, a londoni bronzéremnek, a Társulati nagydíjnak stb. tulajdonosa. Amerikai útja alkalmából majdnem minden jelentős előkelőség arcképét megfestette. Művészetének értékelésével a hazai és külföldi művészeti folyóiratok foglalkoztak; a *Művészet* külön Márk-számot adott ki, a *New-York Times*, a *New-York American* az összes *Hearst-lapok*, a *Vogne*, stb., stb. feltűnésteltő cikkeiben számoltak be róla. Művészeti cikkei bel- és külföldi lapokban állandóan megjelennek.

Márki Hugó, egyet. m.-tanár, közgazdász, szül. 1878. A bpesti egyetemen tanult, 1916. a kassai jogakadémián rk. tanár, 1927. r. tanár lett. Ugyancsak 1917. a debreceni egyetemen a közgazdaság elmélete c. tárgykörből magántanári képesítést nyert. Főbb munkái: *Le Play módszere*, *A statisztika állása*, *A szabad tanítás fejlődése*.

Markó Dezső, egyet. magántanár, szül. Miskolc, 1896 febr. 15. Középkiskoláit Miskolcon, az egyetemet Bpsten végezte. A náború alatt, mint hadnagy egészséggyi szolgálatot teljesített, 1818. orvostud. oklevelet nyert. Működését, mint gyakornok kezdte a *Bpesti II. sz. Központi Röntgen Intézetnél*. 1921. Németországban folytatott tanulmányokat, majd mint tanársegéd, a *Debreceni Röntgen Intézet*hez került. 1924. röntgenlámpára szerelhető sugárvédő berendezése magyar szabadalmat nyert és találmánya rövid idő alatt a világ minden részében elterjedt. 1926. orvosi röntgenológiai tárgykörből magántanárrá képesítették. Ugyanez évben állami ösztöndíjjal Bécsben többhónapos tanulmányutat tett. Számos orvostudományi munkát írt.

Markó Jenő, fősztolgabíró, szül. Gómör-rozsnó, 1883. Középkiskoláit szülővárosában, egyet. tanulmányait Kolozsvárott végezte. A közigazgatási pályán 1906 óta működik. 1921. a kalocsai járás fősztolgabírája lett. Nevéhez fűződik az egész járás telefonhálózatának, valamint utaknak és hidaknak építése. Az 1929. évi falufeljesztési, valamint a balatonföldvári közigazgatási kongresszus hivatalos előadója volt. A *Járasi Mezőgazdasági Bizottság* elnöke. Számos szakcikke és közigazgatási munkája jelent meg. Önálló művei: *Aktuális gondolatok a közigazgatás reformjáról*. A *magyar falu közigazgatása*.

Markup Béla, szobrászművész, szül. Hámor, 1873 aug. 23. Középkiskoláinak befejezése után a Képzőművészeti Főiskolát Bpsten végezte. Mint kezdő szobrász a bártfai templom restaurálási munkálataiban vett részt, majd Vezekény részére egy monumentális bronz csataemléket készített, amely egy török zászlón diadalmaskadó hímorezslánt ábrázolt. Főbb művei: az országház főbejárata előtt álló *két oroszlán*, Hunyad megye megbízásából készített *Bányászemlék*, a

győri honvédelemnél levő *írtul*, a szegedi *Rapais Radó emlékszobra*, Eperjesen a Carraffa által kivégzett *vértanúk domborműve*, az ócsai hősök és a vértanuhalált halt Návayak kiskunfélegyházi *emlékszobra*. Számos szoborpályázaton I. díjat nyert. Legnagyobb sikerét akkor aratta, amidőn 120 európai hírnevű pályázó közül a II. Sándor cár nemzetközi lovasszoborpályázaton Szentpéterváron harmadik díjat nyert. Dekoratív művei számos középületünk szépségét emeli.

Márkus Alfréd, zeneszerző, szül. Bpest, 1883 febr. 20. Középkiskoláit és a Zeneakadémiát Bpsten végezte. Eleinte különböző fővárosi színházak karmestere volt. Évekig működött Németországban és 1904 óta Budapesten vezényel. Jelenleg a *Royal Orfeum* karnagya. A magyar könnyűtánczenének egyik legkiválóbb művelője. *Fred Márkush* névvel jelzett műveit az egész világon játszik. A magyar tánczenekultúrának megindítója és működése egész iskolát teremtett. Kiváló ritmusú, melodikus zeneszámai kivétel nélkül nagy népszerűsége tettek szert.

Márkus Győző, okl. gépészmérnök, r. t. igazgató, szül. Budapest, 1897 nov. 25. Tanulmányait a bpesti és a charlottenburgi műegyetemen végezte, majd atyja gyárának vezetését vette át. 1924. a *Wörner-gépgyár r. t.* műszaki igazgatója lett.

Márkus Gyula, operaénekes, szül. Bpest, 1894 máj. 27. Középkiskoláit és egyetemi tanulmányait Budapesten végezte, ahol gyógyszerészi oklevelet szerzett. Tanulmányainak befejezése után a színi pályára lépett és a *Városi Színház* éneke lett.

Márkus István, r. t. igazgató, szül. Budapest, 1899 okt. 24. A budapesti Kereskedelmi Akadémiát 1919. végezte, majd Németországban több iparvállalatnál szerzett gyakorlati tudást. Később atyja, Márkus Lajos, vasszerkezeti gyárába került. 1924 óta a *Wörner-gépgyár r. t.* igazgatója.

Márkus Jenő, okleveles vegyészmérnök, felsőipariszkolai tanár, szül. Székesfehérvár, 1876 ápr. 7. Középkiskoláit Székesfehérvárott, egyetemi tanulmányait Bpsten és Zürichben végezte. Vegyészmérnöki oklevelet a budapesti Műegyetemen szerzett. Hosszabb európai tanulmányutat tett, amely után a *Magyaróvári Növénytermelői Kísérleti Állomás*hoz s. vegyészé nevezték ki. 1903. a bpesti Műegyetem kémia-technológiai tanszékére, mint tanársegédet hívták meg. 1905. az ált. kémiai tanszék tanársegéde lett. 1906. a keresk. minisztérium iparfejlesztési osztályához osztották be, ahol mint szakelőadó teljesített szolgálatot. Később az Áll. Felsőipariszkolához helyezték át. Résztvett a háborúban. Harctéri szolgálatainak elismeréséül a *Signum Laudisszal* és a Károly-csapatkeresztel tüntették ki. A háború után visszakerült a felsőipariszkolába, ahol a kisipari kémiai tech-

nológiai tanszékén kívül a laboratóriumot és a vegyészeti kisipari műhelyt vezeti. Mint gyakorlati kémikusnak, több közhasznú szabdalma van. Szakirodalmi munkássága közismert. *A gyakorlati analitikai kémiai tankönyv szerzője*. *A Természettudományi Közöny* hasábjain állandó referádákat közöl.

Márkus Lajos, r. t. alelnök, vezérigazgató, szül. Székesfehérvár, 1866 márc. 6. Iskoláit szülővárosában, Münchenben és Bécsben végezte, majd atyja székesfehérvári lakatosmühelyét vette át. 1893. Bpsten nyitott műhelyt. 1896. lakatosárugyárat épített, majd 1906. építette meg Hun-utcai vasszerkezeti gyárát. 1924. érdekltséget vállalt a Wörner-gépgyárban, amelynek azóta ügyvezető alelnöke. 1928. az értékmegállapító biz. tagjává nevezték ki és mint ilyen, kereskedelmi tanácsos. *A Magyar Vasművek és Gépgyárak Országos Egyesülete* igazgatósági tagja.

Márkus László író és színházi rendező, szül. 1868. Tanulmányainak befejezése után a hírlapírói pályára lépett. Kezdetől fogva foglalkozott a képzőművészetekkel és több lapnak műkritikusa volt. Később a *Magyar Színház* rendezője lett, majd a *M. Kir. Operaház* főrendezőjévé nevezték ki. Képzőművészeti vonatkozású cikkein kívül kisebb szépirodalmi és publicisztikai karcolatokat is írt, úgyszintén műfordítással is foglalkozott. *Attila c.* színdarabját a Nemzeti Színház mutatta be.

Márkus Miksa, lapszerkesztő, publicista, szül. Bpest, 1868 jún. 17. Tanulmányai befejezése után a *Magyar Hírlapnál* kezdte újságírói pályáját, melynek később főszerkesztője és kiadótulajdonosa lett. 1908. értékes publicisztikai tevékenységéért megkapta az udvari tanácsosi címet. 1912. a *Budapesti Újságírók Egyesülete* elnökévé választotta. A főváros várospolitikai életében tevékeny részt vett, sokáig volt tagja a fővárosi törv.-hat. bizottságának, 1928. az *Othton Újságírók Köre* elnöki székét foglalta el. Tagja minden újságíróintézmény vezetőségének. Publicisztikai tevékenységét jelenleg a *Pesti Hírlap* hasábjain fejté ki és szerkeszti a lap népszerű könyvsorozatát. A különböző lapokban számos novellája jelent meg. Sudermann több drámáját fordította le a *Nemzeti Színház* számára. Nagybö munkája: *Katalin asszony* (regény 2 kötet).

Maron István, isk.-igazgató Székesfehérvárott, szül. Székesfehérvár, 1877. Középkiskoláit szülővárosában, bölcsészeti tanulmányait a bpesti egyetemen végezte. Utána a székesfehérvári áll. főreáliskola tanára lett, 1918. igazgatóvá nevezték ki. Megjelent művei: *Erkölcsvédelem* (1926.), *Takarékosság* (1927.), *Különböző tehetségek és a középkiskola* (1929.), azonkívül számos kötetre rugó tudományos értekezést írt tanárok részére.

Marosi Ferenc, kereskedő, szül. Esztergom, 1867 szept. 17. Középkiskoláinak befeje-

zése után a kereskedői pályára lépett. Esztergom kereskedelmi életének jelentékeny tagja. Beutazta egész Európát és értékes szakmüködésének elismerésül kereskedelmi tanácsossá nevezték ki.

Maróti Géza, szobrászművész, építész, szül. Vörösvár, 1878 márc. 1. A budapesti, majd a bécsi Műegyetemnek hallgatója volt, ahol építészeti oklevelét is nyerte. Pályája elején homlokzatdíszeket és más szobrászati műveket alkotott. Munkáinak nemes anyaga, finom elosztása és előkelő vonalvezetése gyorsan felkeltették az érdeklődést. Több köz- és magánépület tervezésével és díszítési munkáival bízták meg. Jelesebbek: a *velencei képzőművészeti kiállítás állandó magyar pavillonja*, a *mezikői Operaház belső át dolgozása*. Szobrai közül jelentősebbek: *Ráth György síremléke és a Múzeumkert kacsás kútja*. Hosszabb ideig működött mint tanár, az Iparművészeti iskolán.

Maróthy László, (ifj. marótegyházi) megyei főjegyző, országgyűlési képvis., szül. Celldömölk, 1891 jan. 19. A bpesti és berlini egyetemeken végezte jogi tanulmányait, majd államtud. doktorátust szerzett. A háborúban harctéri szolgálatot teljesített. Vitészségéért az ezüst és a bronz Signum Laudissal, valamint a nagyezüst, kisezüst és a bronz vitészségi éremmel tüntették ki. 1918. Vas megye aljegyzője lett, de a kommun alatt megvált állásától. 1921. Vas m. főjegyzőjévé választották. 1928. Huszár Károly lemondása után a sárvári kerület képviselője lett a ker. gazdasági és szociális párt programjával.

Marschall Ferenc, országgy. képvis., szül. Temesvárodt, 1884. Egyetemi tanulmányainak elvégzése után a Magyar Gazdaszövetség kötelékébe lépett, ahol 1911-ig a szövetkezeti és gazdatársadalmi szervezkedés munkáját irányította. Egyik megalapítója volt az Országos Széchenyi-Szövetségnek, amely később elnökvévé választotta. 1911. a földművelésügyi minisztérium szolgálatába lépett. A közgazdasági és mezőgazdasági termelési ügyosztályokban fejtett ki érdemes működést. A proletárdiktatura bukása után néhai Rubinek Gyula földművelésügyi miniszter személyi titkára volt. Innen 1920. a Faluszövetség igazgatói székébe került. Ugyanekkor a *Falu* c. szemlélt szerkesztett. 1923. az Országos Mezőgazdasági Kamara h. igazgatójává választotta és még az évben a mezőgazdaság körül szerzett érdemei elismerésül a kormányzó a gazdasági főtanácsosi címmel tüntette ki. M. a gazdasági szakirodalom jeles munkása. A *Mezőgazdasági Közlöny* c. agrárrevü felelős szerkesztője. Az 1924. évi országos nyomorenyhító akciónak főelőadója volt és ebben a minőségében szerzett érdemeiért a magyar érdemérmét kapta meg. A jánosalmi választókerületet 1922 óta képviseli az országgyűlésen, hol főként agrár-

kérdésekben szólal föl elismert hozzáértéssel.

Marssó László, járásbíróvási elnök, szül. Nyírlugos, 1872 jún. 2. Középiskoláit és jogakadémiai tanulmányait Egerben végezte, u. o. tette le a jogtudományi államvizsgát. Bírói vizsgát Bpsten tett. Bírói pályáját mint albíró 1902. Szabadkán kezdte meg. 1909. tvszéki bíró volt Egerben. 1914. a fiatalok bíróságához osztották be. 1921. újból a polg. tvszékre helyezték át, ahol mint a polg. fellebbezési tanács tagja és h. vizsgálóbíró működött. 1921. az egeri járásbíró-ság vezetésével bízták meg és rövidesen járásbíróvási elnöki rangra emelték. Évtizedes kiváló szolgálatainak és kitűnő képességeinek jutalmául 1928. megkapta a kúriai bírói címet. Tevékeny társadalmi életet él, több egyesület választmányában foglal helyet.

Marthon Géza, zeneszerző, karnagy, szül. Kótaj, 1880 okt. 28. Középiskoláit Bpsten, zeneművészeti tanulmányait Bpsten és Berlinben végezte. Eleinte vidéki színházaknál működött, majd a bpesti *Király Színház*, *Blaža Lujza Színház*, *Városi Színház*, *Magyar Színház* és a *Fővárosi Operettszínház* karnagya volt. Egy időben Londonban az *Adelphi* színházban vezényelt, később a *Georg Edwards* színháznál mint főzeneigazgató működött. A háború hozta haza, hosszú szerződését fel kellett bontania mint ellenséges alattvalónak. Számos országos hírv műdal szerzője. *Szilveszter* és *Naplopó* címen háromfelvonásos operettet írt. Jelenleg a „Belvárosi Színház“ zenei vezetője.

Martin Aurél, egyet. ny. r.-tanár, szül. Mőriczföld (Temes m.), 1882 jún. 29. Középiskoláit Temesvárt, a teológiát a budapesti Tudományegyetem teológiai szakán végezte. Pappá szenteltetése után a hittudományok doktora lett. 1917. magántanúrrá képesítették, 1922. címz. rk. tanárrá, 1923. a bpesti tud. egyetemen a hittud. ny. r. tanárává nevezték ki. Karának dékánja volt. Pápai prelátus, csanád-egyházmegyei áldozópap, címzetes apát. Egyháztörténelmi írásai a Kath. Szemlében, a *Religióban* és a *Teológie und Glaube* c. lapban jelentek meg. A *negyedik evangélium*, *Szent Pál és a római kormányzás Judeában* c. művek szerzője. A Szentírás új magyar fordításában az Apost. Cselekedeteit, a rómaiakhoz, thesszalonikiakhoz efezusiakhoz, kolosszeiekhez, filippiekhez írt leveleket fordította és jegyzetekkel ellátta.

Martinelli Jenő, szobrászművész, szül. Bpest, 1886 okt. 3. Középiskoláit és a Képzőművészeti Főiskolát Bpsten végezte, majd atyjának, a neves Martinelli Antalnak tanítványa lett. 1911. állított ki először a Műcsanakban. Azóta állandóan résztvevett a kiállításokon és több kitüntetést nyert. Az állami díjat és Halmos Izor plasztikai díját

két ízben nyerte meg. Az állam több szobrát vásárolta meg a Szépművészeti Múzeum és az Új magyar képtár részére. A főváros szintén több művét vette meg. A külföldi reprezentációs kiállításokon is állandóan részt vesz. A román megszálláskor az aradi Kosuth- és Szabadság-szobor megmentése a nevéhez fűződik. A bpesti, szolnoki hősi temetők kiképzését M. készítette. M. vésője alól került ki Széchenyi-fürdő öt márványcupidója, továbbá a főváros megbízásából Arany János és Vitkováts emléktáblái. M. azonkívül számos monumentális síremlék alkotója.

Martinovics József, gyárigazgató, szül. Újpest, 1886 jún. 12. Felsőipariskoláit Bpsten végezte, majd külföldi tanulmányutakat tett. 1914. Újpesten gyárigazgató lett. Városi képviselőtestületi tag, a *Katolikus Legényegylet* elnöke.

Martinovics Lajos, gyárigazgató, szül. Újpest, 1889 máj. 1. Középiskoláit Újpesten végezte, majd megkezdte gyárigazgatói tevékenységét; működése alatt gyára jelentős ipari tényezővé fejlődött. Városi képviselőtestületi tag, a *Katolikus Legényegylet* díszelnöke.

Márton Albert, törv. tanácselnök, szül. Brassó, 1877 ápr. 17. Középiskoláit Nagyszomben, az egyetemet Kolozsvárott végezte, majd Budapesten ügyvédi oklevelet nyert. Tanulmányainak befejezése után, mint ügyvédjelölt szülővárosában működött, majd Temesváron ügyvédi irodát nyitott. A háború alatt, mint főhadnagy harctéri szolgálatot teljesített és orosz fogságba került. A leszerelés után visszatért Temesvárra. A román megszállás alatt koholt vád alapján 8 évi kényszermunkára ítélték. 23 hónapi fogság után a magyar-román fogolycsere következtében került vissza Budapestre, ahol ügyvédi irodáját újból megnyitotta. 1925. a pestvidéki törvényszékre tanácselnökké nevezték ki.

Márton Ferenc, festőművész, szül. Csíkszentgyörgy, 1884 dec. 15. Középiskolái befejeztével Bpsten folytatott művészeti tanulmányokat. Eleinte grafikai munkákkal szerepelt. A *Műcsarnok* tárlatain kiállított *Erdőirtás* és *Gátkötő csíki székelyek* c. festményei nagy feltűnést keltettek. Hosszú ideig dolgozott mint rajzoló különböző újságok számára. Regényillusztrációkat is készített.

Marton János, ny. r.-t. főügyész, szül. Mártonháza, 1853 május 13. Középiskoláit Rozsnyón és Eperjesen, az egyetemet Budapesten végezte, ahol ügyvédi oklevelet nyert. Tanulmányainak befejezése után Rimaszombaton ügyvédi irodát nyitott, majd mint jogtanácsos a Rimamurányi Vasművek kötelekebe lépett. Tevékeny vezetőségi tagja volt a *Gömörmegyei Közművelődési Egyesületnek*. 1900. a vállalat budapesti főügyésze lett. 1927.

negyvenhárom évi szolgálat után nyugalomba vonult. A *Magyar Közművelődési Egyesületnek* alelnöke, Gömör vármegye közigazgatási bizottságának tagja és a budapesti ev. egyház presbitere. Értékes szolgálatainak elismeréséül m. kir. kormányfőtanácsossá nevezték ki.

Márton Jakab, középisk. tanár, festőművész, szül. Túrócsentmárton, 1870 jún. 8. Középiskoláit szülővárosában és Kőrmöcbányán, a főiskolát Bpsten végezte. Itt Greguss János, Székely, majd Lotz tanítványa volt. Münchenben, Nagybányán művészeti tanulmányokat folytatott. 1894. rajztanári oklevelet nyert. Tanári működését a kaposvári áll. főgimnáziumban kezdte, majd 1896. Kőrmöcbányára helyezték át. 1903 óta a székesfehérvári áll. főreáliskola tanára. A város részére dr. Havranek Antal és dr. Saára Gyula polgármesterek és I. Ferenc József arcképeit festette meg. Az ev. ref. tanácsterem részére gr. Tisza István, Pálffy Károly, és Kenessey Gyula portréit készítette el. Aquarellben megfestette Székesfehérvár emlékeit, amelyeket színes levelezőlapokon reprodukáltak. Iskolai rajzgyűjteményével a hannoveri, drezdai és londoni kiállításokon elismerő oklevelet nyert. Főleg portré- és tájképfestő. A Műcsarnokban és Nemzeti Szalonban szokott kiállítani.

Márton Lajos, festőművész, grafikus, szül. Székelyudvarhely, 1891 febr. 27. Középiskolai tanulmányainak befejezése után a bpesti iparművészeti iskola növendéke volt. Művészetét az ifjúság ábrázolásának szolgálatába állította. Kézimert kompozíciói: *A gyermekek királya*, „*Szegény kis magyarom*“, *Órsi gyűlés*, *Prohászka halála*, *Knud dán kir. herceg*, *Serédi hercegprimás* és *Mikes püspök* portréival is jelentős sikereket aratott.

Marton Miksa, ügyvéd, szül. 1871. Ügyvédi diplomájának megszerzése után Budapesten folytatott ügyvédi gyakorlatot, majd különböző napilapok színikritikusa lett. Később színbázi és irodalmi ügynökséget alapított, amely az előkelőbb magyar írók műveit juttatja el a nagyobb külföldi színpadokra.

Mártonffy Marcel, ny. egyet. ny. r. tanár, szül. Kassa, 1875 nov. 28. Középiskoláit Kassán és Temesváron, az egyetemet Budapesten végezte, ahol jogtudori oklevelet nyert. Pályáját 1897. a bíróságnál kezdte, majd nemsokára a Kúriához került tanácsjegyzőnek. 1901. az igazságügyminisztérium törvényelőkészítő osztályához nyert beosztást, ahol a polgári törvénykönyv előkészítésében vett részt. 1904. a nagyváradi jogakadémiára nevezték ki nyilvános rendkívüli tanárrá. 1905. egyet. magántanár, és nyilv. rendes jogakadémiai tanár lett. 1914. a debreceni egyetemre nevezték ki ny. r. tanárnak. 1923. nyugdíjba ment és utána ügyvédi gyakorlatot folytatott. 1928. az Orsz. Magyar Ipari Jel-

zálogintézet jogügyi osztályának kötelékébe lépett. Jogügyi szakművei: *Kereskedelmi cégek átruházása részvénytársaságokra, A részvénytársasági jog elemei, A postautalványi szerződés*, stb. Kereskedelmi, jogi cikkeket írt a Magyar Jogi Lexikonba.

Martosi-Mórocz Sándor, polg. isk. igazgató, szül. Újpest, 1881 ápr. 27. Középiskolait és a tanárképző főiskolát Bpsten végezte. Tanulmányainak befejezése után mint tanár, különböző fővárosi iskolákban működött. 1919. a Váci-úti polg. l. isk. igazgatójává nevezték ki és ez idő óta ott fejt ki értékes pedagógiai tevékenységet. Az *Újpesti Iparosifjak Körének* tb. elnöke, az *Újpesti Dalkör* megalapítója és volt karnagya, az Újpesti és a Budapest Külsőlipótvárosi ref. egyház presbitere és gondnoka és az Orsz. Polg.-isk. Tanáregyesület pénztárnoka. A Vöröskereszt e. díszerméneke tulajdonosa. Nagy szerepet visz Újpesten kulturális, társ. és zenei téren. Az Újpesti Hírlapnak volt munkatársa és ottani több társadalmi és jótékony egyesületnek választmányi tagja. Számos tanácskönyve jelent meg.

Marvailts Kálmán, vámtiszt, szül. Nagykanizsa, 1901 júl. 29. Világszerte ismert magyar atléta, aki szereplésével már sok értékes sikert ért el. A dobószámokban (díszkosztetés, gerelyvetés, súlydobás), Magyarország legjobbjai közé tartozik.

Masát Mihály, uradalmi jószágigazgató, szül. Pusztá-Enyed, 1857 szept. 15. Középiskoláit Pozsonyban, a gazdasági Akadémiát Magyaróvárott végezte. Tanulmányainak befejezése után mint gazdasági gyakornok Csallóközben működött, majd 1899 június hó 1-én mint segédtsízt a bajor királyi uradalomhoz került. 1887. évben az uradalom rábasömjéni, majd 1899. a káldi intézőség intézőjévé léptették elő. 1901 óta mint az uradalom jószágigazgatója Sárvárott fejt ki értékes közgazdasági tevékenységet. A Bajor Királyi Szent Mihály-renddel és Ferenc József-rend tiszti keresztjével, valamint a m. kir. gazdasági főtanácsosi címmel tüntették ki.

Masirevich Szilárd, rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, szül. 1879 jan. 7. Tanulmányainak befejezése után 1902. állami szolgálatba lépett, s 1904. letette a diplomata vizsgát, majd Athénben, Londonban, Brüsszelben, Münchenben és Kairóban teljesített diplomáciai szolgálatot. 1911. a közös külügyminisztériumba rendelték be szolgálatra. 1912. Washingtonba, majd Kopenhágába, később pedig Varsóba osztották be. 1916. ismét a külügyminisztériumban működött. Az összeomlás után visszavonult a szolgálatból, majd 1921-ben Bécsben követ, 1925. a prágai követség vezetését vette át.

Maszny Sámuel, isk. igazg., szül. Besztercebánya, 1860 júl. 22. Középiskoláit Besz-

tercebányán végezte, tanképesítő vizsgát 1880. Losoncon tett. Egy éven át Nagy-Szalánán felekezeti és 1881—1893. Jezerniczen állami iskolánál tanítóskodott, majd 1893. Kispestre került és itt 1922. mint áll. elemi isk. igazgató vonult nyugalomba. Megalapítója, örökös presbitere, tb. főjegyzője és másodfelügyelője a kispesti ev. egyháznak. Alapító tagja a *Kispesti Mentőegyesületnek*, az *Eötvös Alapnak*, az evang. egyháznak „A kispesti hősök emlékére” és „Maszny-Riecsánszky-család” néven két harangot öntetett. Kispesten 8 társadalmi és kultúregyesületnek alapító és dísztagja. Értékes pedagógiai és társadalmi cikkei a világi és egyházi lapok hasábjain jelennek meg. Kispeszt város képv.-testületének virilis tagja.

Mátéffy Viktor (czecei), plébános, orsz. gyűl. képv. szül. Vágsellye 1881. Középiskolai tanulmányainak elvégzése után Esztergomban végezte teológiai tanulmányait. 1903. szentelték lelkésszé. Egyideig Bpsten volt hitoktató, majd 1908 óta Esztergom plébánosa. A háború alatt, mint az első honvédegyalozred tábóri lelkészé hosszú ideig volt a harctéren. Értékes publicisztikai tevékenységet fejtett ki a gazdasági szaklapokban és a vidéki sajtóban. Esztergom vmegye és a város tvhat. bizottságának tagja. Több gazdasági szövetkezet és társadalmi egyesület tagjává és vezetőjévé választották. Az első nemzetgyűlésbe az esztergomi kerület választotta meg keresztényszocialista programmal. Nagy érdemeket szerzett az egyházi tőke mobilizálásával és a gazdasági életbe való bekapcsolásával. A második nemzetgyűlésbe ismét Esztergom küldötte be, az Ernszt-féle keresztény egyesülés pártjának programjával. Az új országgyűlésbe egyhangúan választotta be régi kerülete a keresztény gazdasági és szociális párt programjával.

Matkovits Béla (mátéházi), volt főispán, szül. Zenta, 1874. Tanulmányai befejezése után Bács megye szolgálatába lépett, majd 1902. az apatini járás főszolgabírójává választották. 1910. Újvidék főispánjává nevezték ki. Ebben a minőségben nagy érdemeket szerzett Újvidék fejlesztése körül. Érdemeinek elismerésül a király a Lipótt-rend lovagkeresztjével tüntette ki. A forradalmak után a fővárosba költözött. *Budapest Fürdő város Egyesület* alelnöke.

Mátrai Lajos, szobrászművész, szül. Budapest, 1875 dec. 16. Középiskoláit és az Iparművészeti iskolát a fővárosban végezte, majd a párisi áll. akadémia hallgatója lett. Firenzében folytatta művészi tanulmányait. 1900. *Ádám és Éva c.* szoborcsoportozatával a Műcsarnok kiállításán jelentős sikert aratott. Ugyanebben az évben az *Iparművészeti Iskola* szobrászati tanszékének tanára lett. Nagyon több művei: a *Mezőgazdasági Múzeum* dekoratív díszítése, a *karcagi kultúrház* figurális munkái, a *Széchenyi-fürdő* amorettei, a zombori *Schweidel 48-as tábornok szobra*

és a *szegedi Vásárhelyi Pál* szobor. Számos művét díjakkal jutalmazták. A háború előtt képzőművészeti, majd architektonikus plasztikával foglalkozott. Művészetében klasszikus, tiszta idealizmus felé törekszik. Értekezései a napilapokban és szaklapokban jelentek meg.

Mátrai Rudolf, tankerületi főigazgató v. felsőházi tag, szül. Zsira, 1870 szept. 18. Középiskolai tanulmányai után 1889. a cisztercita-rend tagjai sorába lépett. A cisztercita-rend bpesti tanárképző intézetében, a Pázmány Péter tud. egyetemen, valamint a József műegyetemen végezte egyetemi tanulmányait. A székesfehérvári, az egri és a bpesti cisztercita-középiskolákban volt tanár, 1915. pedig a székesfehérvári cisztercita főgimnázium igazgatójává nevezték ki. 1921. Székesfehérvár vhat. bizottságának tagja lett. 1924. címzetes tankerületi főigazgatóvá nevezte ki a kormányzó. Számos karitatív és társadalmi intézmény elnöke és vezetőségi tagja. Tanulmányútja során bejárta Európát, valamint Ázsia és Afrika nagy részét. Egyetemi előadásokat hallgatott Genfben, Párisban és Londonban. Előkelő szerepet tölt be Székesfehérvár és Fejér megye közéletében. 1927. Székesfehérvár városa a felsőház tagjává választotta. Tagságáról 1928. kir. tankerületi főigazgatóvá történt kinevezésekor lemondott. Különböző folyóiratokban és napilapokban számos tudományos értekezése jelent meg.

Matta Árpád, földbirtokos, országgyűlési képvis., szül. Bpest, 1859 aug. 16. A bpesti, lipcsei és berlini egyetemeken végezte jogi tanulmányait. Az ügyvédi vizsga letétele után egy ideig ügyvédi gyakorlatot folytatott, majd a keresked. minisztérium, később a pénzügyminisztérium szolgálatába lépett, ahonnan mint pénzügyi tanácsos ment nyugdíjba. 1892. földkörüli útján mind az öt világrészt beutazta. 1915. a váli kerület függetlenségi és 48-as párti programmal képviselőjévé választotta meg. 1921. gazdasági főtanácsosi címmel tüntették ki. 1929. időközi választáson az adonyi kerület egységespárti programmal küldötte a parlamentbe. Évtizedek óta állandóan részt vesz Fejér vármegye közügyeiben.

Mattyasovszky Miklós (alsómátyásfalvi), ügyvéd, egyet. ny. r. k. tanár, az O. F. B. tanácselnöke, szül. Budapest, 1875 szept. 30. Középiskoláinak elvégzése után a bpesti tud. egyetemen jogtudományi, majd államtudományi doktorrá avatták. Tanulmányait a berlini egyetemen folytatta és nagyobb külföldi utat tett. 1899. ügyvédi oklevelet szerzett. 1900. mint fogalmazó a földművelésügyi minisztérium szolgálatába lépett. A következő évben külföldi tanulmányútra küldték ki, melynek eredményeképpen 1904. *Törzsöröklési jog és törzsöröklési szokás* címen könyve jelent meg, mely eredeti adatok alapján első ízben dolgozta fel a magyarországi

öröklési szokásokat. Az utolsó 20 év alatt alig volt olyan földbirtokpolitikai törvényjavaslat, amelynek szerkesztésében részt ne vett volna. 1911. a bpesti tud. egyetemen, 1918. pedig a Műegyetemen magántanárrá képesítették. A háború alatt Heller Farkas műegyetemi professzor helyett több tanéven át adta elő az agrárpolitikát. 1921. a földművelésügyi minisztériumból mint min. tanácsost az Orsz. Földbirtokrendező Biróságához tanácselnökké nevezték ki. 1922. a Műegyetemen ny. r. k. tanári címet kapott. 1926. a közgazdaságtudományi kar is az agrárpolitika magántanárává képesítette. Egyetemi előadásokon kívül igen nagy és értékes szakirodalmi munkásságot fejtett ki. Nevezetesebb munkái: *A földjáradék*, *A földreform-törvény magyarázata*, *A földművelés közgazdaságtana*. Munkatársa azonkívül több lexikonnak; napilapokba, bel- és külföldi szaklapokba számos cikket és értekezést írt. Tagja a *Vitési Széknek*, a *Hatásköri Biróságnak*, Heves vármegye törv.-hat. bizottságának, a Pázmány Péter Tud. Egyetem második alapvizsga bizottságának, választmányi tagja a *Magyar Közgazdasági Társaságnak*, a *Hevesmegyei Gazdasági Egyesületnek* és a *Magyar Társadalomtudományi Társaságnak*. Tulajdonosa a Ferenc József-rend lovagkeresztjének (1911), a III. oszt. Vaskorona-rendnek (1917) és a Signum Laudisnak (1926).

Mattuscheck Richárd, keresk. isk. igazg. szül. Arad, 1868. Középiskoláit Aradon végezte, majd Bpsten polg. és felsőkeresk. isk. tanári oklevelet szerzett. A vészprémi áll. keresk. iskola igazgatója 1916 óta. A város társadalmi életének tevékeny tagja. A *Kereskedelmi Iskolai Tanárok Orsz. Egyesületének* alelnöke, a vészprémi *Hangya Szövetkezet* felügyelőbizottságának elnöke. Intézetének igazgatását a legnehezebb időkben vette át és azt jelenleg megelégedésre vezeti. A *Szakoktatás* c. folyóiratban és a helyi lapokban pedagógiai szakkikerei jelennek meg.

Matyák Elemér, államr. főtanácsos, az I. ker. kapitányság előadója, szül. Sombor (Sopron m.), 1880 aug. 22. Középiskolai tanulmányait Sopronban végezte, majd a budapesti tud. egyetemen államtudori oklevelet szerzett. A háború alatt, mint tart. százados a szerb és olasz fronton küzdött és több kitüntetésben részesült. Előzőleg a belügyminisztériumban volt tisztviselő, majd 1920. kapitányi ranggal a rendőrség kötelékébe lépett. Működését a szegedi rendőrkapitányságon kezdte meg. Később a belügyminisztérium rendőri főosztályába helyezték. 1929. lett főtanácsos és az I. ker kapitányságra osztották be.

Mátyási Brunó (vitész), lakberendező, szül. Bpest, 1893 aug. 10. Középiskoláit és a felső ipariskolát Bpsten végezte. A háborúban harctéri szolgálatot teljesített és magatartásáért három nagyezüst és a kisezüst vitézségi

érmeket kapta meg. A közműn alatt ellenforradalmi tevékenységéért életfogytiglani börtönre ítélték. A forradalom után a kormányzó vitézzé avatta. Azóta lakberendezési vállalatát vezeti.

Matyasovszky-Zsolnay László, festőművész, szül. Pécs, 1885 jan. 17. Középiskolai és képzőművészeti tanulmányainak végeztével Párisba költözött. Első kiállítását 1913. Párisban rendezte. A háborút a fronton töltötte és 1918. hadifestőnek nevezték ki. 1920. a Szinyei Társaság Múcsarnoki tárlatán állította ki képét. Később az Ernst-Múzeumban kollektív kiállítást rendezett, majd átvette a Zsolnay-majolikagyár művészeti vezetését. Az impresszionista festészet egyik kiváló művelője. Több képét a Képzőművészeti Múzeum vásárolta meg. Nevesebb képei: *Füldő nők*, *Aktok a szabadban*. A Szinyei Merse Társaság tagja. Impresszionista, figurális festő; színeiben a megtört tónus, alakjaiban az élet elevenessége dominál.

Matzke Károly, közigazgatási bíró, szül. Dég. Középiskoláit Kalocsán, a jezsuiták intézetében, főiskoláit Budapesten végezte és ugyanott szerezte meg doktori oklevelét. 1892. lépett a budapesti törvényszék szolgálatába. Fokozatosan előrehaladva 1916. tanácselnökké nevezték ki. Az összeomlás után a budapesti lakásügyi miniszteri bizottság megszervezésében mint miniszteri biztoshelyettes vett részt, később a lakáshivatal másodelnökévé, 1922 pedig vezetőjévé nevezték ki, közben megkapta a kúriai bírói címet. 1924. a közigazgatási bíróság ítélobírájává nevezték ki és ezt a tisztséget ma is nagy körültekintéssel tölti be.

Maurer Gyula, h. államtitkár, szül. Kassa, 1872 jan. 23. Középiskoláit Kassán, a műegyetemet Bpsten 1893. végezte, majd 1894—1896-ig tanársegéd volt a vízépítési tanszéken. 1896. külföldre küldték, ahol a vízépítkezéseket és a városok vízzel való ellátásának és szennyvizeinek kérdését tanulmányozta. Résztvett a Rajnaszabályozás terveinek munkájában. Hazaérkezése után 1900. a Bega csatornázás munkálatainak építésvezetője, majd főnöke volt. E munkának sikeres elvégzése alkalmából előbb a koronás arany érdemkeresztet, majd a Ferenc József-rend lovagkeresztjét kapta meg. Később a Berzava és a Sajó hajózhatóvá tételének tervezésével bízták meg. 1919. a kikötő munkáinak előadója volt a földművelésügyi minisztériumban, majd 1921. kormánybiztoshelyettesé, 1922. min. tanácsossá nevezték ki. 1924. a kikötő kormánybiztosa lett. 1928. a vámmentes kikötő megnyitása alkalmából a kormányzó államtitkárrá nevezte ki. A francia kormány a becsületrend tiszti keresztjével tüntette ki.

Mautner István, min. oszt.-tan., szül. Székesfehérvár, 1881 szept. 10. Középiskoláit, valamint a keresk. akadémiát Budapesten és a

keresk. főiskolát Lipcsében végezte. Tanulmányainak befejezése után keresk. pályán működött, majd a Környék Közellátási Bizottság megszervezésében vett részt s annak osztályvezetője volt. A háború alatt mint főhadnagy harctéri szolgálatot teljesített és több kitüntetésben részesült. A leszerelés után az *Országos Hadigondozó Hivatalhoz* nevezték ki, min. osztálytanácsosi ranggal, majd a M. Kir. Népjóléti és Munkaügyi Minisztérium kötelekébe került. 1929. a minisztérium kórház-élelmezési üzemének igazgatójává, majd 1926. a m. kir. *Orsz. Egészségügyi Anyagraktár* igazgatójává nevezték ki. Résztvett a Népjóléti és Munkaügyi Minisztérium országos inaségyenhitő akciójának vezetésében ügyvezető igazgatói minőségben. Érdemeinek elismerésül m. kir. korm.-főtanácsosi címmel tüntették ki. Számos jótékonyági egyesület vezetőségi tagja.

Mautner István, r.-t. igazgató, szül. Budapest, 1893 márc. 19. Középiskoláit és a keresk. akadémiát a fővárosban végezte. Tanulmányainak befejezése után a sarkadi cukorgyár tisztviselője lett, majd a Mautner Pál fatermelő cég kötelekébe lépett. A háború alatt, mint főhadnagy harctéri szolgálatot teljesített. A bronz és ezüst Signum Laudissal, a III. o. k. érdemkeresztrel és a Károly-csapatkeresztrel tüntették ki. A leszerelés után a részvénytársasággá átalakult vállalat-hoz tért vissza, ahol igazgatóvá nevezték ki.

Mayer Ernő, ügyvéd, szfv. t. h. biz. tag, szül. Németújvárott, 1862 ápr. 15. Középiskoláit és jogi tanulmányait Budapesten végezte. A jogi doktorátus megszerzése után 1893. ügyvéddé avatták. Budapesten nyitott irodát és azóta kiterjedt gyakorlatot folytat. Több részvénytársaság jogtanácsosa. A közéletben is tevékeny szerepet visz. Az adófelszámolási bizottságnak több mint 10 éve tagja. A demokratikus irányzat híve. Ilyen programmal most már a második cikluson át képviseli a szfv. t. h. bizottságában a város polgárságát. A jogi szaklapokba több figyelmet keltő cikket írt.

Mayer János, földműv. min. szül. Kompol, 1871. Iskoláinak elvégzése után szüleinek kisbirtokán kezdett gazdálkodni. A közügyek iránt már fiatalon élénk érdeklődést tanúsított és 1906. községének közgyámává választották meg. 1909. a vm. t. v. bizottsági bizottság tagjai közé került be. Hamarosan felismerte a kisgazdatársadalom megszervezésének szükségét és mozgalmat indított a kisgazdaszervezetek országos kiépítése céljából. Ezt a mozgalmat a hevesmegyei kisgazdapárt megalapításával és a hevesmegyei kisgazdáknek a Magy. Gazdaszöv. kötelekébe való beszerzésével kezdte meg, ami úttörője volt a kisgazdák orsz. szervezkedési mozgalmának, 1901. a Hangya Fogy. Szöv. kompolti fiókját, 1914. az O. K. H. közpolti fiókját alapította meg. Az országos politikába 1910.

kapcsolódott. A kápolnai választókerületben gr. Károlyi Mihállyal szemben vette fel a küzdelmet, amikor 36 szavazattal kisebbségen maradt. Kossuth Ferenc halála után gróf Károlyi Mihály, a megüresedett ceglédi mandátumot nyervén el, a kápolnai választókerület egyhangúlag képviselőjévé választotta. 1920-ban nagy szótöbbséggel, 1922. és 1926-ban egyhangúlag lett e kerület országgyűlési képviselője. A parlamentben a kisgazdaérdekeknek harcos szószólója volt és azoknak védelmében sűrűn szerepelt a parlamenti szónokok között. 1918. az októberi politikai válság idején M. is meghívást kapott Károly királytól, számos vezető politikussal egyetemben. 1919 januárjában Rubinek és Darányi felkérésére nagyatádi Szabó Istvánnal együtt M. is belépett a kormány-pártba, hogy a szélsőséges áramlatok érvényesülésének gátat vessenek. Miután a kormánypártba belépett, a közéletmezési minisztérium államtitkárává nevezték ki, amely állásáról még a kommun kitérőse előtt lemondott. A proletárdiktatúra idején heves-megyei birtokán az ellenforradalom szervezésében nagy tevékenységet fejtett ki. Friedrich István ellenforradalmi kormányában egy ideig a kisgazdaérdekek képviselőjévé megbízott miniszter volt. A Clark-féle megállapodás folytán alakult kormányban földművelésügyi államtitkárrá nevezték ki, majd a Bethlen-kormány megalakulásakor, a közéletmezési miniszteri székbe hívták meg. M. minisztersége alatt állították helyre a gabona szabadforgalmát. 1921. a közéletmezési minisztérium megszűnése után, a földművelésügyi államtitkári állásához tért vissza. A második Bethlen-kabinetben a földművelésügyi miniszterséggel bízták meg, amely tisztséget azóta is M. tölti be. Nevéhez fűződik a mezőgazdasági kamarák alapítása. A magyar kormányt a bajorországi, svájci, párisi és római nagyfontosságú konferenciákon M. képviselte nagy sikerrel és jelentős eredményeket ért el a magyar mezőgazdaság számára. Egy ideig az egységspártnak is elnöke volt. 1924. a földbirtokreform végrehajtása, valamint a kisbirtokok, házhelyek és falusi kislakások érdekében felbecsülhetetlen értékű munkásságot fejtett ki. Ezekben a kérdésekben súlyos harcai voltak, a termelés közgazdasági érdekeit kellett összeegyeztetnie, valamint az általános nemzeti szempontokkal. Munkásságával lehetővé tette, hogy a súlyos megpróbáltatásokon keresztülment agrártársadalom a termelés folyamatában fennakadást ne szenvedjen. Nagyszámú törvényhozási intézkedéssel szerzett érdemeket, többek között: a halászatról szóló törvény kiegészítése, a vadászati tilalmú módosításáról szóló törvény, az állategészségügyi törvény reformja, a börtörvény reformja, az új vízügyi törvény, a tejtermékek állami ellenőrzési joggal való ellátása, a földreform-

törvény kiegészítése, a mezőgazdasági munkások ingyenes jogvédelmének országos megszervezése. A mezőgazdaság minden ágában jelentős rendelkezésekkel könnyített a gazdák helyzetén, megoldotta a mezőgazdasági hitel problémáját, erélyes védőrendszabályokkal küszöbölte ki a burgonyatermelőket fenyegető veszedelmet és nagy mértékben járult hozzá a szőlőgazdálkodás válságának megszüntetéséhez. A mezőgazdasági kivétel tekintetében is fontos intézkedéseket tett, létesítette az első középfokú gazdasági iskolát, megalapította a gabona- és lisztkiérletli állomást és az állategészségügyi intézetet. A kormány megbízásából résztvett a kairói mezőgazdasági világkiállításon. A leromlott áll. gazdaságokat ismét békebeli színvonalra emelte. M. megalkotta a mezőgazdasági szakoktatás reformját is. A földműv. min. székben M. Magyarország legválságosabb idejében olyan munkát teljesített, amely a háború és a forradalmak folytán válságba jutott mezőgazdaságunkat a szétágazott érdekek ellenére, ismét termelőképesé tette. Az első és második nemzetgyűlésben, valamint az 1926. évi országgyűlésben is a kápolnai kerületet képviselte, majd, amikor a hódmezővásárhelyi választókerület is képviselőjévé választotta, az utóbbi mandátumot tartotta meg. A Párisban székelő *Nemzetközi Mezőgazdasági Bizottság* tagja. A legnagyobb zavarok idején nagyatádi Szabó Istvánnal együtt képviselte azt a mérsékelt álláspontot, amely sohasem a forradalmat és elégedetlenséget szította, hanem a józan megértést az egymás érdekeinek kölcsönös megbecsülését és a társadalmi osztályok közötti összhangot igyekezett megeremteni, azzal, hogy az ország súlyos helyzetében csak összetartással oldhatók meg azok a problémák, amelyek a nemzet gazdasági, erkölcsi, kulturális és szociális megerősödését hivatottak szolgálni.

Mayer Károly (wallersteini), államtitkár, szül. Budapesten, 1879. Itt végezte iskolait és a budapesti egyetemen jogi és államtudori oklevelet szerzett. 1901. lépett a földművelésügyi minisztérium szolgálatába, honnan rövidebb időre az aradi jószágigazgató-sághoz rendelték ki a birtokpolitikai és telepítési ügyek tanulmányozására. 1906. megint visszatért a minisztériumba és a mezőgazdasági, szociálpolitikai és munkásügyi osztály egyik irányítója volt. Az aratási munkálatok biztosítása körül teljesített rendkívüli szolgálataiért a király 1906. arany érdemkereszttel tüntette ki. Számos korszerű törvényjavaslat előkészítésében működött közre. A háború alatt a mezőgazdasági termelés biztosítását intézte. E munkásságáért a Ferenc József-rend lovagkeresztjével és a II. o. polgári hadi érdemkereszttel tüntették ki. A tanácsköztársaság bukása után a szocializált gazdaságok ügyeinek lebonyolítására alakított osztály élén állott és az ennek kebelében létesített

bizottságnak elnöke volt, mely minőségében kiváló rátermettséggel intézte el a földbirtokosok és pénzintézetek között felmerült súlyos természetű vitás ügyeket. 1920. Rubinek minisztersége alatt a szociálpolitikai és mezőgazdasági munkásügyi főosztály főnökévé és miniszteri tanácsossá nevezték ki. Ezalatt több jelentős törvényjavaslatot készített elő. 1921. az elnöki osztály vezetésével bízták meg, 1924. h. államtitkárrá, 1926. pedig adminisztratív államtitkárrá lépett elő. Évek óta az Országos Gazdasági Munkáspénztár kormánybiztosa és a Magyar Földhitelintézetek Országos Szövetségének alelnöke.

Mazgon Sándor (capnichi), ügyvéd, szül. 1899 jún. 26. A szegedi egyetemen szerezte doktori oklevelét. 1927. avatták ügyvéddé. A háborút mint hadnagy küzdötte végig. Hősiességéért a vitézségi érdemkereszttel és a Károly-csapatkereszttel tüntették ki. Néhány nagyobb uradalom és autózem jogtanácsosa. Több éven át újságíró volt. Szaklapokban néhány jogi tanulmányt írt az autóbalesetek és az objektív felelősség kérdéseiről.

Mázy Engelbert, hiany apát, szül. Bakonyperd, 1865 szept. 11. Középkolai tanulmányait Győrött és Pannonhalmán, az egyetemet pedig Budapesten végezte. Egyetemi tanulmányainak befejezése után 10 éven át mint tanárképzői tanár működött. 1899—1907-ig Kőszegen házfőnök és gimn. igazgató volt. 1907—1924. a kassai tankerület, 1924—1927. a bencés középkolák főigazgatója volt. 1927-ben Tihanyba került, ahol azóta mint apát működik. M. igen értékes és széleskörű papi és irodalmi munkásságot fejt ki. Nevezetesebb munkái: az *Erkölcsei nevelés, Szent Benedek tanítása az alázatosságról*, azonkívül pedagógiai munkák, alkalmi és egyházi beszédek. Megalapítója, megszervezője és első elnöke volt az Orsz. Kath. Tanár-egyesületnek. Tagja a Budapesti Áll. Középk. Tanárvizsg. Bizottságnak, a Szent István akadémiának, az Aquinói Szent Tamás Társaságnak és a Magyar Pedagógiai Társaságnak.

Mazurek Béla, ny. tüzérezredes, szül. Szatmár, 1884 aug. 2. Középkoláinak elvégzése után nagyváradi hadapródiskola növendéke volt. 1904. hadnaggyá lépett elő, a volt 14. nyitrai gy.-ezredben. 1905. Lévára helyezték át, majd 1910. főhadnagy lett. 1912. Nagyváradra került, 1913. a volt I. honv. tüzérezredhez, majd 1914. mint tüzértisztet, a szerb harc térre vezényelték. Számos ütközetben vett részt és 1915. megsbesült. 1916. az olasz harc térén, mint a 20. nehéz tüzérezred első ütegparancsnoka résztvett a doberdói ütközetben. 1917. Bpestre vezényelték a pót-üteg parancsnokául. A kommun alatt menekülnie kellett, majd a megszálló románok fogságba vetették. 1921. őrnaggyá lépett elő és előbb a szegedi, majd a győri tüzérezred

élén működött. 1926. alezredes lett. Ugyanakkor beosztották a *Vitézi székhez*.

März Károly, látszerész, szül. Budapest, 1872 máj. 23. Középkolai tanulmányainak elvégzése után mint magántisztviselő működött. 1897. önállósította magát és alapította meg cégét. A főváros társadalmi életében élénk részt vesz, jelenleg bizottsági póttag, számos társadalmi és gazdasági egyesület elnöke, a Kecskeméti Mezőgazdasági Kamara tagja, a Budapesti Mezőgazdasági Bizottság alelnöke.

Mezner Béla (deteki és tengerfalvi), a felsőház tagja, szül. Korlát (Abauj m.), 1850. Középkolait Bpsten és Sárospatakon, a jogot Eperjesen végezte, ahol jogtud. államvizsgát tett. Tanulmányainak befejezése után zempléni és szabolcsi birtokain gazdálkodott. 1885. a *Zemplénmegyei Gazdasági Egyesület* elnökévé választotta. 1892 óta a tiszáninneri ref. egyházkerület konventi képviselője. 1905. a függetlenségi párt programjával a királyhelmei kerület országgyűlési képviselőjévé választotta. 1908. örökös főrendiházi taggá és Háromszék vármegye főispánjává nevezték ki. Zemplén vármegye közéletében tevékeny részt vesz. A megye közgazg. bizottságának tagja, a megyei egységes párt elnöke. A felsőházba Zemplén megye törv.-hat. küldötte be.

Medgyaszay István, építész, egyetemi m.-tanár, szül. 1877 aug. 23. A bpesti Műegyetemen nyert építész oklevelet, majd kitüntetéssel elvégezte a bécsi képzőművészeti akadémia mesteriskoláját. 1904-ben még mint építészhallgató tünt fel *Nemzeti Pantheon a Szent Gellérthegyen* c. művével, amelyet a kormány a Szépművészeti Múzeum számára megvásárolt. Ugyanezzel a művével később Párisban a Société des Artistes Français Szalonjában érmet nyert. Tanulmányai befejezése után Erdélyben és a Dunántúlon a magyar népművészetet tanulmányozta. Ebben a szellemben tervezte Milanóban a nemzetközi művészeti kiállítás magyar termét, amelyel 1906. aranyérmert nyert. Első magyarországi műve 1906. a veszprémi színház volt, amely eredeti és magyaros kiképzésével nagy feltűnést keltett. A háború alatt harc téri szolgálatot teljesített és több ízben kitüntette magát. Közben Lembergben hadikiállítás épített. 1925. a Műegyetem a népművészet magántanárává képesítette. Számos templomot, színházat, múzeumot, köz- és magánépületet tervezett. Több értékes színházi szabadalma is van. Munkásságának általános megbecsülését bizonyítja, hogy nemrégiben a Bombayban épülő múzeum megtervezésére kérték fel.

Medgyessy Ferenc, szobrászművész, szül. Debrecen, 1881 jan. 10. Középkoláit Debrecenben végezte és a budapesti egyetemen orvosi diplomát szerzett. 1905. Párisba ment, ahol művészeti tanulmányokat folytatott. Fírenzében kitanulta a kőszobrászatot és a hel-lén-római művészetet tanulmányozta, majd

hazatérve műtermet nyitott. Résztvett a *Műcsarnok* kiállításain és 1912. *Táncoló nők* c. domborművével megnyerte a *Művészház* nagydíját. 1925. pedig a *Műcsarnok* kiállításán az *Akt*-díjat nyerte el. Az *Anya* c. szobrát a *Szépítőművészeti Múzeum* vásárolta meg. Művészetének egyszerű szükszavúsága az archaisztikus és primitív művészetek talajából táplálkozik. A *K. U. T.* alapító tagja.

Medve Miklós (dálnoki és mezőmadarasi), ny. I. o. követségi tanácsos, szül. Debrecen, 1878 ápr. 27. A bpesti és berlini egyetemek jogi karán tanult, majd Hajdu megye szolgálatába lépett. 1906. a király személye körüli minisztériumba nyert beosztást, ahol 1918. min. tanácsos lett. A forradalmak után az ujonnan felállított magy. kir. külügyminisztériumba nevezték ki, ahol egyideig, mint a politikai osztály előadója működött, míg később a bécsi követségen teljesített szolgálatot. 1924. mint I. o. követségi tanácsos nyugalomba vonult. Cs. és kir. kamarás.

Medve Zoltán (dálnoki és mezőmadarasi), ny. főispán, szül. Domony, 1868 jún. 16. Debrecenben, Berlinben és Budapesten folytatta egyetemi tanulmányait, majd államtudom. doktorrá avatása után Hajdu vmegye tisztviselője lett. 1898. a belügyminisztériumba osztották be, 1909. a cs. és kir. kamarási méltóságot nyerte el. 1910. Krassószörény vmegye főispánjává nevezték ki. Határozatosan közreműködött abban, hogy Ada-Kalah szigetét 1912. Magyarországhoz csatolják. Főispáni állásáról 1917. mondott le. Rövid idővel később a Wekerle-kormány Északkelet-Magyarország kormánybiztosává nevezte ki. 1916. érdemei elismerésül a Lipót-rend lovagkeresztjével és a porosz koronarend I-ső osztályával tüntették ki. Az összeomlás óta visszavonult a politikai élettől és csak az egyházi életben fejt ki tevékenységet, mint a szatmári ref. egyházmegye tanácsbírája és a református egyház egyetemes zsinatjának tagja.

Medveczky Jenő, festőművész, szül. Savnik, 1902 júl. 30. A Képzőművészeti Főiskolát Bpsten végezte, majd a Műcsarnok és a Nemzeti Szalon állandó kiállítója lett. Résztvett a bécsi, fiumei, velencei és nürnbergi reprezentatív kiállításokon és 1929. az *Ernst-múzeumban* kollektív kiállítást rendezett. A magyar állam római ösztöndíjának és a Herzog-féle nagydíjnak tulajdonosa. *Önarckép* c. alkotása a *Szépítőművészeti Múzeum* tulajdonában van. A neoklasszikus irány követője. Freskószerű konstrukció jellemzi. A *K. U. T.* tisztagja. A *Künstlerbund Haagen Wien* lev. tagja.

Medveczky Károly (medveczei és kisbesztercei), nagybérlő, szül. Kiskunhalas, 1880. A magyaróvári Gazdasági Akadémia elvégzése után hosszabb külföldi tanulmányutat tett. Egyik megalapítója a *Gazdasági Tudósítók Országos Egyesületének* és az *Országos Többtermelési Liga* alelnöke. A *Magyarország,*

Magyar Hírlap, *Pesti Napló* és több gazdasági szaklapnak munkatársa. 1927. gazd. főtanácsossá nevezték ki. A jánoshalmi járási mezőgazdasági bizottság és a felsőbácskai *Iecsapoló Társulat* elnöke, az *Orsz. Magyar Földbérlet Egyesület* alelnöke, a *G. E. O. Sz. végrehajtóbizottságának* és Bács megye törvénhat. bizottságának tagja.

Medvigy Gábor (dávidházi), ügyvéd, jogi író, szül. Beregszász, 1878 márc. 21. Nagyváradon és Kolozsváron hallgatta a jogot, majd megszerezte a jogtudományi doktorátust és 1906. Budapesten ügyvéddé avatták. Ügyvédi pályáját Nagyváradon kezdte és egyike volt a legtekintélyesebb nagyváradi jogászoknak. A román megszállás után hazafias magatartása miatt kénytelen volt Budapestre költözni. Itteni működésének legkiemelkedőbb momentumata Hatvany Lajos perében a bpesti törvényszék előtt produkált védelme volt. Mint a nemzeti munkapárt lelkes híve, elnöke volt a párt nagyváradi csoportjának. Számos publicisztikai cikket írt, amelyek *Rózsaszínű köd* címen könyvalakban is megjelentek. Egyéb művei: *Az ember, a jog és a föld, Jogpolitikánk és a gazdasági krízis,* valamint *A valorizáció törvényjavaslata.*

Medzihradszky Jenő (medzihradnai), kir. törvényszéki tanácselnök, szül. Borzík, 1872 szept. 14. Középkoláit és egyet. tanulmányait Nagyváradon végezte. 1893. Temesvárra, majd Fehértemplomra trvszéki jegyzőnek nevezték ki. Különböző városokban folytatott bírói tevékenységet, majd a bpesti kir. törvényszékhez nevezték ki a polg. fellebbezési tanács elnökének. Több polgári és társadalmi egyesület vezetőségi tagja. A *Foederation Emericana* becsületbírószági elnöke. A kommün alatt, mint túszt 50 napig foglyul tartották. Mint újságíró a *Nagyváradi* és a *Nagyváradi Szabadság* c. lapoknál működött és két évig a *Tiszántúl* c. lapnak volt a szerkesztője. Élénk szép- és szakirodalmi tevékenységet fejt ki. *Könnny és mosoly* c. munkája könyvalakban jelent meg.

Megyery Géza, (nemesmegyeryi), nvug. kúriai bíró, felsőházi tag, szül. Megyer, 1846 szept. 20. 1865. mint országgyűl. gyakornok (kiskövet) vett részt az országgyűlésen. Egy ideig Szabolcs vármegye szolgálatában állott. Majd 1872. albíró lett Nagykállón, azután Nyíregyházára nevezték ki törvényszéki bírónak, ahol később mint törvényszéki elnök működött. 1905. kúriai bírói rangra emelték. 1907. nyugalomba vonult és azóta Szabolcs megye közéletének egyik legkimagaslóbb vezető egyénisége. A *Szabolcsmegyei Gazdasági Egyesületnek* örökös díszelnökévé választották. Érdemei elismerésül a király a Lipót-rend lovagkeresztjével tüntette ki. Szabolcs vármegye küldötte a felsőházba.

Megyery Károly, nola. isk. igazg., szül. Bakasz, 1886 febr. 5. Tanítói oklevelét Mára-

maroszigeten, polg. iskolai tanári képesítést Budapesten szerezte meg. Eleinte, mint állami tanító Turócon, később mint polgári iskolai tanár Nagyszőlősen működött. A cseh megszállás alatt kiutasították. 1926 óta a péceli áll. polgári iskola igazgatója. A község társadalmi életének tevékeny alakja, a községi iskolaszék alelnöke, a ref. egyház presbitere, az *Országos Polgári Iskolák Tanár egyesületének* választmányi és a *Társadalomtudományi Társaság* rendes tagja. Népmvelési szakcikkíró, községi képviselőtestületi tag.

Méhely Lajos (kisapsai), egyet. ny. r. tanár, szül. Kisfalud-Szögi, 1862 aug. 24. Tanulmányainak befejezése után tanársegéd lett a bpesti Műegyetemen. 1885. a brassói áll. főreáliskola tanárának nevezték ki, majd 1896. a Nemzeti Múzeum állattárához osztották be, ahol igazg.-ör, majd 1912. osztályigazgató lett. 1915. a bpesti egyetem bölcsészeti karának zoológiai tanszékére hívták meg. 1899. a M. Tud. Akadémia levelező tagjává, 1910. r. tagjává választotta. Több tudományos társulat, többek között a londoni *Zoológiai Society*-nek tiszteleti tagja. A kolozsvári egyetem tb. doktorrá avatta. 1915. a budapesti egyetemen ált. állattan, összehasonlító bonc- és szövettan ny. r. tanárává nevezték ki. M. hazánkban a rendszeres származástani kutatások megindítója, kezdeményezője a tudományos magyar fajbiológiának és szerkesztője a *Cél* c. fajvédelmi folyóiratnak. Nagy számmal jelentek meg értekezései és cikkei különböző folyóiratokban és napilapokban. Igen sok munkával gyarapította a tudományos irodalmat. Főbb munkái: *Magyarország barna békái, Magyarország kurta kígyói, A Barcaság herpetológiai viszonyai, Magyarország denevéreinek monographiája, Újguineai Engystomatidák, Materialien zu einer Systematik und Phylogenie der Lazerten, Prospalax priscus, Magyarország csíkos egeréi, Fibrinae Hungariae, A származástan mai állása, A földi kutyák fajai, származás és rendszertani tekintetben, A magyarországi csúszómászók monográfiája, A fogazat származástani jelentősége, A magyar fajvédelem irányelvei, A magyarság antropológiája, Fajvédelmi gondolatok stb.*

Méhes Gyula, zoológus, egyet. m. tanár, szül. Nagykanizsa, 1881 márc. 26. Középiskoláit Nagykanizsán, egyetemi tanulmányait pedig a bpesti műegyetemen, majd a bölcsészeti fakultáson végezte. Tanári oklevelének megszerzése után a bpesti VII. ker. Madách Imre főgimnázium tanára lett. 1908. megszerezte a filozófiai doktorátust. 1919. kinevezték természettudományi szakfelügyelővé. 1926. az egyetem bölcsészettudományi karán m. tanárra képesítették. Főbb művei: *Állatok Magyarországon pliocénkori ostracodáinak ismeretéhez, Bakonyi triász kori ostracodák, Kövesült kagylósrákok Ázsiából és Hazánk tölgyfagubacsai*. Számos szakcikkben kívül

Kis természetrajz c. tankönyvet is írt. A *Természethistória* társszerkesztője.

Méhes Ignác, tvszéki bíró, tanácsvezető, szül. Kócson, 1888 febr. 10. Középiskoláit Komáromban és Győrött, az egyetemet pedig Bpsten végezte, mindvégig Király József, pécsi püspök által szegénysorsú nemes ifjak számára alapított ösztöndíjjal. 1913. állam-és 1914. jogtudományi doktorátust szerzett. 1914. lépett a budapesti járásbírószág szolgálatába. Innen a központi járásbírószághoz, majd a pestvidéki és a budapesti törvényszékhez, végül a büntető járásbírószághoz került. Jegyzővé a budapesti büntető törvényszékhez nevezetett ki. 1922. nevezték ki bírónév. Azóta főként sajtóügyekkel foglalkozik. Bírői működése óta majdnem kizáróan Törek Gyéza dr. akkori büntető tvszéki elnök tanácsában működik és 1924 óta e tanácsnak gyakori tárgyalásvezetője. M.-nek az utóbbi évek folyamán nagy szerepe volt, majdnem minden nagyszabású sajtó és politikai jellegű bünper tárgyalásában. Ítéletszerkesztő bírója volt az Esküdt-féle megvesztegetési ügynek, valamint az egész világ érdeklődését felkeltő frank-pernek. M. jogi irodalmi tevékenységét is folytat. Cikket, tanulmányt írt különféle szaklapokba. A *Büntető jog* c. lapban a II. Büntető Novella kritikái ismertetésére kitűzött pályadíjnak egyik nyertese volt. A fiatalabb jogászgeneráció kiválóan képzett tagja.

Méhes Zoltán, műegyetemi ny. r. tanár, szül. Nyék, 1870 jan. 24. A bpesti műegyetemen szerezte mérnöki oklevelét. 1895—97. mérnöki gyakorlatot folytatott, majd 1897. a műegyetemre került, hol előbb mint tanársegéd, majd mint adjunktus működött. 1906-tól, mint meghívott előadó, a vasútépítési enciklopédiát adta elő a gépészmérnöki szakon, 1915. rk. tanár, 1925. pedig nyilv. r. tanár lett és mint ilyen a *Közlet. Múzeum. bizt.* be rendezéseinek osztályát is vezette. A *Magyar Mérnök és Építész Egylet* igazgatója.

Meining Gábor, államr. tanácsos, a toloncügvosztály h. vezetője, szül. Bpest, 1884. márc. 22. Tanulmányait Bpsten végezte, ahol államtud. doktorátust szerzett. 1909. lépett a rendőrség szolgálatába. Különböző kerületi kapitányságokon, mint vezetőhelyettes, majd a belügyminisztérium központi nyomozóosztályán, később a főkapitányság elnöki osztályán teljesített szolgálatot. Egy ideig összekötőtiszt volt a megszálló román katonaság és a bpesti hatóságok között. 1920. nevezték ki rendőrtanácsossá és ekkor az üllevesztályban nvert beosztást. Utóbb a VIII. ker. kapitányságra került, ahonnan a toloncügvosztály h. vezetőjévé nevezték ki.

Melczer Gyula, főszerkesztő, szül. Acsa, 1873 ápr. 29. Középiskolai tanulmányait Selmebányán végezte és a bpesti tud. egyetem jogi karának hallgatója lett. 1899. vmegyei gyakornok lett. 1902. Vácott szolgabíróvá nevezték ki. 1906. Kiskőrös főszerkesztőjévé

léptették elő. A világháborút főhadnagyi rangban a harctéren küzdötte végig és hősiességéért két Signum Laudisszal, a hadiékítményes vöröskereszt tisztjelvénnel, a Károly-csapatkereszttel, a német csapatkereszttel, a sebesülési éremmel, stb. tüntették ki. A T. E. Sz. járási elnöke, az ev. egyház főfelügyelője.

Melczer László, (kellemesi), orsz.-gyűl. képviselő, szül. Sajókőrös, 1861. Középiskoláit Kassán végezte, majd a hadapródiskola növendéke lett. Tanulmányainak befejezése után, mint tiszt, különböző csapattesteknél működött. 1887. nyugalomba vonult. Azóta birtokán gazdálkodik. 1910. munkapárti programmal, országgyűl. képvis. lett. A kommunizmus alatt letartóztatott, majd 15 évi fegyházra ítélték. Kéthónapi fogság után huszonöt falu erélyes fellépésére szabadlábra helyezték. A kommunizmus bukása óta a nemzetgyűlésen, egységspárti programmal, az ónodi kerületet képviselte. Borsod vm. th. bizottságának, az *Omge* igazg. választmányának tagja és a *Borsodmegyei Gazdasági Egyesületnek* elnöke. A mezőgazdaság terén kifejtett működéséért számos elismerésben részesült. 1926. az ózdi kerület küldte a Házba.

Meliehr Kálmán, ny. államtitkár, egvet. ny. rk. tanár, szül. Kassa, 1856 okt. 19. Középiskolái elvégzése után a bpesti egyetemen jogi tanulmányokat folytatott. Jogtudori oklevelének megszerzése után a honvédelmi minisztérium szolgálatába lépett, majd a budapesti egyetemen egvet. magántanárrá kinevezték. A *Katonai Lelkészet* c. monográfiája alapján egvet. ny. rk. tanári címmel tüntették ki. Az 1900. évi párisi világiállításon a hadügyi csoport előadója volt. A háború alatt a hadszolgálati ügyosztályban működött, majd a hadszolgálati bizottság elnöke lett. A forradalom alatt M. dolgozta ki a minisztertanács részére a megváltozott viszonyoknak megfelelően a hadszolgálati törvényt. 1919. nyugalomba vonult és Pécelen telepedett le. A község társadalmi életének közszerepében álló alakja, a vmegyei törv.-hat. és a községi képvis.-test. tagja. Kiválóan értékes közhivatali működésének elismerésül a Ferenc József-rend lovagkeresztjével, a III. oszt. vas-koronarenddel, a Lipót-rend lovagkeresztjével és a polg. érdemkereszttel tüntették ki.

Mellen Márton, tanítónőképzői igazg., szül. Csanádos, 1884 nov. 1. Középiskoláit Szatmáron és Nagyváradon végezte. A nagyváradi teológia elvégzése után 1907. szentelték pappá. Első állomáshelye Tasnád volt, ahol előbb káplán, rövidesen pedig adminisztrátor lett. 1908. Békésszentandrás és Debrecenben volt. 1912. a Svetits-zárda lelkesze és hittanára, 1917. a tanítónőképző igazgatója. 1923. megkapta a pápai kamarási címet és 1928. a leányliceum igazgatója lett. 1929. apostoli kormányzói helynökké nevezték ki. Debrecen

egyházi és társadalmi életének kimagasló alakja. A városi törv.-hat. biz. tagja és számos egyesület vezetője.

Mellék Kornél, ügyvéd, szül. Budapest, 1896 jan. 13. Mielőtt ügyvédi pályára lépett a főkapitányság bünyügyi osztályán működött mint rendőrfogalmazó, utóbb a főkapitány személyi titkára volt. 1920—1928. s.-szerkesztője, majd szerkesztője a *Magyar Írás* c. irodalmi folyóiratnak. Új utakon haladó novellái mélyjárású kritikai cikkei több más folyóiratban is megjelentek. Mint ügyvéd főképpen kriminalisztikával foglalkozik.

Meller Simon, műtörténetíró, szül. Győr, 1875. Egyetemi tanulmányait Bpsten és Berlinben végezte, 1901. az Orsz. Képtár tisztviselője, 1910. a Szépművészeti Múzeum osztályvezetője, majd igazgató-őre lett. Jelentősebb művei: *Az írott kútfők jelentősége a művészettörténetben*, *Michelangeló*, *Ferenczy István élete és művei*, *Goya*, *Az Esterházy-képtár története*.

Melles Béla, a Magy. Kir. Operaház hangversenymestere, szül. Baja, 1891 jún. 28. Középiskoláit szülővárosában, műegyet. tanulmányait Bpsten végezte. Egyetemi hallgató korában zeneművészeti tanulmányokat folytatott. A háború alatt harctéri szolgálatot teljesített és a II. oszt. vitézségi érmet, a Károly-csapatkereszttel és a sebesülési érmet kapta meg. A Melles-vonósnégyes társaság vezető tagja. A *Filharmoniai Társaság* titkára.

Menezzer Mihály, r.-t. igazg., szül. Bpest, 1884. nov. 21. Középiskoláit és műegyet. tanulmányait Bpsten végezte, 1906. gépészmérnöki oklevelet szerzett. Tanulmányainak befejezése után a haditengerészet kötelékébe lépett. Magánygyakorlata után a M. A. V.-nál műhelyszolgálatot teljesített, majd a Budapesti H. E. V. r.-t. szolgálatába lépett, amelynek jelenleg vontatási és műhelyi szakosztályfőnöke. A vasútkongresszusokon előadásokat tartott, amelyekről a külföldi folyóiratok is beszámoltak.

Menczer Oszkár, r.-t. ügyv. igazg., szül. Budapesten, 1882 aug. 5. Középiskoláit és egyet. tanulmányait Bpsten végezte, ahol gépészmérnöki oklevelet nyert. Hosszabb ideig a *Siemens-Schuckert Műveknél* mérnökösködött. 10 éven keresztül több biztosító társaság kárbecslője volt. 1921. a *Providencia Biztosító Társaság* aligazgatójának, majd 1924. ügyv. igazgatójának nevezték ki.

Mende Jenő, fizikus, szül. Bátorkeszi, 1883. 1905. szerezte tanári oklevelét a budapesti egyetemen. Cegléden, később Budapesten főgimnáziumi tanár lett. Magyar és német szaklapokban számos értekezése jelent meg fizikai kérdésekről. Önálló művei: *Elektron és atom. Rádióaktív anyagok. Rádiótelefon*.

Mendelényi László, kúriai bír., jogi író, szül. Nyitrazásbokrétén, 1877 febr. 7. Kö-

zépiskoláit Budapesten, jogi tanulmányait ugyanitt végezte és jogi doktori oklevelet szerzett. 1903. 26 éves korában már löcsei kir. alügyész volt, 1904. pedig Székesfehérvárra, majd 1906. Budapestre helyezték át. 1907. az Igazságügyi minisztériumba rendelték szolgálatát, hol 1908. ügyésszé lépett elő. 1912. a Kúria elnöki titkára lett és azóta egyfolytában u. o. működik. 1917. elnöki tanácsossá, 1921. pedig kúriai bírónak neveztek ki és az I. büntető tanács bírójává. 1913 óta tagja a budapesti egységes bírói és ügyvédi vizsgálo bizottságnak. 1914. összeállította és jegyzetekkel látta el a vizgára vonatkozó jogszabályokat. M. rendkívül kiterjedt jogi irodalmi tevékenységet fejt ki. Különféle jogi szaklapok: *Büntetőjog tára*, *Ügyvédek lapja*, *Magyar jogi szemle*, *Jogállam*, állandó cikkírója. Főbb művei és tanulmányai: *A jogegység érdekében használható perorvoslat intézménye a gyakorlatban*, *A kir. ügyészség szervezetének reformjáról*, *A terror. Az esküdtbíráskodás helyreállításáról*. Az utóbbi években az esküdtszék helyreállítása körül folyt vitákban M. az esküdtszék hívének vallotta magát és annak helyreállítását kívánatosnak tartotta. Rendkívüli éleslátás, nagy alaposág és kiváló tudás jellemzi írásait és ítéleteit egyaránt.

Mendly Gyula, festőművész, szül. Páka, (Zala m.), 1885 máj. 8. Tanulmányait Sopronban és Budapesten végezte, majd Berlinben fejlesztette tudását. A háború alatt harctéri szolgálatot teljesített és fogságba került. Hazatérése után több kiállításon vett részt. Számos aranyéremmel és díszoklevéllel tüntették ki. Az *Országos Iparosszövetség* elnöki igazgatója, a *Keresztény Iparosok Országos Szövetségének* szakosztályi alelnöke, az *Orsz. Képzőművészeti Társulatnak* és a *Független Művészek Társaságának* tagja.

Menyhárház Gáspár, egyet. ny. r.-tanár, a felsőház tagja, szül. Ekel (Komárom m.), 1868 jan. 6. Középiskoláit Gyulafehérvárott, az egyetemet Kolozsvárott végezte, ahol jog- és államtud. doktori, majd ügyvédi oklevelet szerzett. Tanulmányainak befejezése után mint ügyvéd, Kolozsvárott működött. 1889. a kolozsvári tud. egyetemen a magyar magánjogból magántanárrá képesítették. 1911. az osztrák magánjog ny. r. tanárává nevezték ki. A román megszállás után Budapestre került, majd Szegeden az egyetem első rektora volt. 1929. az egyetem magyar magánjogi tanszékére nevezték ki és a felsőházba küldték. Önálló művei: *Jogcselekmények, különösen az ajándékozás hatálytalanságáról*, *Az özvegyi jogról*, *Dolgozatok a magánjog köréből*, *Az elbirtoklásról*, *Az osztrák polgári törvénykönyv magyarázata* és *A kötelmi jogról*. Számos cikke különböző jogi szaklapokban jelent meg. Szeged város törvényhat. örökös választott tagja, a Ferenc József Tudományegyetem Baráti Egyesülésnek el-

nöke, Kolozsvár törv.-hat. biz. volt tagja. A szegedi *Dugonics Társaság* tagja.

Merényi Rezső, festőművész, szül. Nezsider, 1893 júl. 19. Középiskolai tanulmányait Sopronban, Makón és Bpsten végezte, majd a szépművészeti akadémián Zemplény és Réthy tanítványa volt, miközben a nagybányai művésztelepen is folytatta tanulmányait. Festményeit és grafikai műveit a Műcsarnokban és a Nemzeti Szalonban állította ki. Utóbbiban gyűjteményes kiállítást is rendezett. Alapító tagja a Nemzeti Szalonnak. Aktrajzait és festményeit finom érzékiség jellemzi.

Merfort Viktor (lovag), ny. államtitkár, szül. Bpest, 1868 jún. 16. Jogi tanulmányainak befejezése után 1892. a fővárosi pénzügyigazgatóság szolgálatába lépett, majd 1894. a dohányjövédéki közp. igazgatósághoz helyeztetett át, ahonnan 1897. a pénzügyminisztériumba nevezték ki. 1912—24. a pénzügyminisztérium elnöki osztályában működött, eleinte, mint helyettes, 1917-től pedig, mint az elnöki osztály vezetője. 1924. államtitkári ranggal nyugdíjba ment. Közszolgálati érdemeit számos kitüntetéssel jutalmazták: a Ferenc József-rend lovagkeresztjének, a III. oszt. vaskoronarend, a III. oszt. polg. hadiérdemkereszt stb. tulajdonosa.

Mérő István, festőművész, szül. Morvaszentjános, 1875 dec. 5. Középiskoláit és a Képzőművészeti Főiskolát Bpsten végezte, majd a Ferenc József-intézet gimnáziumának rajztanára lett. Később Münchenben Löffitz, majd Párisban L'Hermitte tanárok keze alatt képezte magát tovább. Hazatérve a Műcsarnok tálraiaim kiállított képei nagy feltűnést keltettek. *Tabáni részlet* c. képét megvásárolta a Szépművészeti Múzeum. *Templomban* c. képe Gyöngyös, *Veteményes kertben* c. alkotása pedig a Saxlehner-féle gyűjteménybe került. Legértékesebb alkotásai az *Öregek* és a *Hindu lány* c. festmények. A londoni kiállításon bronzérmeket kapott, *Nőt arckép* c. képét pedig állami aranyéremmel tüntették ki. Finom meleg színekkel realisztikusan alkot, figurális festő. Újabban igen jelentékeny az aktfestészetben. A háborúban harctéri szolgálatot teljesített, ahol a kardos bronz és ezüst Signum Laudisszal és a Károly-csapatkereszttel tüntették ki.

Merschitz Kálmán, törvényszéki bíró, szül. Kistályán, 1882 jún. 15. Egerben végezte középiskoláit és jogi tanulmányait. Kolozsvárt szerezte doktori oklevelét. 1907. lépett a szolnoki törvényszék szolgálatába. 1910. a pancsovai törvényszékhez jegyzővé, 1914. az antalfalvai járásbíróvához bíróvá nevezték ki. 1920. megtagadta a szerb hűségfogadalmat, mire kiutasították, Budapestre menekült, ahol a büntetőtörvényszék vádtanácsához osztották be. 1928. a második csoport jellegével ruházták föl. Jelenleg a vádtanács egyik tanácsának vezetője. A

legnagyobb társadalmi válságok idején kitűnő jogi érzékkel töltötte be hivatását. Az utóbbi években a bíróság elé sok olyan anyagi természetű bűnügy került, melyeket a hitelezők erőszakoltak adósaik ellen. Ezekben kellett a vádtanácsnak döntenie és M. alaposágával erősen hozzájárult ahhoz, hogy az effajta ügyek fele megakadt a vádtanács rostáján és igen sokan megmenekültek a bűnperек nyilvános tárgyalásának káros következményeitől.

Merva Imre, plébános, zsinati bíró, szül. Rákoscabán, 1878 aug. 6. Tanulmányait Budapesten és Vácotl végezte. 1901. pappá szenteltetett és a Nagy-Alföld egyes városaiban, mint káplán és adminisztrátor működött. 1918. adminisztrátornak nevezték ki Kispestre, ahol plébánosi installációja 1920. történt meg. Elnöke az egyháztanácsnak, képviselőtestületi tag, az Orsz. Gazd. és Szociálista Párt és a Kat. Kör társelnöke. Egyháztanulmányi cikkeivel feltűnést keltett.

Merza István, r.-t. igazg., szül. Tasnád, 1896 dec. 8. Iskolai tanulmányait Miskolcon végezte. A háború alatt mint hadnagy harc-téri szolgálatot teljesített és több kitüntetésben részesült. A leszerelés után az *Egri Népszövetkezet* tisztviselője lett, majd az *Egyházmegyei Takarékpénztár* kötelékébe lépett. 1925 óta mint a jászberényi fiókintézet főnöke működik. Az *Orsz. Magy. Keresk. Egyesület* választm. tagja.

Meskó Rudolf (felsőkubini), főszolgabíró, szül. Csaca, 1875 okt. 7. Középiskoláit Kassán, az egyetemet Bpsten végezte. Tanulmányainak elvégzése után, mint közigazgatási gyakornok kezdte meg működését. 1903. a gyömrői járás megszervezésében fejtett ki értékes tevékenységet és 1913 óta, mint a járás főszolgabírája működik. A kommun alatt túszként fogva tartották, majd a megszállás után a románok elhurcolták és halálra ítélték. Nagy viszonagságok után megmenekült és ismét elfoglalta állását. M. szerkeszti a *Gyömrői Újságot*. A jubileumi emlékérem és az I. oszt. vöröskereszt tulajdonosa. Maglód község díszpolgára.

Meskó Oszkár, min. titkár, szül. Szepesremete, 1887 okt. 20. Középiskoláit Iglón és Késmárkon, egyet. tanulmányait Bpsten végezte, ahol államtudományi doktorátust nyert. Tanulmányainak befejezése után a kereskedelemügyi minisztérium szolgálatába lépett. 1920. a kereskedelemügyi miniszter személtve mellé titkári szolgálatra rendelték be és ezt a bizalmi állást nagy szak tudásánál fogva ma is közmegelegedésre tölti be.

Meskó Zoltán (felsőkubini), ny. államtitkár, orsz.-gyűl. képv., szül. Baja, 1883. A morvafelértemplomi katonai főreáliskola elvégzése után a bécsi katonai akadémián folytatta tanulmányait, amelyeknek befejezése

után hosszabb ideig Németországban tartózkodott. A háború kitörése után mindvégig harc-téri szolgálatot teljesített és 1916. vitézségéért a *Signum Laudis* kapta meg a kardokkal. Az *Orsz. Földműves-Szöv.* megalapításában tevékeny részt vett és számos gazdasági és társadalmi intézmény vezetőségében foglalt helyet. A *Gazdák Biztosító Szövetkezetének* vezértitkára és osztályfőnöke volt. 1917. a keceli kerület képviselőjévé választotta. 1917. a függetlenségi pártnak, majd a párt feloszlása után a Bizony Ákos által alapított függetlenségi pártnak volt tagja. A kisgazdatársadalom megszervezésében nagy tevékenységet fejtett ki. A forradalom kitörésekor egész rövid ideig Baja város kormánybiztos-főispánja volt, majd a szerb megszállás idején Szegedre szökött és a nemzeti hadsereg szervezésében tevékenykedett. A Friedrich-kormányban kisgazdaügyi, a Teleki-kormányban belügyi államtitkárrá nevezték ki. Az első nemzetgyűlésen a kiskörösi kerületet képviselte és főként a föld-birtokreformmal és katonai ügyekkel kapcsolatos kérdésekben szólalt fel. A második nemzetgyűlésbe egységspárti programmal ugyancsak a kiskörösi választókerület küldte be és több alkalommal szólalt fel a választójog, a házhelyhez juttatás és különböző agrárkérdésekben. Az egységspártból elvi különbségek miatt kilépett és ellenzékbe ment át, majd a frankhamisítás ügyének kapcsán a kormány ellen indított hírlapi és parlamenti támadások közepette, ismét belépett az egységspártba. Az országgyűlésbe régi kerülete választotta be. Budapesten megindította a kisgazdatársadalom érdekeiért küzdő *Pesti Újság* c. lapját. Az országgyűlésen számos interpellációt mondott a föld-birtokreform végrehajtása és a hadirokkantak érdekében. A Házban felszólalásait jóízű humora miatt is nagy figyelemmel kísérik. Anekdotáit Vidor Gyula hírlapíró társaságában könyvben is megjelentette *Vidám Históriak* c. alatt.

Mester István, lapszerkesztő, szül. Vasvár, 1883 dec. 5. Zalaegerszegen végezte a középiskolát, majd a Pinkavölgyi Takarékpénztár szolgálatába lépett és annak rövidesen ügyvezető igazgatója lett. A háború alatt a harc-téren szolgált és többször kitüntette magát. Később az Állat- és Takarmányforgalmi r.-t. könyvelési osztályának főnöke lett. A forradalom után a közlelemzési minisztérium megbízta a szovjet alatti üzemek felülvizsgálásával. Később a Földhitelbank ellenőrzési osztályát szervezte meg. Az országgyűlési választások alkalmával élénk tevékenységet fejtett ki az egységspárt mozgalmaiban. 1926. megalapította a *Kispesti Háztulajdonosok Egyesületét*. 1929. a megyei választások körül is tevékenykedett az egységspárt érdekében. Kispest város törv.-hat. bizottságának tagja, valamint számos kultu-

rális és társadalmi egyesület vezetője. A *Kispest-Pestszentlőrinci Híradó* tulajdonosa és felelős szerkesztője.

Mészáros Győző, a Budapesti Kávésok Ipartestületének elnöke, szül. Budapest, 1879 szept. 18. Középiskoláit Budapesten végezte. A háborúban, mint tart. százados, harctéri szolgálatot teljesített és magatartásáért a Ferenc József-renddel, a kardokkal díszített Signum Laudis-szal, a Károly-csapatkeresztel és a sebesülési éremmel tüntették ki. A kommun alatt ellenforradalmi tevékenysége miatt letartóztatták. 25 év óta önálló kávéiparos, 1908 óta a Magy. Kávésok Orsz. Szövetségének elnöke, az izz. hitközség adóki-vevő bizottságának elnöke, az O. T. I. igazg. tagja, a Munkásbirt. Pénztár volt alelnöke és számos kávéipari vállalat vezetőségi tagja. Mint a szakma egyik kiemelkedő egyénisége, évtizedek óta tevékeny és értékes munkásságot folytat a kávéipar összes érdekképviseleteiben.

Mészáros István (ifj.), gazdálkodó, felsőházi tag, szül. Nagygyencs, 1883 máj. 12. Iskoláit szülőfalujában végezte. Később átvette apja törpegazdaságát. Már kora ifjúságában résztvett a környék közéletében. 1903. megszervezte a *Nagygyencsi Ifjúsági Egyesületet*, amelynek alelnökévé választották. 1907. ügyvezető elnöke lett az egyesületnek, amely vezetése alatt számos vallásos tárgyú szindarabot és népszínművet adott elő. Nagy odaadással működött az egyesület élén és annak rövid idő alatt gazdag könyvtárat rendezett be. A háború alatt harctéri szolgálatot teljesített és számos kiutintetést szerzett. 1919. újból elfoglalta tisztségét az Ifjúsági Egyesületben. Fölállította községében az elesett hősök emlékoszlopát, majd megalakította a *Gencsi Gazdaszövetséget*, amelynek máig is ügyv. elnök. Közben kibővítette az Ifjúsági Egyesület könyvtárát, valamint megszervezte a Gazdaszövetség könyvtárát is. Tagja lett a községi, járási és megyei mezőgazdasági bizottságoknak. A *Vasmegyeri Mezőgazdasági Bizottság* 1922. beválasztotta a *Felsődunántúli Mezőgazdasági Kamarába*, ahol az igazol., fegyelmi és közigazgatási bizottságban, majd az állattenyésztési és a munkásszakosztályban, később pedig az igazgató-tanácsban foglalt helyet. 1925. az Országos Mezőgazdasági Kamara tagja lett, amely felsőházi taggá választotta. Legutóbb Vas megye törvényhatóságának is tagja lett.

Mészáros István, plébános, szül. Csongrád, 1885 jan. 27. Középiskoláinak befejezése után külföldi tanulmányutat tett, majd Vácott teológiai tanulmányokat folytatott és 1909. pappá szentelték. Eleinte különböző vidéki városokban működött és 1925 óta Pécel község plébánosa. 1927 óta az egyháztanács elnöke. Az *Iskolánkülső Népművelési Bizottság* választm., a *Stefánia Szövetség* helyi fiók-

jának igazgatósági tagja, a *Credo férfiegyesület* és a *Hangya* elnöke.

Mészáros István (muzslai), államr. fogalmazó, szül. Bpest, 1898 aug. 10. Középiskoláit és jogi tanulmányait Bpsten végezte, ahol 1920. államtud. doktorátust szerzett. 1918. lépett rendőri pályára és a főkapitányságon működött. Később határellenőri szolgálatot teljesített, utóbb a főkapitányság bűnügyi osztályába helyezték vissza.

Mészáros János, prelátság kanonok, érseki helynök, szül. Érsekújvár, 1873 márc. 23. Tanulmányainak befejezése után 1895. pappá szentelték, majd Dunaszentpáldira került mint káplán. 1896. gróf Zichy Géza nevelője és a pozsonyi főreáliskola hitoktatója volt. 1903. Frigyes főherceg nevelésével bízták meg. 1910. szentszéki ülnökké nevezték ki. 1916. a Szent Jobb plébánosa lett. 1917. a pápai prelátsági címet kapta, míg 1919. érseki helynökké lépett elő. 1920. kanonoki rangra emelték. Pedagógiai szaktekintély. Egyházi irodalmi értekezései különböző folyóiratokban és vallási szaklapokban jelennek meg. A magyarországi kat. társadalmi és hitbuzgalmi szervezetek egyik legtekintélyesebb és legtöbbet szereplő vezéralakja.

Mészáros Sándor, áll. felső keresk. isk. igazgató, szül. Vése, 1870 szept. 17. Tanulmányait Csurgón és Budapesten végezte és középiskolai tanári oklevelet nyert. 1899. a soproni áll. felső kereskedelmi iskolához került. 1921 óta az iskola igazgatója. Elénk részt vesz a város irodalmi és társadalmi életében, a *Frankenburg Irodalmi Kör* alelnöke. Esztétika és szépirodalom terén dolgozik, tankönyvet is írt, megjelent egy kötet költeménye és művészetpoétikai tanulmánya *Az örökszép Róma* címen.

Mészöly Gyula (sárbogárdi), ny. kir. járásbíró, szül. Csósz, 1838 ápr. 16. Középiskoláit Pápán és Nagykőrösön, egyetemi tanulmányait Pozsonyban és Bpsten végezte. 1867. Enying főszolgabírája lett. 1872. bírói pályára lépett, és 37 éven át volt az enyingi járásbírószág vezetője. 1904. nyugalomba vonult és Balatonfüreden ügyvédi irodát nyitott. A Balaton egyik legnagyobb ismerője, aki rendkívül sok áldozatot hozott a magyar tenger fejlesztése és megismeretése érdekében. Justitia álnéven számos jogtudományi könyvet és szakkikket írt. A m. kir. kormányfőtanácsosi címmel tüntették ki.

Mettelka Frigyes, kir. tanácsos, nyug. Máv. főfelügyelő, szül. Budapesten, 1859. Középiskolái után a budapesti kir. József Műegyetemen gépészmérnöki oklevelet szerzett. 1882. lépett a MÁV kötelékébe és 39 évi közszolgálat után igazgatóhelyettesi ranggal nyugalomba vonult. A kommunizmus alatt állásából eltávolították. A forradalmak után újból reaktívták. Évtizedes közéleti munkásságáért többször kitüntették: 1919. legfelsőbb elismerésben részesült,

1914. kinevezték kir. tanácsossá, 1915. megkapta a vöröskereszt II. osztályának tiszteletjelvényét a hadiékítménnyel, 1916. a Ferenc József rend tiszti keresztjét a katonai érdemkereszt-szalagon és 1920. kormányzói elismerést. Már két cikluson át a szfv. tv.-h. bizottságának tagja. Nyolc év óta a III. ker. iskolaszék elnöke. Az Óbudai kath. Egyházközség tíz évvel ezelőtt elnökévé választotta. A III. ker. Keresztény Társaskörnek alapítása után hosszabb ideig elnöke volt. Megalapította a budapesti III. ker. Vöröskereszt fiókegyletét.

Metz Gyula, államr. tanácsos, a büntetőügyi osztályon a személyi és központi csoport vezetője, szül. Baranyaszentlőrinc, 1888. márc. 21. A középiskoláit Pécsen, Kalocsán és Keszthelyen, egyet. tanulmányait Pécsen és Bpsten végezte. Kolozsvárott 1908. jogtudori oklevelet nyert. Mint díjnok kezdte meg rendőri működését. 1920. rendőrtanácsossá nevezték ki. 1927. a IV. ker. kapitányság helyettes vezetését vette át. 1928. a főkapitányság büntetőügyi osztályán a személyi csoportnak vezetésével bízták meg. Különböző jogi szaklapokban nagyon sok és érdekes cikket írt.

Meyer Lajos, plébános, szül. Pécs, 1886. dec. 24. Tanulmányait szülővárosában végezte és pappá szentelése után Olaszországba, majd mint hittanár Szekszárdon működött. A háború alatt, mint lelkész, katonai szolgálatot teljesített és a lelkészkeresztet, a Ferenc József rend lovagkeresztjét, a Signum Laudist, a Károly-csapatkeresztet és a vöröskeresztjelvényt kapta meg. Háborús szolgálata után a soproni katonai reáliskola tanára, a Ludovika Akadémia plébánosa és tanára, tábori püspöki titkár, majd tábori alesperes volt. 1928 óta Tolna plébánosa. A község társadalmi és kulturális életében tevékeny részt vesz, a vmegyei törv.-hat. biz. tagja. A tolnai Levente-egyesület és a tolna-vmegyei cserkészszövetség intézőbizottságának elnöke.

Mezey István, ügyvéd, szül. Szabadka, 1895. nov. 25. Középiskoláit szülővárosában végezte, majd a bpesti tud. egyetemen jogi tanulmányokat folytatott. A háborúban önként jelentkezett szolgálatra és sebesülten orosz hadifogságba került. 1919. mint magyar összekötőtiszt a vladivosztoki japán főparancsnokságon a magyar hadifoglyok hazaszállítása érdekében fejtett ki érdemes munkát, ezért a Magyar Vöröskereszt részéről elismerő oklevelet, a japán parancsnokság részéről pedig arany emlékérmét nyert. Egyéb kitüntetései: kisézüst vitézségi érem, német becsületrend, Károly-csapatkereszt, sebesülési érem, császári japán Shaingho. Hatzátérve, 1921. jogtudori, 1922. ügyvédi oklevelet szerzett. Igazgatója a *Magyar-Nippon Társaságnak*, ügyésze a *Magyar-Lengyel Egyesületnek* és a *T. E. Sz. nagyválasztmányának* tagja. Szakmunkái: *Magyar-Török*

Almanach, Pénzügyi és kereskedelmi viszonyok Japánban, Újabb alakulások a távol Keleten, Japánok és magyarok.

Mező Ferenc, tanár, szül. Pölöskefő, 1885. A bpesti egyetemen szerezte meg görög-latin szakos tanári oklevelét, valamint a bölcsészeti doktorátust. Előbb Zalaszentgróton volt polg. isk. igazgató, majd 1918. a budai Mátyás király áll. főgimnázium tanára lett. Önálló munkái: *Tibullus a mai irodalomban, Az orosz, osztrák, magyar háború, Humor a sport multjából és A görög sport. Az olimpiai játékok története c.* munkájával az amsterdami olimpiai versenyen megnyerte az irodalmi világbajnokságot, amiért a kormányzó a polgári Signum Laudisszal tüntette ki.

Mezőffy Ágoston, min. tan., a Póstatakarékpénztár h. vezérigazgatója, szül. Budapest, 1878. márc. 3. Középiskoláinak elvégzése után állami szolgálatba lépett. A Központi Mértékügyi Intézet napidíjasává lett. Ezalatt elvégezte az egyetemet és doktori oklevelet szerzett. 1903. a kereskedelemügyi minisztériumba rendelték, hol 19 esztendőig töltött. A fontosabb közgazdasági és kereskedelmi vonatkozású ügyek szakreferense volt. 1922. a kormányzó min. tanácsossá és a zálogházak igazgatójává nevezte ki. 1925. a Póstatakarékpénztár státusába került ügyvezető igazgatóként és később az elnöki és jogügyi osztály élén vezértitkár lett. A póstatakarékpénztári szaktanfolyamon éveken át mint vizsgálóbiztos működött. A háborúban bevonult és 22 hónapot töltött a harcúterén. Onnan a hadügyminisztériumba vezényelték, 1917. legfelsőbb elismerésben részesült és 1918. századosá lépett elő. A póstatakarékpénztár élén rendkívüli körülményekkel és nagy szaktudással intézi az ország egyik legfontosabb közgazdasági hivatásának ügyeit.

Mezősi Vilmos, hírlapíró és politikus, szül. Debrecen, 1870. Bpsten kezdte középiskolai tanulmányait és később mint autodidakta képezte magát tovább, majd hírlapíró lett. Előbb a *Magyar Hírlap*, majd a *Pesti Hírlap*, *Szabad Szó* és a *Függetlenség* munkatársa volt. Egyideig a *Népszavát* is szerkesztette. Főbb munkái: *Az igazi Szocializmus, Jog a lustasághoz, Anarchisták vagy szocialisták, Kik a hazaárulók, Kommunizmus és Kapitalizmus.* 1905—10-ig a szegvári kerület képviselője volt. Később kilépett a szoc.-dem. pártból. A *Szabad Szó* szerkesztője.

Mezőssy Béla, v. földműv. min., szül. Tolcsva (Zemplén m.), 1870. nov. 13. Jogi tanulmányainak elvégzése után Szabolcs m. tb. aljegyzője volt. 1896. és 1906. függetlenségi programmal Nagykállón országgyűl. képviselővé választották. 1906. földművelésügyi államtitkárrá nevezték ki. 1908. az Ausztriával történt gazdasági kiegyezés után a király a Lipót-rend középkeresztjével tüntette ki. 1910. Kossuth-párti programmal kerületének

újából képviselője lett. 1912. az alkotmány-pártba lépett. 1917. földm. miniszter volt. Szabolcs vm. alkotmányvédő bizottságának volt előadója, a Fejérváry-féle kormányzat ideje alatt a szövetkezett ellenzék által választott országos vezérő bizottságában is helyet foglalt.

Michnay László, adventista prédikátor, szül. Békéscsaba, 1893 júl. 28. Tanulmányainak befejezése után 1912. tanítói oklevelet szerzett. A világháború kitörésekor önként jelentkezett harctéri szolgálatra. Hosszú ideig küzdött az orosz fronton, ahol később az oroszok foglyul ejtették. A hadifogságból hazatérve a magyarországi adventistákhoz csatlakozott és a H. N. Adventisták Missziótársulata Németországba, a friedenschau szemináriumba küldte, melynek több éven át hallgatója volt. Tanulmányainak befejezése után a H. N. Adventisták Missziótársulatának szolgálatába lépett, mint prédikátor. Ezidőszent, mint az adventisták kelet-magyar egyesületének szuperintendense működik. Jelentékeny tevékenységet fejt ki irodalmi téren is. Szerkesztésében jelenik meg az adventisták vallásos folyóirata, *Idők Jelei* címen. Magyarországon az adventista tanok egyik legbuzgóbb terjesztője.

Mieseň Endre, ny. helyettes államtitkár, szül. Kővágás (Trencsén m.), 1858 nov. 13. Jogi tanulmányainak elvégzése után 1888. a kereskedelmi minisztérium kötelékébe lépett. 1896. s.-titkári rangban a millenáris kiállítás igazgatóságához volt beosztva. 1898. a minisztérium iparfejlesztési ügyosztályának vezetője lett. Szerkesztője volt a *Közgazdasági Értesítőnek*. A bukaresti és turini kiállítások rendezése körül kifejtett érdemeiért a Szent Mór- és Szent Lázár-rend középkeresztjét, valamint a román királyi csillagrend középkeresztjét kapta meg. 1918-tól kezdve a komün bukásáig nem teljesített szolgálatot és 1922. h. államtitkári ranggal nyugatomba vonult.

Micsinay Ernő, r.-t. vezérigazg., szül. Hévízgyörk, 1866 jan. 8. Iskolai tanulmányait Aszódon és Selmecebányán végezte, majd gyógyszerési oklevelének megszerzése után, mint gyógyszerész 14 éven át működött. 1899. az Aszódi Tktör elnök-vezérigazgatója lett és ez idő óta a vállalatot nagy körültekintéssel vezeti. A vm. törv.-hat. bizottságának, valamint számos helyi és fővárosi egyesületnek tagja.

Migray József, író, szül. Nagykőrös, 1882 márc. 9. Tanulmányait szülővárosában és Bpsten végezte. Később megszerezte a tanítói oklevelet és Bpsten vállalt tanítói állást. A Károlyi-forradalom alatt kormánybiztos volt, a prolektárdiktatura alatt pedig a földmívelésügyi népbizottság kertészeti osztályának vezetője. Nagy szerepet játszott a szociáldemokratapárt életében, azonban 1928. meghasonlott a vezetőséggel és a pártból ki-

lépett. Hosszabb ideig munkatársa volt a Népszavának, amelyben számos **költevénye**, valamint filozófiai és politikai tárgyú **cikke** jelent meg. Önálló művei: *Vörös zászló alatt*, *Forogás*, *Magasban* (költevények), továbbá *A fogalmazás tanítása*, *Szociális kérdések*, *Népek, nemzetek, kultúrák*, *Szocializmus és népnevelés*, *A vallás válsága*, *Egy keresztény-szociális állam története*, *A jезuiták köztársasága Paraguayban* és *Az első internacónál története*.

Mihálffy Ernő, egyet. ny. r.-tanár, szül. Tamási, 1863 nov. 20. A bpesti egyetemen jogi és államtud. doktorátust szerzett. 1896. a bpesti egyetemen pénzügytanból m.-tanári képesítést nyert. 1888—1921. a pécsi jogakadémián a közgazdaságtan, a pénzügytan és a pénzügyigazgatási jog tanára volt. 1922. a pécsi egyetem közgazdaságtani és pénzügytani tanszékére nevezték ki. 1924—1925. az egyetem rektora, az 1926—27. tanévben pedig a jog- és államtudományi kar dékánja volt. Főbb művei: *Az erdő és közgazdasági jelentősége*, *Magyarország külkereskedelmi politikája és az új vámtarifa*, *Devalváció és pénzreform*.

Mihálffy Vilmos, nyug. államtitkár, orsz.-gyűl. képvis., szül. Tamási, 1870. Jogi tanulmányainak befejezése után 1894. a belügyminisztériumba nevezték ki, ahol 1918. min. tanácsos lett. 1922. mint h. államtitkár a belügyminisztérium közjogi osztályának élére került. Közszolgálati érdemeiért 1913. a Ferenc József-rend lovagkeresztjével, 1917. a II. o. polgári érdemkeresztrel tüntették ki. 1929. a mohácsi választókerület képviselőjévé választotta az egységes párt programjával és ugyanez évben államtitkári címmel nyugatomba vonult.

Mihálkovic Miklós, a székesfővárosi vízművek vezérigazgatójának állandó helyettesítésével megbízott műszaki igazgatója, szül. 1878. Műegyetemi tanulmányait Budapesten, a József-Műegyetemen végezte, gépészmérnöki oklevelét ugyanott szerezte meg. 21 éve áll a székesfőváros szolgálatában.

Mihalovits Ernő, esperes plébános, szül. Szeged, 1873 augusztus 20. Középiskoláit és teológiai tanulmányait Vácott végezte. Pappá szenteltetése után különböző 3 helyeken mint káplán működött, majd ákócfalva plébánosa lett. 1912 óta Lajosmizse plébánosa. 1916. tb. esperessé és 1925. kanonokká, majd 1928. kerületi tanfelügyelővé nevezték ki. Az áll. iskolai gondnokságnak és a *Kath. Tanítóegyesületnek* elnöke, a *Move Gazdakör* díszelnöke.

Mihalovits János, főiskolai tanár, v. felsőházi tag, szül. Privigye (Nyitra m.), 1877 máj. 31. Középiskoláinak elvégzése után a bpesti tud. egyetem hallgatója volt, majd jog- és államtud. oklevelet szerzett. Később Selmecebányán a bánya- és erdőmérnöki főiskolán a bányamérnöki szakot végezte. 1905. min.

gyakornok különböző bányánál működött, majd 1906. bányaesküdtté nevezték ki. 1907. az aninai szénbányák kötelékébe lépett, majd kir. bányabiztossá léptették elő. 1907. a gölnichányai kir. bányabiztosságon és 1909. a zágrábi kir. bányakapitányságon teljesített szolgálatot. 1911. a kir. bányamérnöki és erdőmesteri főiskolán a jogi tanszéknek helyettes, 1912. rk. és 1915. r. tanára lett. 1923. a főiskola rektora, majd 1924—26. prorektora volt. Később felsőházi taggá választották. *Az Orsz. Bányászati és Kohászati Egyesület v. alelnöke és a Stella Csillagászati Egyesület elnöki tanácsának tagja. Önálló művei: A magyar erdészeti jog, a Négysszázharmincéves magyar bányatársásládai intézmény eredete és fejlődése és a Magy. Kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola multja és jelene. Számos dolgozata a különböző szaklapokban jelent meg.*

Mihalovits Miklós, festőművész, szül. Bpest, 1887 dec. 3. Középiskoláit és képzőművészeti tanulmányait Bpsten végezte, ahol az Iparművészeti Főiskolának és a Benczúr mesteriskolának növendéke volt. Eleinte mint freskófestő működött és munkái számos templom falát és üvegeit díszítik. *A Nemzeti Szalonnak és a Műcsarnoknak rendszeres kiállítója volt. Egyéni művészete 1920. kezdett kibontakozni, mikor a Vággyakozás c. képével az Orsz. Képzőművészeti Társaság kitüntető elismerését nyerte el. 1923. Krisztus a kereszt terhe alatt c. képe a Kohner Adolf kompozíciós-díjban részesült. Az 1924. készült Krisztus sírbavitele a Somssich Béla gróf díját kapta. Levétel a keresztéről 1927. Polyi-díj. 1928. a Golgota c. nagyarányú vászna a székesfővárosi Ferenc József jubileumi díjat nyerte el. M. állandó kiállítója azonkívül a külföldi tárlatoknak. Festményei a hazai és külföldi magángyűjteményekben foglalnak helyet. M. a magyar aktfestői kar egyik legerősebb egyénisége, aki mesteri kompozícióiban meleg színekkel adja vissza alakjainak lelki világát. A Képzőművészeti Társaság tőrzstagja, a Nemzeti Szalon alapító tagja, a Műcsarnok választm. és zsűri tagja.*

Mihalovics Zsigmond, róm. kat. plébános, szül. Homokbödöge, 1839 okt. 20. Középiskoláit Nagyszombaton, a teológiát Bécsben végezte. 1914. pappá szentelték, majd Bpsten, mint hitoktató, később mint főgimnáziumi tanár, tevékenykedett. 1919. a Hermina egyházközség megszervezésével bízták meg, amelynek első plébánosa lett. Egyházi vonatkozású cikkei különféle szaklapokban és folyóiratokban jelennek meg.

Miháltz János (gelenczei), polg. isk. igazg., szül. Altörján, 1867 jún. 1. Középiskoláit Kézdivásárhelyen, egyet. tanulmányait Bpsten végezte. Tanulmányainak befejezése után Bpsten, Kaposvárott, Nyitrán és Galgócon működött. Ez idő alatt jelentős írói tevékenységet fejtett ki. A nyitrai és

galgóczi lapok szerkesztője volt. 1919 óta a szombathelyi áll. polg. iskola igazgatója. Önálló szakirodalmi munkái jelentek meg. Számos helybeli egyesület vezetőségi tagja.

Mihály István, író, szül. 1892 jún. 29. Középiskoláit Bpsten végezte, majd hirlapírói pályára lépett. Igen sok műdal, sanzon és humoros vers szerzője; *Kabaré, Julcsiet, Ó Ceisler úr* címen önálló kötetei jelentek meg. A *Csodadoktor* és a *Hetedik fátyol c.* film írója. Több filmjét külföldi gyárak készítették el.

Mihály Lajos, államr. főfelügyelő, a VII. ker. osztályparancsnoka, szül. Hódmezővásárhely, 1887 máj. 31. Középiskolai tanulmányait Hódmezővásárhelyen, főiskolai tanulmányait a szegedi egyetemen végezte. A háborúban, mint tényleges állományú főhadnagy vett részt. 1913. lépett a rendőrség szolgálatába. 1919. kapta meg felügyelői kinevezését. 1928-ig az V. ker. kapitányságon teljesített szolgálatot, majd a VII. ker. osztályparancsnokság élére nevezték ki. Kitüntetései: hadiékítményes III. o. katonai érdemkereszt a kardokkal, a hadiékítményes bronz katonai érdemérem a kardokkal, a Károly-csapatkereszt, a katonai jubileumi kereszt, az 1912/13. évi szolgálati emlékkereszt és a bronz Signum Laudis.

Mihályfi Ákos, egy. ny. r. tanár, villersi apát, c. prépost, szül. Szepteknek, 1863 szept. 2. Tanulmányai közben 1879. a ciszterciarendbe lépett. 1886. szentelték pappá, 1887. a rend növendékeinek lelki igazgatójává nevezték ki. Ugyanakkor a rend zirci teológiai intézetében a hittudományok tanára lett. 1906. a bpesti egyetemen a lelkipásztorkodástan nyilvános rendes tanárává nevezték ki. 1914. c. prépost lett. 1916—1917. a bpesti egyetem rektora volt. 1926. villersi apáttá nevezték ki. Pedagógiai működése mellett nagy munkásságot fejt ki az egyházi irodalomban. Főbb művei: *Szűz Mária az ó-szövetségben, A katolikus társadalomról, A papnevelés története és elmélete, Egyházi beszédek, Az igehirdetés, Nyilvános istentisztelet, Az emberek megszentelése. A magyar királykoronázás jelentősége, Lélekmentés a nagy világégés után és Giesswein Sándor emlékezete.* 1891—1928-ig szerkesztője a *Katolikus Szemlének*. A *Szt. István Akadémia* tagja és első osztályának elnöke, valamint a *Szt. István Társulat* alelnöke.

Mihályfi Béla, színművész, szül. Bpest, 1891. Középiskoláinak elvégzése után jogot hallgatott, majd a közigazgatási pályára lépett. 1918. elvégezte az Országos Színművészeti Akadémiát, majd vidéki színpadokon kezdte meg működését. 1922 óta tagja a *Nemzeti Színháznak*, ahol szerelmes szerepekben és mint jellemző színész tűnt fel.

Mihályi Zoltán, bizt. vezérigazgató, szül. Árpádfalva, 1868 nov. 9. A középiskolát Szarvason végezte, majd Debrecenben a gaz-

dasági akadémián tanult. Ezután több nagyobb uradalomban szerzett gyakorlati ismereteket. 1891. az Első Magy. Bizt. Társaság erdélyrészi vezetője lett. 1911. a Magyar-Francia Bizt. Társaság vezérigazgatójává nevezték ki. A háború után az utódállomokban számos új biztosító intézetet alapított, amelyeknek igazgatóságában ma is helyet foglal. Úgyancsak tagja a Magyar-Francia Biztosító Részvénytársaság igazgatóságának is. A *Budapesti Önkéntes Mentőegyesület* adminisztratív igazgatója. A Stefánia Anya- és Csecsemővédő Egyesület igazgatósági tagja, az *Emberbarátok Egyesületének* elnöke és a Szarvasi Öregdiákok Szövetségének alelnöke. Érdemeiért 1927. gazdasági főtanácsossá nevezték ki.

Mike Lajos, esztergomi kir. közjegyző, szül. Komárom, 1877 aug. 1. Középiskoláit Győrött, egyet. tanulmányait Bpsten, Londonban, Párisban és Lipcsében végezte. Ügyvédi diplomát Budapesten és Londonban szerzett. A külföldi egyetemekre, mint a budapesti tud. egyetem első tanulója, a közoktatásügyi miniszter küldte ki. Jogi tanulmányával már egyetemi hallgató korában pályadíjat nyert. Iskolai tanulmányainak befejeztével, mint ügyvéd Komáromban telepedett le. 1908. az esztergomi főképtalan ügyésze lett. 1928. közjegyzővé nevezték ki Esztergomba és azóta, mint német és angol nyelven jogosított közjegyző működik. A társadalmi életben jelentős szerepet játszik, vármegyei törv.-hat. és városi képviselőtestületi tag, a Keresztény Gazdasági és Szocialista Pártnak elnöke, az *Esztergom és Vidéke Méhészeti Egyesület*, az *Esztergomi Sakkör*, az *Esztergomi Rádió Egyesület*, az *Orsz. Magyar Méhészeti Egylet* alelnöke. A régi Komárom városának és Esztergom vármegyének tb. főügyésze és az Esztergomi Hitelbank ügyésze volt. Szakeikkeit a *Jogtudományi Közönyben* jelentek meg.

Mikecz Miklós, tisztifőorvos, szül. Kemece (Szabolcs m.), 1875 okt. 22. Középiskoláit Nyíregyházán, az egyetemet Bpsten végezte, ahol 1899. orvostudományi oklevelet szerzett. Öt éven keresztül egyetemi klinikákon dolgozott, majd 1904. Nyíregyházán orvosi rendelőt nyitott. 1905. a *Munkásbiztosító Pénztár* orvosává nevezték ki. A háború alatt egészségügyi harctéri szolgálatot teljesített. 1925 óta mint Szabolcs vármegye tisztii főorvosa működik. A *Szabolcsvármegyei Orvosszövetség* elnöke.

Mikes János (gróf), róm. kat. püspök, szül. Zabolca, 1876 jún. 27. Középiskoláit a kalsburgi jezsuitáknál, a teológiát pedig Innsbruckban végezte. 1899. szentelték pappá. Működését Gyergyóújfaluban kezdte meg mint káplán, majd rövidesen plébánossá választották. Nagy érdemei vannak a község fejlesztése körül. M. alapította a közs. kath. népkört, valamint a Ker. Fogy. Hitel-

szövetkezetet. 1906. székelyudvarhelyi plébánossá választották és ugyanakkor főesperessé nevezték ki. A székelyudvarhelyi templomot és plébániaházat M. restauráltatta. Új kath. főgimnáziumot építtetett s a régi épületet nevelőintézeté alakította át. A Székelyudvarhelyi Oltáregyesület fejlesztése, úgyszintén a kongregációk megszervezése és különböző jótékonyági mozgalmak terén eredményesen működött. 1911. nevezték ki szombathelyi megyés püspökké. Működése kezdetén kath. napilapot alapított, majd Szent Márton püspöknek, az egyházmege védőszentjének ereklyéit országos ünnepség keretében díszes márványoltárba helyeztette. Számos missziót rendezett és a hitélet fejlesztése érdekében rendszeresítette a lelkigyakorlatokat, valamint a konferenciákat. Kibővítette az elaggott papok házát, megalapította az Egyházmegei Takarékpénztárt és számos egyházi intézményt létesített. A székesegyház és a püspöki palota újjáépítése, valamint a püspöki képlár gyarapítása szintén M. nevéhez fűződik. A forradalom alatt internáltak, majd a bpesti gyűjtőfogházban tartották fogságban. A proletárdiktatúra bukása után nagy ünnepségek közepette foglalta el ismét püspöki székét. IV. Károly, első visszatérése alkalmával, mint a királyi család egyik legbuzgóbb hívének, M.-nél szállott meg. Számos egyházi és társadalmi mozgalom élén tevékenykedik. Munkásságának egyik legszebb elismeréseként az innsbrucki egyetem hittudományi kara tb. doktorrá avatta.

Mikes Lajos, író, szül. 1872. Középiskolái és egyet. tanulmányainak befejezése után doktori diplomát szerzett. Mint újságíró kezdte működését. Jelenleg *Az Est* lapok kötetébe tartozik és az Athenaeum irod. és nyomdai r.-t. lektora. Mint irodalmi szerkesztő az ifjú írók egész seregének nyitott utat az érvényesüléshez. Felfedezettjei között szerepelnek: Papp Károly, Kodolányi János, Fodor József, Erdélyi József és még számos jelentős ígérete a legújabb magyar irodalomnak. Értékes műfordítói munkásságot végzett. Magyarra fordította Strindberg, Maupassant, Anatole France számos művét. *Nem lesz bankett* c. színdarabját a *Nemzeti Színház* adta elő.

Mikla Pál, plébános, szül. Léva, 1883 jún. 29. Középiskoláit Léván, a teológiát Vácot végezte. 1906. Pappá szentelték. Tanulmányainak befejezése után mint káplán különböző községekben működött. A háború alatt mint katonai lelkész a harctéren teljesítette hivatását. A leszerelés után Terény, majd 1925. Eceser plébánosa lett. A népoktatás terén eredményes tevékenységet fejtett ki. A *Levente-iskolának* és a *Népművelődési Egyesületnek* elnöke.

Mikla Sándor, áll. rendőrtanácsos, szül. Ipolyság, 1887 febr. 16. Iskolai tanulmányait

Esztergomban és Bpsten végezte, ahol államtudományi doktorátust szerzett. 1912. kezdte rendőri működését, előbb a főkapitányságon, majd különböző kerületi kapitányságokon volt beosztva. 1918. az Árdra-gító Központi rendőrbíró-ságánál, majd a főkapitányság különböző osztályán működött. 1916. mint rendhagyó vezető a közigazgatási osztály másodhelyettes vezetőjévé nevezték ki.

Miklós Andor, főszerkesztő, szül. 1880. Újságírói pályafutását a Magyar Szó c. hírlapnál kezdte, majd a Pesti Naplóhoz került. Később megindította az *Est* c. déli lapot, amelynek ma is főszerkesztője. Rövidesen vállalatába olvasztotta a *Pesti Napló* és a *Magyarország* c. napilapokat. Mint a három sajtóorgánium vezetője, jelentős hatást gyakorolt a napi politikára és a szélesebb rétegek szellemi életére. Újságain kívül több számottevő ipari és kereskedelmi vállalatnál, többek között az Athenaeumnál és a Modia-nonnál van érdekeltisége. A hazai gazdasági életben, különösen pedig a nyomdaiparban jelentős szerepet tölt be.

Miklós Géza, ref. lelkész, szül. Csősz, (Fejér m.), 1868 febr. 2. Középkiskoláit Pápán, a teológiát Bpsten végezte, majd Skótországban folytatott tanulmányokat. Pappá szentelése után a székesfehérvári ref. egyház-nak lelkésze lett. Egyházmegyei és kerületi tanácsbíró, zsinati póttag, Székesfehérvár törv. hat. bizottságának, a Fejérmegyei Tkptár igazgatóságának és a városi árvaház igaz-gatóválasztmányának tagja. Egyházirodalmi munkái a *Dunántúli Ref. Lapban*, a *Dunántúli Prot. Lapban*, a *Prot. Szemlében*, a *Theol. Szaklapban*, az *Erdélyi Közlönyben*, a *Kálvinista Szemlében*, a *Kecskemét* c. lapokban, a *Székely Nemzetben* és a *Pesti Hírlapban* jelentek meg. A székesfehérvári *Egyházi Híradó* volt szerkesztője. Megjelent műve: *Emlékezés Kálvin Jánosról*.

Miklós Jenő, író, szül. Nagyappony, 1878 ápr. 26. Mint újságíró kezdte pályafutását és több fővárosi hírlap munkatársa volt. Ezidőszent a *Magyarság* belső munkatársa. Novelláit, kritikáit, művészeti tanulmányait különböző folyóiratokban közlik. Önálló művei: *Hetedhét országom*, *Madárka*, *Este*, *A kék budoir*, *A piros mókus*, amelynek dramatizált változatát *Mókusok* címen a Nemzeti Színház Kamaraszínházában játszották. A *Hattyúdál* c. egyfelvonásosát a Nemzeti Színház hozta színre.

Miklósy István, hajdudorogi gör. kath. püspök, felsőházi tag, szül. Rákóc, 1857 aug. 22. Teológiai tanulmányait Ungvárott és Budapesten végezte. Pályája kezdetén az ungvári kántortanítóképző-intézet tanára lett, majd a pap-árvák nevelőintézetének igazgatójává nevezték ki. 1884. áldozó pappá szentelték. 1888. püspöki titkár lett. 1890. pápai tb. káplánná, majd később a munkácsi egy-

házmegye szentszéki ülnökévé nevezték ki. 1894. Sátorajtaiúj hely lelkésze lett, mint egyházkerületi esperes. 1905. Zemplén megye főesperesi méltóságát nyerte el. 1907. érdemei elismeréséül a király a Ferenc József-rend lovagkeresztjével tüntette ki. 1913. hajdudorogi püspök lett és 1927. mint a gör. kath. egyház küldötte került a törvényhozás felsőházába.

Mikó Ferenc (bölöni), államtitkár, szül. Dés, 1880 nov. 16. A bpesti és kolozsvári egyetemeken jogi karán tanult. 1903. joggyakornokká nevezték ki. 1906. berendelték a magy. kir. igazságügyminisztériumba, ahol 1920 óta az elnöki ügyosztály élén áll, mint h. államtitkár. A háború kitörésekor, mint tartalékos tüzérhadnagy a harctérre vonult és 3 és fél évi harctéri szolgálat után több kitüntetésben részesült; megkapta a kardokkal ékesített III. o. katonai érdemkeresztet, a hadiékítményes ezüst és bronz érdeméremet és a Károly-csapatkeresztet. A magyarországi unitárius egyház világi elnöke. Közszolgálati érdemeit legutóbb a II. o. Magyar Érdemkeresztel tüntették ki.

Mikszáth Kálmán, főispán, szül. Bpest, 1885 ápr. 28. Iskolai tanulmányait Budapesten, Párisban és Londonban végezte. A bpesti egyetemen jog- és államtudományi oklevelet nyert. Tanulmányainak elvégzése után tevékeny részt vett a magyar közéletben. A politikai pályára fordult. Tisza István szűkebb köréhez tartozott. Tisza bukása után a politikától teljesen visszavonult és irodalmi munkáit fejtette ki. 1926. Miskolc főispánjává való kinevezése hatalmas lendületet adott a város kultúrfeljődésének. Fellen-dítette a Léway József *Közművelődési Egyesületet*, amely elnöksége alatt a város és Felsőmagyarország kultúrelétének irányítója lett. Megalapította a *Kislakás Építési Szövetkezetet*, amely állami és városi támogatással működött. Eddig 150 munkáscsaládnak juttatott hajlékot. Érdemei elismeréséül Miskolc város a Nádpataky dűlőben épült munkásnegyedet nevére elnevezte. Számos kulturális és társadalmi alakulat vezető tagja. A *Tisza-émlékbizottság* alapítói közé tartozott és résztvett a *Magyar Nemzeti Szövetség* alapításában is. A *Magyar Tudományos Akadémia* Tisza István-művek kiadására alakult szerkesztőbizottságának tagja. Előadója a *Vár megyék Országos Bizottságának*. Politikai irodalmi munkái közül számottevők az *Általános szabazati jog* és *A kötelesség állama* c. megjelent könyvei.

Milch Kornél, vállalati igazg., szül. Komáromban, 1875 nov. 8. Középkiskolái után elvégezte a budapesti Kereskedelmi Akadémiát. Utána Fiumében alapított gyárat. A háborús politikai viszonyok, üzemenek megszüntetésére kényszerítették. Néhány évvel (1922) ezelőtt visszatért Magyarországra és Pétszentlőrincen létesített nagyobbzabású

parketyárát és gőzfűrészt, melynek azóta ügyvezető igazgatója. Több cikket írt faipari szakkérdések felől, melyekben külföldi tapasztalatait ismertette.

Milesevics János, ny. pénzügyi tanácsos, szül. Máramarosziget, 1873 dec. 24. Gimnáziumi s jogakadémiai tanulmányait szülővárosában végezte, majd tanulmányai befejezése után Zilahon szolgabíróvá választották. Később pénzügyi fogalmazó lett, majd pénzügyi tanácsosi rangban vonult nyugalomba. Az első nemzetgyűlésen a cinkotai kerület választotta képviselőjéül, a kisgazdapárt programjával.

Mildenberger József, r.-t. ügyv. igazg., szül. Mássalak (Temes m.), 1884 szept. 24. Középiskolai tanulmányainak elvégzése után a debreceni Gazdasági Akadémián 1906. oklevelet nyert. Mint intéző 1911-ig gróf Tisza István geszti uradalmában működött, 1911-től a *Gazdák Biztosító Szövetkezetének*, majd az *Első Keresztény Biztosító Intézetnek* kárbecslője lett. 1923 óta mint utóbbi intézet ügyvezető igazgatója működik.

Milkó Vilmos, orvos, egyet. m.-tanár, szül. Óvecse, 1878 ápr. 6. A bpesti és bécsi egyetemeken tanult. 1914. a bpesti egyetemen a sebészi sérülések c. tárgykörből m.-tanárrá képesítették. Fontosabb munkái: *A subkutan bélsérülésekről*, *A penészálló has-sérülések diagnosztikája*, *A constitutio jelentősége a sebészetben*, *Kísérleti és szövettani adatok a sympatektomia kérdéséhez*.

Milleker Rezső, egyet. ny. r. tanár, szül. Versec, 1887 ápr. 10. Középiskoláit Versecen, az egyetemet Bpsten, Párisban és Göttingában végezte. 1910. bölcsészeti doktori oklevelet nyert. Izland belsejébe lovasespedíciót vezetett, majd 1912—13. Kiszáziában vulkánikus kutatásokat végzett. 1912. a bpesti egyetem földrajzi intézetének tanársegéde lett. 1914. ny. rk. tanárrá nevezték ki és áthelyezték a debreceni egyetemre. 1917 óta, mint ny. r. tanár működik. Számos földrajzi vonatkozású cikket írt, amelyek különböző tudományos folyóiratokban jelentek meg. 1926 óta a *Debreceni Szemle* szerkesztője. A *Magyar Földrajzi Társaság* alelnöke és a társaság hivatalos lapjának szerkesztője.

Milotay István, lapszerkesztő, szül. Nyírbátor, 1883 máj. 3. Középiskoláinak elvégzése után a debreceni jogakadémián tanult és vezére volt a *Keresztmozgalom*-nak. Miután Kolozsvárott a jogi doktorátust megszerzte, Szabolcs vmegye közigazgatásához került, majd ügyvédjelölt lett. Akkoriban kezdett írni a *Nyírvidek* hasábjain. Cikkeinek bátor hangja és elevensége feltűnt Rákosi Jenőnek, aki leszerződtette a *Budapesti Hírlaphoz* belső munkatársnak. Az önállóságra termelt, izzó temperamentumú M. azonban nem sokáig maradt a B. H. kötelékében. 1913. megalapította az *Új Nemzedék* c. politikai hetilapot, amely csakhamar az intranzigens

magyarság szócsöve lett. A forradalom alatt sem hagyott fel a közélet eseményeinek bátor kritikájával. Emiatt az akkori közszellemmel szembe is került és a tömeg szétrombolta az U. N. szerkesztőségét. A kommun kitérésekor menekülnie kellett, majd a forradalom után új erővel bontakozott ki publicisztikai tevékenysége. Az U. N. napilappá alakult és M. előbb felelős-, később pedig főszerkesztője lett a lapnak. Nemsokára azonban megvált az U. N. szerkesztésétől és megindította a *Magyarság* c. polit. napilapot, amelynek azóta is főszerkesztője. Lapjával együtt népszerűsége és tekintélye is növekedett. Megalkuvást nem tűrő, szigorúan magyar tónusával a Magyarság mindenkor éles kritikával kíséri a közélet jelenségeit és a kormányzati intézkedéseket. M. a magyar hírlapírói társadalom egyik legkiemelkedőbb tagja. Politikájának két főpillére a pusztuló magyar középosztály sorsának és a zsidóság előretörésének kérdése. Meggyőződéses legitimista. Hívei nemrég megalapították a *Magyarság Barátainak Szövetségét*, amely országosan szervezkedik. M. számos társadalmi, kulturális és nemzeti szervezet élén áll. A *Patria Magyar Írók és Hírlapírók Klubjának* elnöke.

Mirbach Antal (báró, dr. juris), földbírtokos, felsőházi tag, szül. Somberek, 1886 aug. 24. A pécsi és kolozsvári egyetemek jogi karán végzett tanulmányai után 1912. mint közigazgatási gyakornok Baranya megye szolgálatába lépett, ahol 1913. tb. aljegyzővé választották. 1914. a megyei szolgálatát elhagyva, szatmármegyei birtoka kezelését vette át, majd a román megszállás után somberek birtokára költözött. Baranya megye th. bizottságának tagjává, a *Baranyamegyei Gazdasági Egyesület* igazgatósági tagjává választották. A második nemzetgyűlésen pártönkívüli programmal a mohácsi kerület képviselője volt. A felsőházba Baranya megye küldöttjeként került Mándy Samu lemondása után.

Miskolczy Gusztáv, a póstatakarékpénztár h. vezérigazgatója, szül. Karaújfalun, 1878 okt. 16. Középiskoláit Budapesten végezte. 1903. államtudományi vizsgát tett. 1896. mint rapidíjas lépett a póstatakarékpénztár szolgálatába. Az intézet hitelműveleteinek lebonyolítása körül szerzett érdemeiért a II. o. polgári hadi érdemkereszttel jutalmazták meg. A háború alatt önzetlenül vezette az alkalmazottak beszerzési csoportját és a tanácsköztársaság idején bátran megszervezte a nemzeti érzésű tisztviselőket. A forradalmak után az elnöki osztály főnökévé, majd a takarékküzlési osztály központi főfelügyelőjévé, végül az intézet átszervezésekor az ellenőrzési csoport ügyv. igazgatójává nevezték ki. A póstatakarékpénztár csekk- és kliringforgalmának népszerűsítése körül is élénk tevékenységet fej-

tett ki és az ország nagyobb városaiban tartott propaganda-előadásokat. Elénk részt vett a pengőegységre való átszámítás gyors és zavartalan lebonyolításának munkálataiban is.

Mitterreiner Károly, pápai káplán, hitoktató, szül. Szentfűlöp, 1897 márc. 25. Középiskoláit és teológiai tanulmányait Kalocsán végezte. Pappá szentelése után Bácsalmáson, Nagybaracsán, majd 1922 óta Baján, mint káplán működik. Számos hitbuzgalmi egyesület vezetője. Szakcikkei az egyházi folyóiratokban jelentek meg.

Mittl Ferenc, polg. isk. igazgató, szül. Lapincsújtelek, 1887 febr. 7. Középiskoláit és a tanárképzőt Bpsten végezte. Tanulmányainak befejezése után, mint tanár, Nagymihályon, majd Békéscsabán működött. A háború alatt harctéri szolgálatot teljesített és több kitüntetésben részesült. A leszerelés után, mint iskolaigazgató Elekre került. 1925. óta a csornai magy. kir. áll. polg. fiúiskola igazgatója. Az intézet felvirágztatásával hasznos szolgálatot tett a tanügynek. Kisebb cikkei különböző sajtóorgánumokban láttak napvilágot.

Möldy Béla, kúriai bíró, szül. Újhodospusztán, 1866 febr. 2. Középiskoláit Kalocsán, jogi tanulmányait Bpsten végezte. A szekszárdi tsvszéknél kezdte bírói pályáját. Kitűnő sikerrel szerezvén meg a bírói oklevelet, soronkívül, pályázat nélkül a dunaföldvári járásbíróshoz albíróvá nevezték ki. Később a pécsi járásbíróshoz, majd u. o. törvényszéki bíró lett, azután a pécsi ítéletábla tanácsjegyzője, elnöki titkára és bírója volt. 1918. kúriai bíróvá nevezték ki. Jelenleg a II. büntetőtanács bírója. A László Jenő, Korvin-Klein Ottó népbiztosok és Esküdt Lajos megvesztegetési bűnyüvének volt előadója. M. a magyar bírói kar kiválóan képzett, nagyműveltségű, puritán jellemű tagja.

Modra László, gyógyszerész, szül. Dunapataj, 1896 júl. 6. Középiskoláit és egyet. tanulmányait Bpsten végezte, majd Dunapatajra került, ahol résztvett községe minden hazafias és vallásos mozgalmában. Az összeomlás után megválasztották a levante egyesület elnökévé. 28 tagból álló levantezenekart szervezett. Munkájáért az Orsz. Testnevelési Tanácstól kitüntetésben részesült.

Moesz Gusztáv (késmárki), múzeumi igazgató, szül. Körmöcbánya, 1873 okt. 21. Középiskoláit Selmecbányán és szülővárosában, az egyetemet Bpsten végezte, ahol középisk. tanári oklevelet nyert. A kolozsvári Ferencz József-egyetem természettud. karának doktora. Tanulmányainak befejezése után a bpesti egyetemen az ásvány- és közettan tanársegéde volt, majd mint tanár a brassói áll. főreáliskolában működött. 1906. a Nemzeti Múzeum kötelékébe lépett, ahol 1911. igazgatóorré nevezték ki. 1919. oszt.igazgató

lett. 1929 óta a növénytár igazgatója. Kezdetben kristálytani, majd növénytani tanulmányokkal foglalkozott. Számos új adattal gazdagította a tudományt. A *Természettud. Társulat* vál. tagja és a botanikai szakosztálynak több éven át elnöke, most alelnöke. Tudományos cikkei, melyek nagyobbára a mykológia körébe tartoznak, a bel- és külföldi szaklapokban jelentek meg. A *Botanikai Közlemények* és az *Uránia* c. tud. folyóirat volt szerkesztője. Két gombagénusz, a *Moestia* és a *Moestiella* viseli nevét.

Mogyoróssy Gyula, hangszergyáros, szül. Békésgyulán, 1875 febr. 15. Iskoláit Gyulán végezte, majd Bpstre jött és Nemessányi Sámuel tanítványa lett. 1903. alapította gyárát. A londoni, bécsi, pécsi és a milleniumi kiállításokon aranyéremmel tüntették ki. Elénk részt vett az ipartestület és a szakegyesület életében és különösen a tanoncoktatás terén munkálkodott eredményesen. 20 éven át szerkesztette a *Hangszerkészítők Szaklapját*, a *Hangszerkészítők Orsz. Egyesületének* elnöke, a *Hangszerkészítők Ipartestületének* előjár. tagja, továbbá az aranykorszorú mesterverseny zsürijének és a VIII. ker. adófelszámolási bizottság volt alelnöke.

Mokcsay Zoltán, főispán, szül. Mokcsa, 1872. A máramaroszigeti jogakadémián végezte tanulmányait. Pályafutását, mint megyei tisztviselő kezdte meg. Előbb szolgabíró, majd később pedig Huszt főszolgabírája lett. A cseh megszállás után Kunszentmiklóson telepedett le, ahol képviselővé választották. A Károlyi-kormány alatt Bereg, Ugocsa és Máramaros vármegyék magyarságát szervezte meg az új irányzat ellen. A második nemzetgyűlésbe egypárti programmal választották meg Kunszentmiklóson. Hódmezővásárhely tj. város főispánjává nevezték ki.

Moldován Béla, festőművész, tanár, szül. Munkács, 1885 ápr. 20. Középiskoláit Munkácsan, a *Képzőművészeti Főiskolát* Bpsten végezte, ahol Hegedűs László, Székely Bertalan és Szinyei Merse Pál voltak a mesterei. Nagybányán Ferenczy Károly vezetése alatt és külföldön, Olaszországban és Belgiumban végzett festészeti tanulmányokat. Végigküzdötte a világháborút, súlyosan megsebesült és hősiességéért a Signum Laudist, a II. o. vitézségi érmet és a vöröskereszt díszjelvényt kapta meg. 20 év óta — főleg kompozícióival és arcképeivel — állandó kiállítója a *Műcsarnoknak*, a *Nemzeti Szalonnak* és résztvett reprezentatív külföldi kiállításokon. Tagja a *Szövetség* művészegyesületnek és a *Magyar Képzőművészek Egyesületének*. Utóbbinak volt főtítkára és választm. tagja. Az *Orsz. Magyar Képzőművészeti Társulat* választm. tagja. Tulajdonosa két kitüntető elismerésnek és a Tolnai S. díjának. Sikerral vett részt iparművészeti pályázatokon, több díjat nyert és e téren is a legismertebb és a legismertebb tehetségek közé tar-

tozik. Mint grafikus éveken át illusztrálta a Franklin T. kiadásában megjelenő folyóiratokat és könyveket. Belső munkatársa volt a „Társaság”-nak és riportrajzolója több napilapnak. A szívi *Iparrajziskolának* 20 év óta tanára, a grafikai osztálynak vezetője és legutóbb az isk. helyettes igazgatója lett.

Moldvai Krajna János, festőművész, szül. Bpest, 1875 aug. 29. Középiskoláit és a Mintarajziskolát a fővárosban végezte, majd a párisi Julien Akadémia hallgatója lett. Hazatérése után a Múcsarnokban kiállított *Falu rossza* c. kompozíciójával nagy feltűnést keltett. Ezt a képét a Képzőművészeti Múzeum vásárolta meg. Jelentős alkotásai: *Mulatás vége, Reggel a kerepesi erdőben, A hegytetőn, Szép Ilonka, Az örök mrd és a Csárdá romjai, A bor.* Tájképfestő, lírai egyéniséggel, mély, sötét színekkel festett drámai hangulatok jellemzik. Mint gitárművész, zeneszerző és előadóművész országosan ismert.

Molnár Ákos, író, szül. 1893. A Nyugat köré csoportosuló írógárda értékes tagja. Novelláiban főleg a pubertás szexuális küzdelmeivel foglalkozik. Önálló munkája: *Gyerekek lenni* c. kötet, amelyben novelláinak legsikerültebb termékeit adja közre.

Molnár Antal, zenetanár, szül. Budapesten. 1890. Középiskolái elvégzése után a Zene-művészeti Főiskola növendéke volt. 1910—1913. a Waldbauer—Kerpely-vonósnégyes tagja. 1913—1919. a Fővárosi Zenetanfolyam, 1919 óta pedig a Zeneművészeti Főiskola tanára. M. a hazai zeneirodalmat egész sereg zeneesztétikai, történeti és pedagógiai munkával gazdagította. Nagy sikert aratott azonkívül énekhangra és zenekarra komponált műveivel is. Egyik legértékesebb harcosa a modern magyar zenének. Munkáiban a zene általános emberi vonatkozásaival és szociológiai összefüggésével foglalkozik. Főbb munkái: *Solfégygyakorlókönyv. A hangviszonyok népszerű ismertetése. A zenetörténet szelleme. Beethoven. Az európai zene története 1750-ig. Bach és Händel zenéjének lelki alapjai. A zenetörténet szociológiája. Wagner-breviárium. Az új zene. Új magyar zene*, stb. méltó feltűnést keltettek és nevét általánosan ismertté tették.

Molnár Béla, orvos, egyet. m.-tanár, szül. Késmárk, 1884 márc. 6. Középiskoláinak befejezése után a bpesti tud. egyetemen orvosdoktori oklevelet nyert. Klinikai kiképzését a Korányi-klinikán nyerte, majd állami ösztöndíjjal hosszabb külföldi tanulmányutat tett. 1918. az emésztőszervek és az anyagcsere betegségei tárgykörből a bpesti egyetem m.-tanárává képesítette. Az Apponyi-Poliklinika belgyógyász-főorvosa. Értékes és széleskörű szakirodalmi tevékenységet fejt ki. Tudományos munkái a hazai és külföldi lapokban jelentek meg. Művei közül: *Védekezés a nemi betegségek ellen. A gyomornedv-elválasztás phis. és path. mechanizmusáról. A hyperaciditás konghasóanyagcserezavar pályadíjat nyer-*

tek. Könyvalakban jelent meg: *A gyomor és a bél betegségei.*

Molnár Elemér, főszolgabíró, szül. Vid, 1887 febr. 9. Középiskoláit Pápán, egyet. tanulmányait Bpsten és Kolozsvárott végezte. Pályáját Csornán kezdte, mint közigazgatási gyakornok, ahonnan Kapuvárra került. 1912. Kismartonban lett szolgabíró. 1917. Csornán tb. főszolgabíróvá választották, majd 1923. főszolgabíró lett. A II. o. polg. érem tulajdonosa. A *Stefánia Mentőegyesület*, a *Polgári Lövészegylet* elnöke és számos társadalmi és kultúregyesület tagja.

Molnár Ferenc, író, szül. Bpest, 1878. Középiskoláit Bpsten végezte, majd a genfi egyetemen jogi tanulmányokat folytatott. Tanulmányainak befejezése után a hírlapírói pályára lépett. Kiss József ismerte fel először M. tehetségét és helyet adott a *Hét* hasábjain azoknak a szellemes cikkeknek és dialógusoknak, amelyekkel a fiatal író először jelentkezett. M. vezette be a magyar zsurnalisztikába, mint új műfajt, a krokit és csakhamar nagy népszerűsége lett szert. Később a *Pesti Hírlapban Vasárnapi krónika* c. állandó rovatot nyitott, amelyben a kispolgári élet ezernyi apró fonákágával éppen úgy foglalkozott, mint a mindennap eseményeivel. Amikor 1902. első színdarabja, a *Doktor úr*, megjelent, M. már ismert író volt. Egészséges humora, ötletessége, alakjainak és helyzeteinek eredetisége, úgyszintén egyszerű színpadi érzéke nem tévesztette el hatását. M. elismert színpadi író lett. Rövidesen megírta második darabját, a *Liliom*-ot, amely a modern magyar színműirodalom klasszikus alkotásai közé sorolható. Időközben megjelent M. első regénye. A *Pál-utcai fiúk*. Ez a regény egészen új vonásai-ban mutatta be az addig csupán fölényes, helyel-közzel bántó szarkazmusáról ismert író. Ebben a munkájában szinte minden emberi melegségét és emberszeretetét kiöntötte. Akik később munkásságának bírálatakor szemére vetik azt, hogy alakjai és témái iránt nem érez szimpátiát, hanem írásaiban és életében mindent csak a cinizmus hidegségével érint, megfélelkeznek erről az egy munkájáról, amely monumentálisan emberi alkotás. Annyi tény, hogy M. későbbi műveiben eltért attól a hangtól és miliőtől is, amelyet két legnagyobb művében, a *Liliomban* és a *Pál-utcai fiúkban* inaugurált. Fölényes, embereket és dolgokat messziről néző tekintetét még csak egyszer homályosították el a könnyek, és pedig akkor, amikor *Egy haditudósító naplójából* c. művében háborús élményeiről számolt be. Ettől kezdve M. sikerei a *l'art pour l'art* életművész sikerei. Szinte boszorkányos ügyességével, bámulatós emberismeretével és a tehetségét jogosan megillető szerencsésével biztos iramban haladt a világsiker felé. Egymást követő vígjátékai egymást múlták felül a sikerben. Az *ördög*, *A testőr*, *A hattúy*,

A farkas, Farsang, Az úri divat és a Fehér felhő mind egy csapásra hódították meg a közönséget és sokszor még a magyar előadást megelőzően kerültek külföldre. A háború óta M. többnyire külföldön tartózkodik. Talán ennek tudható be az, hogy újabb darabjaiban állandóan új témákat keres és új hatásokra törekszik. Ma már inkább érdeklődik az emberi lélek mélységei, sőt filozófiai kérdések is inkább ihletik meg, mint régen. Régi nagy biztonságához képest ez aligha jelent visszaesést, sőt M. még ma a világsiker tetőpontján is, állandó ígérlet. A legutóbbi években kerültek színre *Egi és földi szerelem, Vörös malom, Üvegcipő, Riviéra, Játék a kastélyban, Olympia* és *Egy, kettő, három* c. művei. Közben több egyfelvonásosát is adták. Prózai művei közül az *Ehes város, Andor, Egy gazdátlan csónak története* és a *Rabok* a legkiválóbbak, bár meseterien megírt munka a többi is, éppen úgy, mint novellás kötetei: a *Muzsika, Kis háromkönyv, Báró Macius* és *Az óriás*. Humoros apróságai és rajzai: *Józsi, Gyerekek, Hétágú síp, Pesti erkölcsök, Kettlen beszélnek*, kábító szellemességének legközvetlenebb megnyilatkozásai. Színdarabjai megjelentek könyvalakban is és valamennyit minden művelt nyelvre lefordították.

Molnár Géza, zenekritikus és író, szül. Bpest, 1872 szept. 7. A bpesti egyetemen szerzett államtudományi doktorátust, majd a lipcei egyetemen hallgatott zenetudományi előadásokat. 1900. az Orsz. Zeneakadémián a magyar zene elméletének, a zenetörténelemnek és a zeneesztétikának tanára lett. 1919 óta a *Pester Lloyd* zenekritikusa. Főbb művei: *A magyar zene elmélete, Egyetemes zenetörténet, A faji zene elmélete, Magyar táncok a XVI. századból, Bevezető a zenetudományba, A magyar hangszer, A diszsonanciák határa*.

Molnár György, államr. detektívfelelős, szül. Magyarorszék (Baranya m), 1882 júl. 29. Tanulmányait Bpsten végezte. 1907. lépett a rendőrség kötelékébe. Közel két évtizeden keresztül a főkapitányság bünyügyi osztályán működött, ahol főként a betörési és kasszafúrás bünyügek kinyomozásával szerzett érdemeket. 1925 óta a VIII. ker. kapitányság detektívcsoportjának vezetője.

Molnár Gyula, póstatraktár igazg., szül. Pinchely, 1887 jan. 27. Középiskoláinak végzetével a bpesti egyetemen államtudományi oklevelet nyert. 1908. a postatakarék-pénztár szolgálatába lépett. 1920. az elnöki osztály főnöke, majd 1922. az Orsz. Lakásépítési Kormánybiztosság szakreferense lett. 1923. visszakértült a postatakarék-pénztárhoz, ahol 1925. igazgatóvá léptették elő. Értékes szolgálatainak elismerésül a II. o. polg. hadierdemkereszttel tüntették ki.

Molnár Jenő, író, szül. Szabadka, 1880 márc. 20. Középiskoláinak elvégzése után a

bpesti egyetemen az államtudományok doktorává avatták. Mint újságíró Szegeden kezdte pályafutását és 1904. Bpstre került. 1909. a *Borsszem Jankó* szerkesztője lett. Egyidőben főszerkesztője volt a *Nap* c. lapnak. Szépirodalmi közleményei különböző lapokban jelentek meg. Egy háromfelvonásos színművét 1914. Kasselben, több egyfelvonásos darabját budapesti színházakban mutatták be. Nevezetesebb munkái: *Szerelmes éjszakák, A kaszánya nőtái, Mucsra fronton, Egy kis bolt története, Peldának okáért, Amiről ketten tudnak, Ima 1916-ban A 133 nappal rémuralom, Ilyenek vagyunk*. Novellái és humoreszkjei külföldi napilapokban és folyóiratokban is megjelentek. Több színművet fordított magyar nyelvre. A szegedi *Dugonics-Társaság* rendes tagja, a Magyar Szövegírók és Zeneszerzők Szövetkezetének igazgatója.

Molnár József, városi tanácsnok, szül. Bpest, 1873 nov. 18. Középiskoláit Pécsen, a jegyzői tanfolyamot Kaposvárott végezte. Eleinte vidéki városokban működött. 1921 óta Kispeszt város szolgálatában áll. 1922. tanácsnökká minősítették. A háború alatt értékes szolgálatokat teljesített a hadiségelyezés terén.

Molnár József, gépészmérnök, vasútigazgató, szül. Sopron, 1873 nov. 13. Mérnöki oklevelét Bécsben szerezte. 1897. lépett a Déli-vasút kötelékébe. Előbb a bpesti üzletigazgatóságnál, majd a székesfehérvári és nagykanizsai fűtőháznál teljesített szolgálatot. 1903. már fűtőházfőnök volt Barcon, ahonnan 1910. Székesfehérvárra helyezték. 1919. az igazgatóság gépészeti osztályának főnök-helyettesévé, majd 1921. az anyag- és leltárbeszerzési osztály főnökévé nevezték ki. 1927. a pénzügyi oszt. vezetését vette át. A háború alatt a katonai szállítmányok továbbítása körül szerzett érdemeiért a király a koronás arany érdemkereszttel tüntette ki. 1927. a hazai vasútügy terén kifejtett munkásságának elismerésül kormányfőtanácsosi címet kapott.

Molnár József, színművész, szül. Budapest, 1889 júl. 31. Középiskolái elvégzése után a Rákosi-féle színiiskolában végezte színtanulmányait. 1908—09. a *Magyar* és a *Király Színház* ösztöndíjas tagja volt, majd rövid ideig a szatmári színházban működött. A háború alatt harctéri szolgálatot teljesített és orosz hadifogságba került. Az összeomlás után a fogságból hazatérve az *Apolló-kabaré*, a *Renaissance Színház* és a *Művészszínpad* tagja volt. Jelenleg a *Bethlen-téri Színház* tagja. Jellemző szerepkörében jelentős sikereket aratott.

Molnár Kálmán, egyet. ny. r. tanár, szül. Nagyvárad, 1881. ápr. 7. Középiskoláit szülővárosában, az egyetemet Bpsten végezte, ahol jog- és államtudományi doktorátust nyert. 1904—1906. a berlini, heidelbergi,

majd a párisi egyetemen folytatta tanulmányait. 1907. az egri érseki jogakadémián a magy. közjog, politika és nemzetközi jog tanárává neveztek ki, majd 1911. *Kormányrendeletek* c. megjelent közjogi tanulmánya alapján a bpesti tud. egyet. jogi kara magántanárrá képesítette. A háború alatt mint százados teljesített szolgálatot és orosz fogságba került. 1924. hazatérve az Erzsébet-egyetem jog- és államtud. karának ny. r. tanára lett. 1929. a kar dékánjává választották. Heves vm. tb. főjegyzője, a *Jogakadémiai Tanárok Orsz. Egyesületének* elnöke, az egri *Gárdonyi Társaságnak* alelnöke és a *Szt. István Akadémiának* tagja. Önállóan megjelent munkái: *Esküdtszékünk, Kormányrendeletek* (M. Tud. Akad. monográfia díjjal jutalmazva), *Magyar Közjog* (3 kiadást ért el), *Nemzetiségi kérdés, Döntvényeink jogi természete*, stb. Számos cikke jelent meg szaklapokban, folyóiratokban, valamint a fővárosi és vidéki napilapokban.

Molnár László, szföv. plébános, szül. 1879 máj. 12. Középiskoláit Nagyszombatban végezte. 1901. Esztergomban teológiai tanulmányainak befejezése után pappá szentelték. Hitoktató lett Bpsten. 1906—1918. káplánként működött. 1914. gyermekek részére napközi-otthont létesített. 1921. megválasztották plébánosnak. Több egyházi egyesületnek elnöke és választmányi tagja. 1924 óta egyházközsége lapjának felelős főszerkesztője és kiadója. Több egyházi mű szerzője. Számos jótékonyági intézmény létesítője. A vöröskereszt hadiérdemkeresztjének és a vöröskereszt ezüstéremnek tulajdonosa.

Molnár Mihály, zeneszerző, szül. Zala-tárnok, 1892 aug. 8. Középiskoláit Zalaegerszegen, műgyet. tanulmányait Bpsten végezte. Mint tart. főhadnagy résztvett a háborúban és a Signum Laudist, az I. oszt. vitézségi érmet, a Károly-csapatkeresztet és a török félérdemkeresztet kapta meg. Mint hegedűművész Bpsten és külföldön számos hangversenyt adott. Zenekari kompozícióin kívül műdalai országos híresek. Nevezetesebb dalai: *Négy fekete ló. A térkép. Vén gitáros. Az óra. A ballerina.*

Molnár Oszkár, közgazdász, író, biztosító intézeti igazgató, szül. Zombor, 1881 jún. 10. Kereskedelmi tanulmányainak elvégzése után az Első Magyar Általános Biztosító Társaság szolgálatába lépett. A háborút mint szkv. szdos küzdötte végig. Több-ször megsebesült. Megkapta a Signum Laudist, a Károly-csapatkeresztet és a sebesülési érmet. A forradalmak után igazgatósága a budapesti központba osztotta be és igazgatóvá nevezte ki. A szakirodalomban élénk tevékenységet fejt ki. Több cikket és értekezést írt különböző szaklapokba. Önálló szakművei: *A magyar biztosítási üzlet adminisztrációjának reorganizálása. A biztosítási*

üzlet adminisztrációja az 1927. X. t.-c. szempontjából c. szakkönyv.

Molnár Péter, r.-t. igazg., szül. Rákoscsaba, 1890 márc. 27. Középiskoláit Budapesten végezte, majd a bécsi tüzerhadapródiskola növendéke lett. 17 éves korában, mint a monarchia legfiatalabb tiszthelyettese vonult be boszniai ezredéhez. Az 1908. évi boszniai mozgósításkor határvonaltörő volt. 1911-ben a hadbiztonsághoz osztották be. Résztvett a háborúban és súlyos sebesülése következtében szolgálatképtelen lett. 1918-ban nyugdíjazták. Ekkor az *Anglo-Austrian-Bank* szolgálatába lépett, majd a Magyar Általános Ingatlanbanknál működött. Ellenforradalmi tevékenysége miatt halálra ítélték, de sikerült megszöknie. Mint a *Magyar Általános Ingatlanbank* cégvezetőjét a *Budapest Székesfővárosi Községi Tokarékpenztárhoz* hívták meg igazgatónak, ahol egyéniségének és képességeinek megfelelő eredményes működést fejt ki.

Molnár Sándor, ref. lelkész, szül. Kunszentmiklós, 1872 aug. 13. Középiskoláit Kiskunhalason, teológiai tanulmányait Bpsten végezte. Pappá szenteltetése után egyideig Gyöngyösön működött és 1914 óta Paks vezető lelkésze. Az egyházközség fejlesztése, az iskoláknak, templomoknak restaurálása fűződik nevéhez. Az egyházmegye tanácsbírája, a vármegyei törv.-hat. bizottságnak, a polg. isk. gondnokságnak tagja.

Molnár Samu, vezérigazgató, szül. Boldvalenka, 1879 ápr. 8. Tanulmányait a kir. József műgyetemen végezte. Mérnöki oklevelének megszerzése után a Bpesti Malomépítészeti és Gépgyár r.-t. mérnöke, majd főmérnöke lett. 1905. a Magyar Keresk. r.-t. géposztályába került. Itt tervezte, organizálta és építette a magyar királyi sőjvédék feldolgozó üzemét. Kiváló munkássága elismerésül 1925 az *Angol-Magyar Bank M.-t* bízta meg a géposztálya vezetésével. 1927. az akkor megalakult *Nemzetközi Gépkereskedelmi r.-t.* vezérigazgatójává választották. Erdemeiért a kormányzó kormányfőtanácsossá nevezte ki. Számos iparvállalat igazgatóságában foglal helyet.

Molnár Viktor, volt orszgyűl. képviselő, szül. Budapest, 1884 máj. 9. A bpesti egyetem jogi karán végezte tanulmányait, ahol 1905. jogi és államtudományi doktorrá avatták. 1905—1906. Temes megye szolgálatában mint aljegyző működött, 1906. a kereskedelemügyi minisztériumba neveztek ki segéd-fogalmazói rangban, 1908. a kereskedelemügyi minisztérium müncheni szakudósítója volt, majd 1910. visszatért Magyarországra, és az olaszliszkai kerület képviselője lett nemzeti munkapárti programmal.

Moly Tamás, író, szül. Budapest, 1875 jan. 27. Számos külföldi regényt és színdarabot ültetett át magyar nyelvre. Lengyel Meny-

A farkas, Farsang, Az úri divat és a Fehér felhő mind egy csapásra hódították meg a közönséget és sokszor még a magyar előadást megelőzően kerültek külföldre. A háború óta M. többnyire külföldön tartózkodik. Talán ennek tudható be az, hogy újabb darabjaiban állandóan új témákat keres és új hatásokra törekszik. Ma már inkább érdeklődik az emberi lélek mélységei, sőt filozófiai kérdések is inkább ihletik meg, mint régen. Régi nagy biztonságához képest ez aligha jelent visszaesést, sőt M. még ma a világsiker tetőpontján is, állandó ígéret. A legutóbbi éveken kerültek színre *Égi és földi szerelem, Vörös malom, Úvegcipő, Riviéra, Játék a kastélyban, Olympia* és *Egy, kettő, három* c. művei. Közben több egyfelvonásosát is adták. Prózai művei közül az *Éhes város, Andor, Egy gazdátlan csónak története* és a *Rabok* a legkiválóbbak, bár meszterien megírt munka a többi is, éppen úgy, mint novellás kötetei: a *Muzsika, Kis hármaskönyv, Báró Macius* és *Az óriás*. Humoros apróságai és rajzai: *Jócsi, Gyerekek, Hétágú sip, Pesti erkölcsök, Kettő beszélnek*, kábitó szellemességének legközvetlenebb megnyilvánulásai. Színdarabjai megjelentek könyv alakban is és valamennyit minden művelt nyelvre lefordították.

Molnár Géza, zenekritikus és író, szül. Bpest, 1872 szept. 7. A bpesti egyetemen szerzett államtudományi doktorátust, majd a lipcei egyetemen hallgatott zene tudományi előadásokat. 1900. az Orsz. Zeneakadémián a magyar zene elméletének, a zenetörténelemnek és a zeneesztétikának tanára lett. 1919 óta a *Pester Lloyd* zenekritikusa. Főbb művei: *A magyar zene elmélete, Egyetemes zenetörténet, A faji zene elmélete, Magyar táncok a XVI. századból, Bevezető a zene tudományba, A magyar hangszer, A diszsonanciák határa*.

Molnár György, államr. detektívfelelős, szül. Magyarország (Baranya m), 1882 júl. 29. Tanulmányait Bpsten végezte. 1907. lépett a rendőrség kötelékébe. Közel két évtizeden keresztül a főkapitányság bünyügyi osztályán működött, ahol főként a betörési és kasszaírási bűnügyek kinyomozásával szerzett érdemeket. 1925 óta a VIII. ker. kapitányság detektívsoportjának vezetője.

Molnár Gvula, póstataktár igazg., szül. Pincehely, 1887 jan. 27. Középiskoláinak végzetével a bpesti egyetemen államtudományi oklevelet nyert. 1908. a postatakarékpénztár szolgálatába lépett. 1920. az elnöki osztály főnöke, majd 1922. az Orsz. Lakásépítési Kormánybiztosság szakreferense lett. 1923. visszakerült a postatakarékpénztárhoz, ahol 1925. igazgatóvá léptették elő. Értékes szolgálatainak elismerésül a II. o. polg. hadiérdemkeresztel tüntették ki.

Molnár Jenő, író, szül. Szabadka, 1880 márc. 20. Középiskoláinak elvégzése után a

bpesti egyetemen az államtudományok doktorává avatták. Mint újságíró Szegeden kezdte pályafutását és 1904. Bpstre került. 1909. a *Borsszem Jankó* szerkesztője lett. Egyidőben főszerkesztője volt a *Nap* c. lapnak. Szépirodalmi közleményei különböző lapokban jelentek meg. Egy háromfelvonásos színművét 1914. Kasselben, több egyfelvonásos darabját budapesti színházakban mutatták be. Nevezetesebb munkái: *Szerelmes éjszakák, A kaszárnya nótái, Mucsra a fronton, Egy kis bolt története, Példának okáért, Amiről ketten tudnak, Ima* 1916-ban *A 133 napos rémuralom, Ilyenek vagyunk*. Novellái és humoreszkjei külföldi napilapokban és folyóiratokban is megjelennek. Több színművet fordított magyar nyelvre. A szegedi *Dugonics-Társaság* rendes tagja, a Magyar Szövegírók és Zeneszerzők Szövetkezetének igazgatója.

Molnár József, városi tanácsnok, szül. Bpest, 1873 nov. 18. Középiskoláit Pécsen, a jegyzői tanfolyamot Kaposvárott végezte. Eleinte vidéki városokban működött. 1921 óta Kispeszt város szolgálatában áll. 1922. tanácsnokká minősítették. A háború alatt értékes szolgálatokat teljesített a hadisegélyezés terén.

Molnár József, gépészmérnök, vasútigazgató, szül. Sopron, 1873 nov. 13. Mérnöki oklevelét Bécsben szerezte. 1897. lépett a Déli vasút kötelékébe. Előbb a bpesti üzletigazgatóságnál, majd a székesfehérvári és nagykanizsai fűtőháznál teljesített szolgálatot. 1903. már fűtőházfőnök volt Barcsan, ahonnan 1910. Székesfehérvárra helyezték. 1919. az igazgatóság gépészeti osztályának főnök-helyettesévé, majd 1921. az anyag- és leltárbeszerzési osztály főnökévé nevezték ki. 1927. a pénzügyi oszt. vezetését vette át. A háború alatt a katonai szállítmányok továbbítása körül szerzett érdemeiért a király a koronás arany érdemkeresztel tüntette ki. 1927. a hazai vasútygy terén kifejtett munkásságának elismerésül kormányfőtanácsosi címet kapott.

Molnár József, színművész, szül. Budapest, 1889 júl. 31. Középiskolái elvégzése után a Rákosi-féle színiiskolában végezte színtanulmányait. 1908—09. a *Magyar* és a *Király Színház* ösztöndíjas tagja volt, majd rövid ideig a szatmári színházban működött. A háború alatt harctéri szolgálatot teljesített és orosz hadifogságba került. Az összeomlás után a fogságból hazatérve az *Apolló-kabará*, a *Renaissance Színház* és a *Művészszínpad* tagja volt. Jelenleg a *Bethlen-téri Színház* tagja. Jellemzősínészi szerepkörében jelentős sikereket aratott.

Molnár Kálmán, egyet. ny. r. tanár, szül. Nagyvárad, 1881. ápr. 7. Középiskoláit szülővárosában, az egyetemet Bpsten végezte, ahol jog- és államtudományi doktorátust nyert. 1904—1906. a berlini, heidelbergi,

majd a párisi egyetemen folytatta tanulmányait. 1907. az egri érseki jogakademián a magy. közjog, politika és nemzetközi jog tanárává nevezték ki, majd 1911. *Kormányrendeletek* c. megjelent közjogi tanulmánya alapján a bpesti tud. egyet. jogi kara magántanárrá képesítette. A háború alatt mint százados teljesített szolgálatot és orosz fogságba került. 1924. hazatérve az Erzsébet-egyetem jog- és államtud. karának ny. r. tanára lett. 1929. a kar dékánjává választották. Heves vm. tb. főjegyzője, a *Jogakadémiai Tanárok Orsz. Egyesületének* elnöke, az egri *Gárdonyi Társaságnak* alelnöke és a *Szt. István Akadémiának* tagja. Önállóan megjelent munkái: *Esküdtészkünk, Kormányrendeletek* (M. Tud. Akad. monográfia díjjal jutalmazva), *Magyar Közjog* (3 kiadást ért el), *Nemzetiségi kérdés, Döntvényeink jogi természete*, stb. Számos cikke jelent meg szaklapokban, folyóiratokban, valamint a fővárosi és vidéki napilapokban.

Molnár László, szföv. plébános, szül. 1879 máj. 12. Középiskoláit Nagyszombatban végezte. 1901. Esztergomban teológiai tanulmányainak befejezése után pappá szentelték. Hitoktató lett Bpsten. 1906—1918. káplánként működött. 1914. gyermekek részére napközi-otthont létesített. 1921. megválasztották plébánosnak. Több egyházi egyesületnek elnöke és választmányi tagja. 1924 óta egyházközsege lapjának felelős főszerkesztője és kiadója. Több egyházi mű szerzője. Számos jótékonyági intézmény létesítője. A vöröskereszt hadiérdemkeresztjének és a vöröskereszt ezüstéremnek tulajdonosa.

Molnár Mihály, zeneszerző, szül. Zala-tárnok, 1892 aug. 8. Középiskoláit Zalaegerszegen, műegyet. tanulmányait Bpsten végezte. Mint tart. főhadnagy résztvett a háborúban és a Signum Laudist, az I. oszt. vitézségi érmet, a Károly-csapatkeresztet és a török félérdemélt kapta meg. Mint hegedűművész Bpsten és külföldön számos hangversenyt adott. Zenekari kompozícióin kívül műdalai országos hírűek. Nevezetesebb dalai: *Négy fekete ló. A térkép. Vén gitáros. Az óra. A ballerina.*

Molnár Oszkár, közgazdász, író, biztosító intézeti igazgató, szül. Zombor, 1881 jún. 10. Kereskedelmi tanulmányainak elvégzése után az Első Magyar Általános Biztosító Társaság szolgálatába lépett. A háborút mint szkv. szdos küzdötte végig. Több-ször megsebesült. Megkapta a Signum Laudist, a Károly-csapatkeresztet és a sebesülési érmet. A forradalmak után igazgatósága a budapesti központba osztotta be és igazgatóvá nevezte ki. A szakirodalomban élénk tevékenységet fejt ki. Több cikket és értekezést írt különböző szaklapokba. Önálló szakművei: *A magyar biztosítási üzlet adminisztrációjának reorganizálása. A biztosítási*

tási üzlet adminisztrációja az 1927. X. t.-c. szempontjából c. szakkönyv.

Molnár Péter, r.-t. igazg., szül. Rákoscsaba, 1890 márc. 27. Középiskoláit Budapesten végezte, majd a bécsi tüzérhadapródiskola növendéke lett. 17 éves korában, mint a monarchia legfiatalabb tiszthelyettese vonult be boszniai ezredéhez. Az 1908. évi boszniai mozgósításkor határvonaltanparancsnok volt. 1911-ben a hadbiztossághoz osztották be. Résztvett a háborúban és súlyos sebesülése következtében szolgálatképtelen lett. 1918-ban nyugdíjazták. Ekkor az *Anglo-Austrian-Bank* szolgálatába lépett, majd a Magyar Általános Ingatlanbanknál működött. Ellenforradalmi tevékenysége miatt halálra ítélték, de sikerült megszöknie. Mint a *Magyar Általános Ingatlanbank* cégvezetőjét a *Budapest Székesfővárosi Községi Takarékpénztárhoz* hívták meg igazgatónak, ahol egyéniségének és képességének megfelelő eredményes működést fejt ki.

Molnár Sándor, ref. lelkész, szül. Kunszentmiklós, 1872 aug. 13. Középiskoláit Kiskunhalason, teológiai tanulmányait Bpsten végezte. Pappá szenteltetése után egyideig Gyöngön működött és 1914 óta Paks vezető lelkésze. Az egyházközsege fejlesztése, az iskoláknak, templomoknak restaurálása fűződik nevéhez. Az egyházmegye tanácsbírája, a vármegyei törv.-hat. bizottságnak, a polg. isk. gondnokságnak tagja.

Molnár Samu, vezérigazgató, szül. Boldvalenka, 1879 ápr. 8. Tanulmányait a kir. József műegyetemen végezte. Mérnöki oklevelének megszerzése után a Bpesti Malomépítészeti és Gépgyár r.-t. mérnöke, majd főmérnöke lett. 1905. a Magyar Keresk. r.-t. géposztályába került. Itt tervezte, szervezte és építette a magyar királyi sójövődék feldolgozó üzemeit. Kiváló munkássága elismerésül 1925 az *Angol-Magyar Bank* M.-t. bízta meg a géposztálya vezetésével. 1927. az akkor megalakult *Nemzetközi Gépkereskedelmi r.-t.* vezérigazgatójává választották. Erdemeiért a kormányzó kormányfőtanácsossá nevezte ki. Számos iparvállalat igazgatóságában foglal helyet.

Molnár Viktor, volt orszgyül. képviselő, szül. Budapest, 1884 máj. 9. A bpesti egyetem jogi karán végezte tanulmányait, ahol 1905. jogi és államtudományi doktorrá avatták. 1905—1906. Temes megye szolgálatában mint aljegyző működött, 1906. a kereskedelemügyi minisztériumba nevezték ki segéd-fogalmazói rangban, 1908. a kereskedelemügyi minisztérium müncheni szaktudósítója volt, majd 1910. visszatért Magyarországra, és az olaszliszkai kerület képviselője lett nemzeti munkapárti programmal.

Moly Tamás, író, szül. Budapest, 1875 jan. 27. Számos külföldi regényt és színdarabot ültetett át magyar nyelvre. Lengyel Meny-

hért *Tájfün* és A táncosnő c. darabját fordította németre. *Susanne* című regényével indult. Évekig újságíróskodott, sok novellát és kritikát írt. A Thália színházi társaság egyik vezetője volt. Évekig élt Párisban és Berlinben. Belső munkatársa a *Pester Lloyd*-nak. A háború alatt tűzvonalszolgálatot teljesített. A Tolnai Világlapja munkatársa. Két filmjének: *Vörösbegy* és *Csak nővel ne!* nagy sikere volt. Kalandorregényei most jelennek meg németül Berlinben. Főbb művei: *Három novella*, *A jöttment*, *Az igazi élet*, *Box*, *Szegedi Emma*, *Színésznő*, *Kalandok és kalandorok*, *Vörösbegy kalandjai*, *A szenzáció*, *Alarcos játék*, *A mester*, *Az utolsó pillanatban*, *Kaleidoszkóp*, *A fekete függöny előtt*, *Csak nővel ne!*... *Bluff*, *Karnevál Velencében*.

Monda Sándor, városi tanácsnok, szül. Dunapataj, 1883 aug. 31. Középiskoláit Budapesten végezte, majd Pesterzsébet-Kispest város szolgálatába lépett. Végigküzdötte a háborút és a II. o. ezüst vitézségi érmet, a Károly-csapatkeresztet és a sebesülési érmet kapta meg. 1922 óta gazdasági és pénzügyi városi tanácsnok. A város társadalmi és sportéletének jelentékeny tagja. A H. O. N. Sz. társelnöke és a K. F. C. elnöke.

Monsberger Ferenc, plébános, szül. Toralfalu, 1884 dec. 3. Középiskoláit Sopronban és Esztergomban, teológiai tanulmányait Esztergomban végezte. Pappá szenteltetése után, mint káplán, különböző helyeken működött. 1913. Visegrád plébánosa lett. Jelenleg Nagymaros plébánosa. A templom művészi restaurálása, az egyházközség fejlesztése fűződik nevéhez. Számos társadalmi és egyházi egyesületnek, valamint Nógrád és Hont vármegyék t. v. bizottságának tagja.

Montbach Imre (báró), volt orszgy. képvis., szül. Budapest, 1873 április 12. Középiskolai tanulmányainak befejezése után a budapesti egyetem jogi karán tanult, ahol jogi és államtudományi doktorrá avatták. Ezután rövid ideig a belügyminisztériumban működött, majd Szepes megyébe főispáni titkárrá nevezték ki. 1905. a nagyiklói kerület választotta képviselőjévé szabadelvűpárti programmal. 1910. régi kerülete ismét képviselőjévé választotta, nemzeti munkapárti programmal.

Móra Ferenc, író, könyvtár- és múzeumigazgató, szül. Kiskunfélegyháza, 1879 júl. 19. Elemi- és középiskoláit Kiskunfélegyházán, az egyetemet Bpsten végezte, majd a tanári pályára lépett. Mint egyetemi hallgató az *Egyetemi Lapokat* szerkesztette és verseket írt a *Vasárnapi Ujságba* s az *Uj Időkbe*. 1901—1902. tanévben a felsőlövői középiskolák természetrajz-, földrajztanára volt és onnan Szegedre pályázott a főigazgatósághoz tollnoknak. Ezt az állást azonban nem kapta meg, mire felhagyott a pedagógiával és újságírói pályára lépett. 1902. a *Szegedi Napló* munkatársa lett és 1904 decemberé-

ben Szeged város tanácsa a Somogyi könyvtár és Városi Múzeum könyvtárosává választotta meg. 1905—1914. főmunkatársa Pósa Lajos gyermeklapjának, az *En Ujságomnak*. 1912—1920. főszerkesztője a *Szegedi Napló*-nak. 1917-től igazgatója a Somogyi-könyvtárnak és a Városi Múzeumnak. 1923-tól irodalmi főmunkatársa a *Világnak*, majd a *Magyar Hírlapnak*. M. a magyar népies irodalomnak Mikszáth Kálmán után legragyo- góbb tollú, legszínesebb szavú művelője. Magyaros zamatú egyéni humora, tiszta lírától átfűtött aranylók kedélye a legnagyobb magyar elbeszélők sorába emelte. Magyaránnyú értékes irodalmi munkásságán kívül rendkívül sokat dolgozott tudományos téren és nagyjelentőségűek az Alföldön végzett régészeti kutatásai. Ásatásainak eredményei az egész tudományos világ figyelmét a szeged-környéki őseletekre irányították. A magyar nyelvészet, néprajz, botanika és művelődés-történet terén is hervadhatatlan érdemeket szerzett munkásságával. 1927. frói jubileuma alkalmából negyvenöt magyar város hívta meg előadások tartására. Kiskunfélegyháza 1929. díszpolgárává választotta. Tagja a Dugonits-Társaságnak, a Petőfi-Társaságnak, a Gárdonyi-Társaságnak és a Pen-Clubnak. Legismertebb művei: *Ének a búzamezőkről*, *Sokféle*, *Beszélgetés a ferde toronnyal*, *Nádihegedű*, *Az aranyszörű bárány*, *Könnyes kényv* és *Véreim*. *Betűvirág* c. elemi iskolás olvasókönyvét az amerikai magyar iskolákban is használják.

Morbíter Dezső, székesfővárosi kertészeti főfelügyelő, szül. 1879 jún. 30. A reáliskolát és a Magy. Kir. Kertészeti Tanintézetet végezte. 1899. egyévi külföldi tanulmányút után a főváros szolgálatába lépett mint napidíjas kertész. 1904. I. o. kertész, 1917. kertészeti felügyelő lett. 1926. szkf. kertészeti felügyelő lett. 1926. szkf. kertészeti főfelügyelővé nevezték ki helyettes igazgatói címmel. Nevéhez fűződik a Gellért-hegy kertészeti rendezése és Buda összes tereinek kertesítése. A *Virágos Budapest*, *Virágos Magyarország* mozgalom megindítója.

Morbíter Jenő, r.-t. igazgató, szül. Budapest, 1877 nov. 15. Középiskolai tanulmányait Bpsten végezte, majd a *Pesti Magyar Kereskedelmi Bank* tisztviselője lett. 1920 óta a *Thék Endre Asztalosárugyár r.-t. igazgatója*.

Morelli Gusztáv, orvos, egyet. magántanár, szül. Budapesten, 1879 febr. 20. A fővárosban végezte középiskolai és egyetemi tanulmányait és 1902. szerezte doktori oklevelét. A háborúban 1914-től kezdve mint ezredorvos a harctéren vett részt és többször kitüntették. Megkapta a Ferenc József-rend lovagkeresztjét, a Signum Laudis-t a kardokkal, a vöröskereszt hadiékímtényes tiszti keresztjét, a Károly-csapatkeresztet és a jubileumi emlékérmét. Ezenkívül kitüntették a Cavaliere ufficiale di corona d'Italia-

val. 1912 óta stomatológiával foglalkozik. 1923. tudományos munkásságának elismerésül egyetemi magántanárrá habilitálták, 1928. pedig egészségügyi főtanácsossá nevezték ki. M. a szakirodalom terén is élénk munkásságot folytat. A *Fogorvosi Szemle* főszerkesztője. A *száj betegségei* címen orvosi könyvet írt. Különböző szaklapokban 65 orvosi értekezése jelent meg magyar, német, angol, olasz és francia nyelven. A Verband der Zahnärztlichen Vereine Österreichs és a Federazione Stomatologica Italiana tiszteletbeli tagja.

Móricz István (váradai és sepsiszentgyörgyi), nyug. tvszki bíró, ügyvéd, szül. Kolozsvárott, 1874 jan. 12. Középiszkolai és egyet. tanulmányait Kolozsvárott végezte, ahol 1895. mint törvényszéki joggyakornok közszolgálatba lépett. Rövidesen bíróvá nevezték ki és 1919. a bpesti törvényszéken, mint lakásügyész működött. 1922. nyugalomba vonult és ügyvédi irodát nyitott.

Móricz Péter (técsei), ny. I. o. főkonzul, volt m. kir. konzuli főbíróhelyettes, cs. és kir. kamarás, szül. Esztár, 1862 okt. 13. A bécsi cs. és kir. konzuli akadémián folytatta tanulmányait, majd 1885. letette a konzuli vizsgát. 1886—1919. a közös külügyi szolgálatban működött. 1916. I. oszt. főkonzullá nevezték ki. 1919. vonult nyugalomba. Hosszú ideig mint m. kir. konzuli főbíróhelyettes működött. 1920. a külügyminisztérium közigazgatási osztályának vezetőjévé nevezték ki. A *Magyar Külügyi Társaság* elnöki tanácsának tagjává választották. A *Turáni Társaság* ügyvezető alelnöke. Érdemeiért számos magas kitüntetésben részesítették.

Móricz Zsigmond, író, szül. Csécse, (Sztármár m.), 1879. Középiszkolai tanulmányainak befejezése után Debrecenben és Eperjesen ref. teológusnak, majd ügyvédnek készült. Hosszú ideig jegyzősködött. Később Bpsten a Magyarország Vármegyei és Városai c. vállalat munkatársaként működött. 34 éves korában tűnt fel *Hét krajcár* c. a *Nyugatban* közölt novellájával. Rövid idő múlva ugyancsak *Hét krajcár* c. alatt kötetet jelent meg. A *Sárány* c. műve gyorsan követte első könyvét. Izmos, naturalista írásainak könyörtelen valóságra mutatása, féktelen, szabadságvágytól izzó merészsége újdonságként hatott az akkori finomkodó irodalommal szemben. Izzig-érig magyar író. Hol a lefojtott erejű parasztság sűrű légkörének romantikáját, hol a kisvárosi, fejlődésben megakadt középosztályt veszi tollára, máskor meg a belső összeomlás miatt elhulló történelmi osztály nótázó tragédiáját festi meg. Megjelenítő ereje, írásainak figurális gazdagsága Dosztojevskyre emlékeztet. Egészségesen termékeny író. Önálló művei: *Légy jó mindhaláltig*, *Tündérvár*, *Árvalányok*, *Arany szoknyák*, *Ágytakaró*, *Bateset*, *Csitt-csatt*, *A fátklya*, *Forró mesék*, *Galamb papné*, *Harmatos róza*, *Házasság-*

törés, *Kerek Ferkó*, *Jó szerencsét, Magyarok*, *Kivilágos-kivirradatig*, *Nem élhetek muzikászó nélkül*, *Szegény emberek*, *Pillangó*, *Tragédia*, *Tavaszi szél*, *A tűznek nem szabad ki-
aludni*, *Uri muri*, *Vérben-vasban*, *Búzakalász*. *Munkácsy Mihály*, *Sári bíró*, *Vadkan*. Regényeinek dramatizált formái és más szindarabjai gyakran szerepelnek a fővárosi színházak műsorán. A színpadon éppen úgy, mint regényeiben, szükségképen új utakat tapos. Írásaiban megszólal a magyar élet minden jelensége.

Morvay Ákos (alsódraskóci), ny. huszáralezredes, szül. Temesvár, 1883 ápr. 27. Középiszkoláit Bpsten a Ferenc József nevelőintézetben végezte. 1907—1909. a K. u. K. Miltárreitleherer Institut-ba vezényelték, ahol katonai lovaglótanárrá minősítették. A háború alatt 41 hónapig harctéri szolgálatot teljesített és a III. o. katonai érdemkeresztet, három Signum Laudist és a Károly csapatkeresztet kapta meg. 1918. a wieni magyar katonai misszionál működött és 1921. nyugalomba vonult. 1925. megszervezte a Piros-Taxi Ipartársulatot, amelynek elnöke. Több vállalat igazg. tagja. Mint zongoraművész a rádió-stúdióban számos hangversenyt adott.

Morvay István, a győri keresk. és iparkamara elnöke, szül. Győr, 1866 júl. 12. Iskolai tanulmányait Győrött és Bpsten végezte. Rövid idő alatt a házépítő szakmának egyik legelső mesterévé küzdötte fel magát. 1912. a győri ipartestület előljárósi tagja lett, majd 1927. alelnökké választották. 1929 óta mint elnöke fejt ki erőteljes munkálkodást. Úgy a vidéken, mint a fővárosban számtalan középület és magánház dícséri munkásságát. Részt vett az Ország-ház építkezésében is. A közéletnek fáradhatatlan munkása, a társadalmi élet köztiszteltben álló jelentékeny tagja.

Morvay Jenő, h. államtitkár, szül. Sáros-Oroszi, 1873 júl. 7. Miután a bpesti egyetemen jogi doktorátust szerzett, 1896. a kereskedelemügyi minisztérium szolgálatába lépett, ahol azóta is működik. Rangban fokozatosan emelkedve, 1921. min. tanácsossá, majd 1924. h. államtitkárrá nevezték ki. A minisztérium belkereskedelmi osztályát vezető évek óta.

Morvay Zsigmond (alsó-draskóci), ügyvéd, országgyűl. képviselő, szül. Margitta, 1884. Jogi tanulmányait Nagyváradon végezte, majd ugyanott ügyvédi irodát nyitott. A régi országgyűlésben a bihari kerületet képviselte munkapárti programmal. A háború alatt az északi harctéren, Volhyniában harcolt. A forradalmak idején visszavonult a politikától és a fővárosban folytatta ügyvédi gyakorlatát. 1926. az új országgyűlésbe a cséffai kerület választotta képviselőjévé egységespárti programmal. A Terézvárosi Polgári Kör elnöke.

Mosdóssy Imre, nyug. kir. tanfelügyelő, szül. Alsóbogárd (Somogy m.), 1862 okt. 21. Középiskoláinak befejezése után az egyetemet Bpsten végezte, ahol jog- és államtudományi oklevelet nyert. 1891. a nógrádyitrai főispán titkára volt, majd mint joggyakornok a kultuszminisztériumba került. 1892. Vas megyében mint s.-tanfelügyelő működött. 1894. Pest vmegye tanfelügyelőjévé nevezték ki. 1896. a mill. kiállításon a népoktatási csoport vezetője és előadója volt, majd az Orsz. Tanszermúzeum bizottságának alelnökévé választották. A népoktatási tanterv munkálataiban tevékeny részt vett és nevéhez fűződik a fővárosi szakfelügyelet megszervezése is. 1900. a párisi kiállítás népoktatási szervezetét készítette elő. 1928. Budapest szföv tanfelügyelője lett. A pedagógiai filmgyár megalapításában, mint a bizottság elnöke vett részt. Erdemeinek elismerésül min. tanácsosi címmel tüntették ki. A II. o. polg. hadiérdemkereszt, a kormányzói Signum Laudis és még számos más kitüntetés tulajdonosa. A törv.-hat. biz.-nak, az Országos Közoktatási Tanácsnak, az Orsz. Iparoktatási Tanácsnak, a Szabad Lyceum igazgatóságának és a Testnevelési Bizottságnak tagja. A Magyar Pedagógia Társaságnak, a bpesti Iskolánkívüli Népmvelési Bizottságnak alelnöke és a Tanfelügyelők Orsz. Egyesületének elnöke. Megjelent szépirodalmi és pedagógiai munkái: *Az árva szerelem*, *Az állósiek végnapjai*, *Ideálok a népiskolában*, *A jónvelés kistükre*, *Félszegség a nevelésben*, *A magyar közoktatás szervezete*, *Polg. iskolai nyelvtan és A magyar népoktatás*. Számos ifjúsági könyvet írt. Ertekezései a napilapokban és szakfolyóiratokban jelentek meg.

Moser Ernő, orsz.-gyűl. képviselő, szül. Varannó, 1886. Vörösvágáson, Eperjesen és Bpsten végezte tanulmányait. A háború kitörésekor, mint szolgálatonkívüli főhadnagy vonult be az északi frontra. 1915 végén a tábori csendőrségnél nyert beosztást, majd 1916. kormánybiztossá nevezték ki. 1918. elején a keleti hadsereghez vezényelték különleges megbízatással. Tevékenységéért a Ferencz József-rend lovagkeresztjével, a német vaskeresztrel s 2 Signum Laudisszal stb. tüntették ki. A háború után a *Gazdák Biztosító Szövetkezete*, majd a *Hangya Szövetkezet* kötelékébe lépett. A proletárdiktatúra bukása után a kisgazdapárt főtitkára, később igazgatója lett. Több alkalommal küldötték Lengyelországba diplomáciai megbízással. Az első nemzetgyűlésbe Kisvárdára választotta kisgazdapárti programmal, a második nemzetgyűlésben ugyancsak a kisvárdai kerületet képviselte egységspárti programmal. 1923. a kormányzó kormányfőtanácsossá nevezte ki, 1926. a lengyel államtól értékes szolgálataért a *Pestiticia Poloniae* parancsnoki keresztjét kapta. 1927. a Máltai Lovagrend tagja lett. Az új országgyűlésnek ismét

a régi kerülete megbízása folytán tagja. A külügyi bizottságának éveken át előadója volt és mint ilyen, különösen külügyi és közgazdasági vonatkozású kérdésekkel foglalkozott. Néhány, különösen a fegyverkezéssel kapcsolatos, beszéde a külföldön is feltűnést keltett.

Mosonyi János, egyet. m.-tanár, szül. Mucsi, 1898. Középiskoláit Pécsen végezte és az érettségi után 1916. katonai szolgálatra vonult be. A budapesti tudomány egyetemen 1924. orvosdoktori oklevelet szerzett. 1929. egyetemi magántanárárá Tépésítették. Jelenleg a Pázmány Péter tudományegyetem élettani intézetének első tanársegéde. A hazai és külföldi szaklapokban számos érdekes tudományos cikke jelent meg. Az orvos-tanhallgatók számára *Élettani demonstráció* c. tankönyvet írt.

Möller István, műépítész, műgyet. ny. r. tanár, szül. Mór, 1860 ápr. 9. Középiskolai tanulmányainak elvégzése után a Karlsruhei egyetemen I. Durm, majd a wieni egyetemen Br. Heinrich Ferstl tanítványa volt. Egyet. tanulmányainak befejezése után hosszabb ideig külföldön tartózkodott, majd 1883. hazajött és mint a vajdahunyadi vár építkezésének vezetője kezdte meg tevékenységét. Számos templomot és székesegyházat restaurált. Többek között a gyulafehérvári székesegyházat is. 1914. a bpesti Műgyetem, középkori építészeti tanszékére, ny. r. tanárnak hívta meg. M. a külföldi álamokban is résztvett különböző műemlékek felkutatásában és restaurálásában. Eről a működéséről több érdekes tanulmányban számolt be.

Muhits Sándor, festőművész, szül. Péterd, 1882 márc. 9. Középiskoláinak elvégzése után a müncheni, majd a párisi képzőműv. akadémia hallgatója lett. Tanulmányainak elvégzése után beutazta Olasz-, Német- és Franciaországot. Utazása alatt főleg templomfestéssel foglalkozott. Hazatérése után a bpesti Iparművészeti Iskola grafikai szakosztályának tanára lett. A háborúban kétszeri súlyos sebesülése után 1915. orosz fogságba került. 1919. a német követség segítségével hazaszökött. 1920. ismét elfoglalta tanári állását, később a miskolci áll. művésztelep vezetője lett, majd átvette a bpesti Iparművészeti Iskola textiltisztatójának vezetését. Orosz fogsága alatt rendkívül érdekes rajzokban gyűjtötte össze a tábor élményeit, melyeket később regényben is megírt. Freskói a különböző vidéki városok templomaiban és középületeiben vannak. Nevezetesebb festményei: *Bolseviki temetés*, *Nyomorultak* (Szföv. Múzeum tulajd.), *Kenyérostás Moszkvában* (Szépműv. Múz.). Mint grafikus a hazai és külföldi folyóiratok munkatársa. Kiváló mechanikus; textiltépalálmánya általánosan elismert. A cselekmények művésze, aki mély, sötét színekkel dolgozik.

Muhoray Zoltán, főjegyző, szül. Újszász, 1877 dec. 27. Középkiskoláinak befejeztével Bpsten közigazgatási tanfolyamot hallgatólt, majd 1902. Jászberény város szolgálatába lépett. Fokozatos előléptetések után 1924. városi főjegyzővé választották és azóta e minőségben fejt ki értékes tevékenységet.

Munkácsy Arthur, államr. detektív-főfelügyelő, a VII. ker. kapitányság detektív-csoportjának vezetője, szül. Huszt, 1880 júl. 19. Középkiskoláit Pólában és Nagyszébenben végezte. Egyéves önkéntesi katonai szolgálatának befejeztével előbb főszolgabírói hivatalban, majd ügyvédi irodában működött. 1912. a rendőrség kötelékébe lépett és a főkapitányság bűnügyi osztályán nyert beosztást, majd a háború alatt 2 évig a Közélelmezési Minisztériumba beosztott detektív-csoport vezetője volt. 1919. a főkapitányság egyik intellektuális csoportjának vezetésével bízták meg. 1928 óta a VII. ker. kapitányságon teljesített szolgálatot. 1929. belügyminiszteri elismerésben részesült.

Munkácsi Bernát, nyelvész és etnológus, szül. Nagyvárad, 1860 márc. 12. Tanulmányait a bpesti egyetem bölcsészeti karán végezte. Egész életét az ural-altáji összehasonlító nyelvtudományok s a magyar őstörténet búvárlatának szentelte. 1880. tanulmányútján bejárta a moldvai csángó falvakát, majd 1885. a M. Tud. Akadémia támogatásával a Volga- és Káma-folyók vidékén, 1888—1889. pedig Nyugat-Szibériában, a vogulok földjén végzett nagyjelentőségű nyelvészeti és néprajzi kutatásokat. A M. Tud. Akadémia rendes tagja, s a Magyar Néprajzi Társaság, valamint a helsingforszi Finn-Ugor Társaság lisztéletbeli tagja. Nagyszámú munkái közül a legjelentősebbek: *A moldvai csángók nyelvjárása* (az Akadémia a Sámuel-díjjal jutalmazta), *A votják nyelv szótára* (az Akadémia Marcibányi-díját nyerte), *Votják népköltészet hagyományok*, *Votják nyelvtanulmányok*, *A vogul népköltési gyűjtemény* 4 kötetű (az Akadémia nagydíját nyerte) s ennek kiegészítő részei: *A vogulok ősi hitvilága s Vogul-osztják hősköltészet és hőselet*; továbbá: *Árja és kaukázusi elemek a finn-magyar nyelvekben*. Magyar őstörténeti munkái közül jelentősebbek: *Török eredetűek-e a magyarok?*, *Ad magnam Hungariam*, *A magyar őshaza kérdése*, *A magyar népies halászat műnyelve*, *A magyar fémnevek őstörténeti vallomásai*, *Alán nyelvelmékek szókincsünkben*, *A régi magyar lovasmetkezés keleti változatai*, *Adalékok a magyar halotti szokások pogány hagyományaihoz*, *Asszir nyomok a finn-magyar nyelvekben*. 1893. átvette a Magy. Néprajzi Társaság folyóiratának, az *Ethnographiá*-nak a szerkesztését, mely tisztében 18 éven át működött. 1900. Kunos Ignáccal együtt megalapította a *Keleti Szemle* c. folyóiratot, melynek eddig megje-

lent 20 kötetében többnyire német nyelven jelentek meg a magyar őstörténet tárgyköréhez tartozó munkái.

Munkácsi Ernő, ügyvéd, jogi író, szül. Fánccéles, 1896 aug. 7. Tanulmányait Budapesten és Baselben végezte és 1918. jogi doktorátust szerzett. Ügyvédi vizsgájának letétele után a Pesti Izr. Hitközség titkára és 1923. ügyésze lett. A zsidó felekezet jogi helyzetének kérdésével számos értekezésében és önálló tanulmányában foglalkozott. E tárgykörből való jogi cikkei a *Pester Lloydban* és a *Jogtudományi Közölgnyben* jelentek meg. Munkatársa volt a Zsidó Lexikonnak. Önálló munkái: *Fejeztek a magyar zsidó vallásfelekezet újabb joggyakorlatából*, *Az izraelita hitközségek alkalmazottainak szolgálati jogviszonya*, *Közjogi törekvések az utolsó évtizedekben* (Zsidó Évkönyv), *Nyugdíjintézmények és munkaadók*.

Murskó Sándor, államrendőrségi tanácsos, az V. ker. kapitányság h. vezetője, szül. Szeged, 1887 jún. 23. Középkiskoláit Szegeden, egyet. tanulmányait Bpsten végezte, ahol államtud. doktorátust nyert. 1909. a rendőrség szolgálatába lépett. A háborús évek alatt teljesített szolgálatának elismerésül megkapta a III. o. polg. hadiérdemkeresztet. 1920. tanácsossá nevezték ki és később az V. ker. kapitányság helyettes vezetésével bízták meg. Rendőri vonatkozású cikkei különböző rendőri szaklapokban jelennek meg.

Muszi István, gazdálkodó, orsz.-gyűl. képvis., szül. Zalaszentmihály, 1875. Iskoláinak elvégezte óta gazdálkodik. Nagykozári község közügyeiben vezető szerepet tölt be. *A Baranyamegyei Gazdasági Egyesület* alelnökévé választották. A Pécsi Kisgazda Szövetkezet és a baranyai kisgazdapárt alapításában tevékeny részt vett, utóbbinak elnöke. Nagyatádi Szabó István leghívebb emberei közé tartozott. A szerb megszállás idején üldözésben volt része. Az első és második nemzetgyűlésbe, valamint az új országgyűlésbe a szalantai választókerület küldötte be, kisgazdapárti, illetve egységspárti programmal.

Muzsa Gyula, okl. gyógyszerész, felsőházi tag, szül. 1862. A bpesti, párisi és londoni egyetemeken végezte tanulmányait, majd a gyógyszerészi oklevél megszerzése után 15 esztendeig külföldön tartózkodott. Magyarországra visszatérve, előbb Dunapatajon, majd a fővárosban nyitott gyógyszerlárát, 1906. a dunapataji választókerület képviselőjévé választotta a függetlenségi párt programjával. 1910. ismét a régi kerülete választotta meg, ekkor már Kossuth-párti programmal. Felbecsülhetetlen szolgálatokat tett a magyar testedzés ügyének és mint a nemzetközi olimpiási bizottság tagja. M. vezette a magyar olimpikonokat a st.-louis-i, londoni athéni és párisi olimpiásokra. Részt-

vett a *Testnevelési Tanács* megalapításában, amelynek alelnöke. 1927. a kormányzó a felsőház tagjává nevezte ki.

Muzsikó István, ker. előljáró, szül. Búpesten, 1874. Tanulmányait a budapesti egyetem jogi karán végezte. 1899. a VI. ker. elöljáróságnál kezdte meg közszolgálatát. Két évvel később az elnöki, majd a pénzügyi elnöki ügyosztályba helyezték át, hol évekig a pénzügyi biz. előadója volt. A háború kitörésekor a közlelm. ügyosztályba osztották. 15 éven át megszakítás nélkül vett részt a háborús közlelmezés nagy munkájában, a közlelm. megszervezésében és zavartalan lebonyolításában. Harminc évet töltött a főváros közönségének szolgálatában és munkásságának elismeréséül 1929. kerületi előljáróvá választották meg.

Müller Antal, szabóiparos, orsz.-gyűlési pótképviselő, szül. Mór, 1885 ápr. 18. Gyermekkorában Búpesten a szabóipart sajátította el. Iparrajziskolát és technológiai tanfolyamot végzett. Önállósítása után a szabóiparostületben vezető szerephez jutott. A ker. szoc. szövetség tanácsnak alelnöke, a ker. szoc. párt XVIII. ker. szervezetének elnöke. 1919. megalapította a *Keresztény Iparosok Országos Szövetségét*. 1921. kereskedelmi tanácsossá neveztek ki és a kereskedelmi és iparkamara lev. tagjává választotta. 1926. az országgyűlési képviselőválasztáson a pesti déli kerület ker. gazdasági-párti programmal pótképviselővé választotta.

Müller Ernő, kőfaragómester, kőbányatulajdonos, szül. Sütő, 1878 márc. 31. 1897. az áll. felső építőipariskolában végezte tanulmányait. 1898. átvette atyja kőbányáját és kőfaragóüzemét. Több külföldi tanulmányutat tett, amelynek tapasztalatait üzemében értékesítette. 1923. kormányfőtanácsossá neveztek ki és 1929. kormányzói elismerést kapott. Esztergom vármegye törv. hat. bizottságának tagja, az *Építőiparosok Orsz. Szövetségének* és a *Bpesti Kőfaragó Mesterek Szövetségének* alelnöke, a *Sütő és Vidéke Ipartestület*, valamint a *Sütő és Vidéke Kőfaragó Mesterek Szövetségének* elnöke.

Müller Ferenc, főmérnök, szül. Betlér (Gömör m), 1895 aug. 3. Középiskolai tanulmányainak befejezése után a bpesti József Műegyetemen gépészmérnöki oklevelet szerzett. 1917. a műszaki tudományok doktorává avatták. Két évig a műegyetemen tanársegéd volt, majd a keresk. minisztériumban

ipari segédfelügyelő lett. Később kábelgyári főmérnöké neveztek ki. 1924. a *Székesfőv. Elektromos Műveknek Szövetségének* alapító tagja. Cikkei a szaklapokban jelennek meg. Több önálló munkát írt.

Müller József (újlaki), r.-t. vezérigazgató, szül. Vaniskóc, 1852. Kereskedelmi iskolai tanulmányainak befejezése után az Újlaki téglá- és mészegető r.-t. kötelékébe lépett, amelynek később vezérigazgatója lett. A vállalatnak a Nagybányai Köszénbányával történt fúziója óta az új r.-t. alelnöke. Számos közjótékonyági intézménynek tagja, 1906 óta szföv. bizottsági tag.

Müller Vilmos, gyógyszerész, szül. Zenta, 1880 jún. 1. Középiskoláit és egyetemi tanulmányait Búpesten végezte. 1912 óta Rákospalotán működik. Az 1916. megalakult vidéki gyógyszerészsövetség ügyv. alelnöke lett, 1918. a Gyógyszerész Tanács delegátusa volt. A kommun alatt megfosztották gyógyszerértől. A tanácsköztársaság bukása után az újjászervezett egyesület ismét alelnökévé és az északpestvármegyei kerület elnökévé választotta. 1923 óta az egyesület örökös tiszteletbeli elnöke, a helybeli egységspárt ügyvezető elnöke, a *Stefánia Szövetség* igazgatója, a *Mentőegyesület* alelnöke. Az anya- és csecsemővédelem terén kifejtett munkásságáért miniszteri elismerésben részesült. Szakcikkei a gyógyszerészeti folyóiratokban jelennek meg.

Münnich Aladár (jánosvölgyi), építész-mérnök, szül. Szepesigló, 1890 aug. 13. Középiskoláit Búpesten, egyetemi tanulmányait Berlinben és Münchenben végezte. 1913. Münchenben mérnöki oklevelet szerzett. A háború kitöréséig Londonban és Búpesten folytatott gyakorlatot. A háborúban 50 hónapig tűzvonalszolgálatot teljesített és a III. oszt. vaskoronarenddel, a III. oszt. katonai érdemkereszttel, a Károly-csapatkereszttel, 3 ízben legfelsőbb dícsérő elismeréssel tüntették ki. IV. Károly a koronázás alkalmával aransarkantyús vitézzé avatta. 1919. a Magy. Kir. Pósta vezérigazgatóság építészeti osztályán működött. 1921 óta magán-építészeti és tervezői gyakorlatot folytat. Nevezetesebb alkotásai: a bajai vármegye-ház, a miskolci vásárcsarnok, a debreceni postaszékház, stb. Azonkívül M. tervezte a főváros kislakásépítő akciójából egy nagyobb háztömböt, továbbá számos bérházat, klubházat és ipari telepet épített.